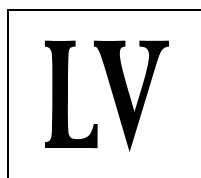

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs	Lappuse
	IV <i>Informācija</i>	
	EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTA INFORMĀCIJA	
	Eiropas Kopienu Tiesa	
2008/C 51/01	Tiesas pēdējā publikācija <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i> OV C 37, 9.2.2008.	1
	V <i>Atzinumi</i>	
	JURIDISKAS PROCEDŪRAS	
	Eiropas Kopienu Tiesa	
2008/C 51/02	Jauna Tiesas tiesneša stāšanās amatā	2
2008/C 51/03	Eiropas Kopienu Tiesas 2008. gada 15. janvāra vispārējā sapulcē pieņemtie lēmumi	2
2008/C 51/04	Saraksti iztiesāšanas sastāvu noteikšanai	2
2008/C 51/05	Lieta C-532/03: Tiesas (virspalāta) 2007. gada 18. decembra spriedums — Eiropas Kopienu Komisija/Īrija (Valsts pienākumu neizpilde — Publiskā iepirkuma līgumi — EKL 43. un 49. pants — Neatliekamās ārkārtas situācijas transportlīdzekļu pakalpojumi)	3

2008/C 51/06	Lieta C-418/04: Tiesas (otrā palāta) spriedums 2007. gada 13. decembrī — Eiropas Kopienu Komisija/Irija (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 79/409/EEK — Savvaļas putnu aizsardzība — 4. un 10. pants — Transponēšana un piemērošana — IBA 2000 — Vērtība — Datu kvalitāte — Kritēriji — Rīcības brīvība — Direktīva 92/43/EEK — Dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzība — 6. pants — Transponēšana un piemērošana)	3
2008/C 51/07	Lieta C-64/05 P: Tiesas (virspalāta) spriedums 2007. gada 18. decembrī — Zviedrijas Karaliste/IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH, kādreizējā Internationaler Tierschutz-Fonds (IFAW) GmbH, Dānijas Karaliste, Nīderlandes Karaliste, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, Eiropas Kopienu Komisija (Apelācija — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Sabiedrības piekļuve iestāžu dokumentiem — Dalībvalsts izdoti dokumenti — Šis dalībvalsts iebildums pret šo dokumentu izsniegšanu — Minētās regulas 4. panta 5. punkta piemērojamība)	4
2008/C 51/08	Lieta C-77/05: Tiesas (virspalāta) 2007. gada 18. decembra spriedums — Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste/Eiropas Savienības Padome (Regula (EK) Nr. 2007/2004 — Eiropas Aģentūras operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām izveidošana — Spēkā esamība)	5
2008/C 51/09	Lieta C-101/05: Tiesas (virspalāta) 2007. gada 18. decembra spriedums (Regeringsrätten (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Skatteverket/A (Kapitāla brīva aprīte — Kapitāla aprītes ierobežojums starp dalībvalstīm un trešām valstīm — Ienākumu no kapitāla aplikšana ar nodokli — Dividendes, kas saņemtas no sabiedrības, kura dibināta EEZ dalībvalstī — Atbrīvojums — Dividendes, kas saņemtas no sabiedrības, kas dibināta trešā valstī — Atbrīvojums, kas pakļauts nosacījumam par informācijas apmaiņu paredzošas nodokļu konvencijas pastāvēšanu — Nodokļu pārbaužu efektivitāte)	6
2008/C 51/10	Lieta C-137/05: Tiesas (virspalāta) 2007. gada 18. decembra spriedums — Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste/Eiropas Savienības Padome (Regula (EK) Nr. 2252/2004 — Dalībvalstu izdotas pases un ceļošanas dokumenti — Drošības elementu un biometrijas standarti — Spēkā esamība)	6
2008/C 51/11	Lieta C-194/05: Tiesas (trešā palāta) 2007. gada 18. decembra spriedums — Eiropas Kopienu Komisija/Itālijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Vide — Direktīvas 75/442/EEK un 91/156/EEK — Atkritumu jēdziens — Izrakta zeme un akmens šķembas atkārtotai izmantošanai)	7
2008/C 51/12	Lieta C-195/05: Tiesas (trešā palāta) 2007. gada 18. decembra spriedums — Eiropas Kopienu Komisija/Itālijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Vide — Direktīva 75/442/EEK un Direktīva 91/156/EEK — “Atkritumu” jēdziens — Lauksaimniecības pārtikas nozarē radītās pārtikas paliekas, kas paredzētas dzīvnieku barības ražošanai — Atliekas, kas rodas virtuvēs ēdiena gatavošanas procesā un ir paredzētas mājdzīvnieku aprūpes iestādēm)	7
2008/C 51/13	Lieta C-263/05: Tiesas (trešā palāta) 2007. gada 18. decembra spriedums — Eiropas Kopienu Komisija/Itālijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Vide — Direktīva 75/442/EEK un Direktīva 91/156/EEK — “Atkritumu” jēdziens — Vielas vai priekšmeti, kas paredzēti apglabāšanas vai reģenerācijas darbībām — Ražošanas atliekas, ko iespējams izmantot atkārtoti)	8
2008/C 51/14	Lieta C-291/05: Tiesas (virspalāta) spriedums 2007. gada 11. decembrī (Raad van State (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie/R. N. G. Eind (Personu brīva pārvietošanās — Darba ņēmēji — Ģimenes locekļa, kas ir trešās valsts pilsonis, dzīvesvietas tiesības — Darba ņēmēja atgriešanās dalībvalstī, kuras pilsonis viņš ir — Darba ņēmēja izcelsmes dalībvalsts pienākums piešķirt dzīvesvietas tiesības ģimenes loceklim — Šāda pienākuma esamība, ja šis darba ņēmējs neveic patiesu un faktiskisku darbību)	8

2008/C 51/15	Lieta C-341/05: Tiesas (virspalāta) 2007. gada 18. decembra spriedums (<i>Arbetsdomstolen (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu</i>) — Laval un Partneri Ltd/Svenska Byggnadsarbetareförbundet, Svenska Byggnadsarbetareförbundets avd. 1, Byggettan, Svenska Elektrikerförbundet (Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Direktīva 96/71/EK — Darba ņēmēju norīkošana būvniecības jomā — Valsts tiesību akti, ar kuriem paredz darba noteikumus un nosacījumus saistībā ar 3. panta 1. punkta pirmās daļas a)-g) apakšpunktā uzskaitītajiem jautājumiem, izņemot minimālās darba algas likmi — Būvniecības koplīgums, kura noteikumi paredz labvēlīgākus nosacījumus vai attiecas uz citiem jautājumiem — Arodbiedrību iespēja ar kolektīvo rīcību mēģināt piespiest citās valstīs reģistrētos uzņēmumus katrā atsevišķā gadījumā risināt sarunas, lai noteiktu darba ņēmējiem maksājamās darba algas likmi, un pievieno- ties būvniecības koplīgumam)	9
2008/C 51/16	Apvienotās lieta C-396/05, C-419/05 un C-450/05: Tiesas (virspalāta) spriedums 2007. gada 18. decem- brī (<i>Sozialgericht Berlin, Landessozialgericht Berlin-Brandenburg (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolē- mumu</i>) — Doris Habelt (C-396/05), Martha Möser (C-419/05), Peter Wachter (C-450/05)/Deutsche Rentenversicherung Bund (Sociālais nodrošinājums — Regula (EEK) Nr. 1408/71 — III un VI pielikums — Personu brīva pārvietošanās — EKL 18., 39. un 42. pants — Vecuma pabalsti — Ārpus Vācijas Federatīvās Republikas teritorijas pabeigtie iemaksu periodi — Neeksportējamība)	10
2008/C 51/17	Lieta C-438/05: Tiesas (vispalāta) 2007. gada 11. decembra spriedums (<i>Court of Appeal (Civil Division) (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu</i>) — <i>International Transport Workers' Federation, Finnish Seamen's Union/Viking Line ABP, Ou Viking Line Eesti</i> (Jūras pārvadājumi — Tiesības veikt uzņē- mējdarbību — Pamattiesības — Kopienas sociālās politikas mērķi — Arodbiedrības kolektīvā rīcība, kas vērsta pret privātu uzņēmumu — Koplīgums, kas var atturēt uzņēmumu no kuģa reģistrācijas ar citas dalībvalsts karogu)	11
2008/C 51/18	Lieta C-465/05: Tiesas (otrā palāta) spriedums 2007. gada 13. decembrī — Eiropas Kopienu Komisija/Itālijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Tiesības veikt uzņēmējdarbību — Apsardzes darbinieka profesija — Privāti apsardzes pakalpojumi — Uzticības zvērests Itālijas Republikai — Prefekta izsniegta atļauja — Uzņēmējdarbības vieta — Minimālais darbi- nieku skaits — Drošības naudas iemaksa — Sniegto pakalpojumu cenas administratīva kontrole)	11
2008/C 51/19	Lieta C-62/06: Tiesas (pirmā palāta) 2007. gada 18. decembra spriedums (<i>Supremo Tribunal Administrativo (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu</i>) — <i>Fazenda Pública — Director Geral das Alfândegas/ZF Zefeser — Importação e Exportação de Produtos Alimentares Lda</i> (Regula (EEK) Nr. 1697/79 — 3. pants — Ievedmuitas nodokļa vēlāka piedziņa — Krimināli sodāma rīcība — Iestāde, kuras kompetencē ir rīcības kvalifikācija)	12
2008/C 51/20	Lieta C-135/06 P: Tiesas (otrā palāta) 2007. gada 18. decembra spriedums — <i>Roderich Weiffenfels</i> /Eiropas Parlaments (Apelācija — Atalgojums — Apgādājamā bērna pabalsts — Līdzīga no citiem avotiem saņe- mama pabalsta summas atskaitīšana — Neierobežota kompetence — Strīdi, kas saistīti ar finansēm)	13
2008/C 51/21	Lieta C-161/06: Tiesas (virspalāta) spriedums 2007. gada 11. decembrī (<i>Krajský soud v Ostravě (Čehijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu</i>) — <i>Skoma-Lux sro/Celní ředitelství Olomouc</i> (Akts par pievienošanās Eiropas Savienībai nosacījumiem — 58. pants — Kopienu tiesiskais regulējums — Tulko- juma dalībvalsts valodā neesamība — Piemērojamība)	13
2008/C 51/22	Lieta C-184/06: Tiesas (sestā palāta) 2007. gada 13. decembra spriedums — Spānijas Karaliste/Eiropas Savienības Padome (Zveja — Regula (EK) Nr. 51/2006 — Nozvejas kvotu sadale starp dalībvalstīm — Spānijas Karalistes pievienošanās akts — Pārejas perioda beigas — Relatīvas stabilitātes prasība — Nedi- skriminācijas princips — Jaunas zvejas iespējas)	14

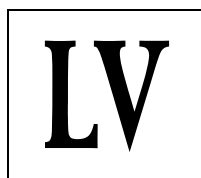
2008/C 51/23	Lieta C-186/06: Tiesas (otrā palāta) spriedums 2007. gada 18. decembrī — Eiropas Kopienų Komisija/Spānijas Karaliste (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 79/409/EEK — Savvaļas putnu aizsardzība — Kanāla Segarra-Garrigues apūdeņojamais apvidus (Lerida) 14	14
2008/C 51/24	Lieta C-202/06 P: Tiesas (pirmā palāta) 2007. gada 18. decembra spriedums — <i>Cementbouw Handel & Industrie BV</i> /Eiropas Kopienų Komisija (Apelācija — Konkurence — Regula (EEK) Nr. 4064/89 — Komisijas kompetence — Paziņojums par Kopienas mēroga koncentrāciju — Pušu piedāvātās saistības — Ietekme uz Komisijas kompetenci — Atļauja, kas atkarīga no noteiktu saistību ievērošanas — Samērīguma princips) 15	15
2008/C 51/25	Lieta C-220/06: Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2007. gada 18. decembrī (<i>Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo</i> (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Asociación Profesional de Empresas de Reparto y Manipulado de Correspondencia/Administración General del Estado</i> (Publiskā iepirkuma līgumi — Pasta pakalpojumu liberalizācija — Direktīva 92/50/EEK un Direktīva 97/67/EK — EKL 43., 49. un 86. pants — Valsts tiesiskais regulējums, kas valsts iestādēm, nepiemērojot noteikumus par publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu, ļauj noslēgt ar publisko tiesību uzņēmumu, proti, universālo pasta pakalpojumu sniedzēju attiecīgajā dalībvalstī, līgumus par rezervēto un nerezervēto pasta pakalpojumu sniegšanas tiesību piešķiršanu) 15	15
2008/C 51/26	Lieta C-250/06: Tiesas (trešā palāta) 2007. gada 13. decembra spriedums (<i>Conseil d'État</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>United Pan-Europe Communications Belgium SA, Coditel Brabant SPRL, Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (Brutele), Wolu TV ASBL/État belge</i> (EKL 49. pants — Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Valsts tiesību akti, kas kabeļizplatītājiem paredz pienākumu izplatīt konkrētu privātu raidorganizāciju programmas ("must carry") — Ierobežojums — Primārs vispārējo interešu apsvērums — Plurālisma saglabāšana divvalodu apgabalā) 16	16
2008/C 51/27	Lieta C-280/06: Tiesas (virspalāta) spriedums 2007. gada 11. decembrī (<i>Consiglio di Stato</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato/Ente tabacchi italiani — ETI SpA, Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc., Philip Morris International Management SA — Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc. un Philip Morris International Management SA/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Ente tabacchi italiani — ETI SpA — Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc. un Philip Morris International Management SA/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Amministrazione autonoma dei monopoli di Stato, Ente tabacchi italiani — ETI SpA</i> (Konkurence — Sankciju uzlikšana uzņēmumu cesijas gadījumā — Personiskās atbildības princips — Saimnieciskas vienības, kas ir pakļautas vienai publiskajai iestādei — Valsts tiesības, kurās Kopienų konkurences tiesības ir minētas kā interpretācijas pamats — Prejudiciāli jautājumi — Tiesas kompetence) 17	17
2008/C 51/28	Lieta C-281/06: Tiesas (trešā palāta) 2007. gada 18. decembra spriedums (<i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Hans-Dieter Jundt, Hedwig Jundt/Finanzamt Offenburg</i> (Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Papildu mācību darbs — "Darba samaksas" jēdziens — Profesionālās darbības izmaksu atlīdzība — Tiesiskais regulējums nodokļu atbrīvojumu jomā — Nosacījumi — Valsts universitātes pārskaitītais atalgojums) 17	17
2008/C 51/29	Lieta C-314/06: Tiesas (otrā palāta) 2007. gada 18. decembra spriedums (<i>Cour de cassation</i> (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Société Pipeline Méditerranée et Rhône (SPMR)/Administration des douanes et droits indirects, Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières (DNRED)</i> (Direktīva 92/12/EEK — Akcīzes nodoklis — Minerāleļļas — Zaudējumi — Atbrīvojums no nodokļa — Nepārvarama vara) 18	18

2008/C 51/30	Lieta C-337/06: Tiesas (ceturtā palāta) spriedums 2007. gada 13. decembrī (<i>Oberlandesgericht Düsseldorf</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Bayerischer Rundfunk, Deutschlandradio, Hessischer Rundfunk, Mitteldeutscher Rundfunk, Norddeutscher Rundfunk, Radio Bremen, Rundfunk Berlin-Brandenburg, Saarländischer Rundfunk, Südwestrundfunk, Westdeutscher Rundfunk, Zweites Deutsches Fernsehen/GEWA</i> — <i>Gesellschaft für Gebäudereinigung und Wartung mbH</i> (Direktīvas 92/50/EEK un 2004/14/EK — Pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumi — Sabiedriskās raidorganizācijas — Līgumslēdzējas iestādes — Publisko tiesību subjekts — Nosacījums, saskaņā ar kuru subjekta darbību “galvenokārt finansē valsts”) 19
2008/C 51/31	Lieta C-357/06: Tiesas (ceturtā palāta) spriedums 2007. gada 18. decembrī (<i>Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Frigerio Luigi & C. Snc/Comune di Triuggio</i> (Direktīva 92/50/EEK — Pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumi — Valsts tiesiskais regulējums, kas tautsaimnieciskas nozīmes vietējo publisko pakalpojumu sniegšanas tiesības piešķir vienīgi kapitālsabiedrībām — Saderīgums) 19
2008/C 51/32	Lieta C-368/06: Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2007. gada 18. decembrī (<i>Tribunal administratif de Lyon</i> (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Cédilac SA/Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie</i> (Sestā PVN direktīva — Tiesības uz nodokļa atskaitīšanu — Tūlītēja atskaitījuma princips un nodokļu neitralitātes princips — PVN pārmaksas pārvešana uz nākamo periodu vai atmaksāšana — “Viena mēneša termiņa” princips — Pārejas noteikumi — Atbrīvojuma no nodokļa saglabāšana) 20
2008/C 51/33	Lieta C-372/06: Tiesas (ceturtā palāta) spriedums 2007. gada 13. decembrī (<i>VAT and Duties Tribunal, Londona</i> (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Asda Stores Ltd./The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs</i> (Kopienas Muitas kodekss — Īstenošanas pasākumi — Regula (EEK) Nr. 2454/93 — 11. pielikums — Preču nepreferenciāla izcelsme — Televīzijas uztvērēju aparatūra — “Būtiskas apstrādes vai pārstrādes” jēdziens — Pievienotās vērtības kritērijs — Spēkā esamība un interpretācija — EEK un Turcijas Asociācijas līgums — Asociācijas padomes Lēmums Nr. 1/95 — Tieša iedarbība — Interpretācija) 21
2008/C 51/34	Lieta C-374/06: Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2007. gada 13. decembrī (<i>Finanzgericht Düsseldorf</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>BATIG Gesellschaft für Beteiligungen mbH/Hauptzollamt Bielefeld</i> (Prejudiciāls nolēmums — Noteikumi par nodokļiem — Tiesību aktu saskaņošana — Direktīva 92/12/EEK — Akcīzes preces — Nodokļu markas — Nelikumīga izvešana no atlikšanas režīma — Zādzība — Nodšana patēriņam zādzības dalībvalstī — Citas dalībvalsts nodokļu marku, kas jau uzlietas uz nozagtajām precēm, neatmaksa) 21
2008/C 51/35	Lieta C-408/06: Tiesas (trešā palāta) spriedums 2007. gada 13. decembrī (<i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Landesanstalt für Landwirtschaft/Franz Götz</i> (Sestā PVN direktīva — Saimnieciskā darbība — Nodokļa maksātāji — Publisko tiesību subjekti — Piena kvotu tirdzniecības vieta — Lauksaimniecības intervences aģentūru un darbiniekiem paredzētu veikalu darījumi — Nozīmīgi konkurences traucējumi — Ģeogrāfiskais tirgus) 22
2008/C 51/36	Lieta C-436/06: Tiesas (otrā palāta) 2007. gada 18. decembra spriedums (<i>Finanzgericht Hamburg</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Per Grønfeldt, Tatiana Grønfeldt/Finanzamt Hamburg-Am Tierpark</i> (Kapitāla brīva aprīte — Nodokļi — Ienākuma nodoklis — Valsts tiesiskais regulējums par peļņas, kas gūta kapitāla sabiedrību dalību (akciju) cesijas rezultātā, aplikšana ar nodokli) 23
2008/C 51/37	Lieta C-463/06: Tiesas (otrā palāta) 2007. gada 13. decembra spriedums (<i>Bundesgerichtshof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>FBTO Schadeverzekeringen NV/Jack Odenbreit</i> (Regula (EK) Nr. 44/2001 — Jurisdikcija apdrošināšanas jomā — Atbildības apdrošināšana — Cietušās personas tieša prasība pret apdrošinātāju — Norma par prasītāja domicila jurisdikciju) 23

2008/C 51/38	Lieta C-481/06: Tiesas (astotā palāta) 2007. gada 18. decembra spriedums — Eiropas Kopienų Komisija/Grieķijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Publiskā iepirkuma līgumi — Direktīvas 93/36/EK 6. panta 3. punkta pārkāpums — Līguma vispārīgie principi — Vienlīdzīgas attieksmes princips un pienākums nodrošināt pārskatāmību — Valsts tiesiskais regulējums, kas pieļauj tieši piešķirt piegādes publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesības attiecībā uz noteiktām medicīniskām iekārtām)	24
2008/C 51/39	Lieta C-526/06: Tiesas (septītā palāta) spriedums 2007. gada 13. decembrī (<i>Hoge Raad der Nederlanden</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Staatssecretaris van Financiën/Road Air Logistics Customs BV</i> (Kopienas muitas kodekss un īstenošanas noteikumi — Kopienas tranzīts — Pārkāpums — Pierādījums tranzīta darījuma likumībai vai pārkāpuma izdarīšanas vietai — Trīs mēnešu termiņa nepiešķiršana šī pierādījuma iesniegšanai — Muitas nodokļu atmaksa — Jēdziens “pēc likuma maksājama summa”)	24
2008/C 51/40	Lieta C-528/06: Tiesas (septītā palāta) spriedums 2007. gada 13. decembrī — Eiropas Kopienų Komisija/Belģijas Karaliste (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2003/98/EK — Valsts sektora informācijas atkārtota izmantošana — Netransponēšana noteiktajā termiņā)	25
2008/C 51/41	Lieta C-85/07: Tiesas (astotā palāta) spriedums 2007. gada 18. decembrī — Eiropas Kopienų Komisija/Itālijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2000/60/EK — 5. panta 1. punkts un 15. panta 2. punkts — Kopienas rīcība ūdens resursu politikas jomā — Upes baseina apgabals — Kopsavilkuma ziņojums un analīzes — Paziņojums — Neesamība)	25
2008/C 51/42	Lieta C-244/07: Tiesas (sestā palāta) 2007. gada 13. decembra spriedums — Eiropas Kopienų Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2004/50/EK — Eiropas ātrgaitas dzelzceļu sistēmas un Eiropas parasto dzelzceļu sistēmas savstarpēja izmantojamība — Netransponēšana noteiktajā termiņā)	26
2008/C 51/43	Lieta C-257/07: Tiesas (sestā palāta) spriedums 2007. gada 18. decembrī — Eiropas Kopienų Komisija/Zviedrijas Karaliste (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2004/17/EK — Līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, koordinēšana — Netransponēšana paredzētajā termiņā)	26
2008/C 51/44	Lieta C-284/07: Tiesas (septītā palāta) 2007. gada 18. decembra spriedums — Eiropas Kopienų Komisija/Portugāles Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2005/51/EK — Publiskā iepirkuma līgumi — Publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras — Netransponēšana noteiktajā termiņā)	27
2008/C 51/45	Lieta C-294/07: Tiesas (septītā palāta) 2007. gada 13. decembra spriedums — Eiropas Kopienų Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2004/38/EK — Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesības brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā — Netransponēšana noteiktajā termiņā)	27
2008/C 51/46	Lieta C-320/05 P: Tiesas 2007. gada 4. oktobra rīkojums — <i>Fred Olsen, SA</i> /Eiropas Kopienų Komisija, Spānijas Karaliste (Apelācija — Valsts atbalsts — Jūras transports — Jūras kabotāža — Pastāvošs atbalsts — Jauns atbalsts — Atbalsts, ko var atzīt par saderīgu ar kopējo tirgu — Pakalpojums ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi — Apelācija, kas daļēji ir acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami nepamatota)	28
2008/C 51/47	Lieta C-405/06 P: Tiesas (sestā palāta) 2007. gada 24. septembra rīkojums — <i>Miguel Torres, SA</i> /Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), <i>Bodegas Muga, SA</i> (Apelācija — Kopienas preču zīme — Grafiskas preču zīmes “Torre Muga” reģistrācijas pieteikums — Iebildumu process — Agrāka valsts un starptautiska vārdiska preču zīme “TORRES” — Sajaukšanas iespēja — Iebildumu noraidīšana)	28

2008/C 51/48	Lieta C-415/06: Tiesas (astotā palāta) 2007. gada 6. novembra rīkojums (<i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Stahlwerk Ergste Westig GmbH/Finanzamt Düsseldorf-Mettmann</i> (Tiesas Reglamenta 104. panta 3. punkta pirmā daļa — Skaidri no judikatūras izsecināma atbilde — Kapitāla brīva aprīte — Ienākuma nodokļi — Sabiedrība, kam ir pastāvīgie uzņēmumi trešā valstī — Šādu uzņēmumu ciesto zaudējumu ņemšana vērā) 29	29
2008/C 51/49	Lieta C-512/06 P: Tiesas (piektā palāta) 2007. gada 26. oktobra rīkojums — <i>PTV Planung Transport Verkehr AG</i> /Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (Apelācija — Kopienas preču zīme — Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts — Absolūtīte atteikuma pamatojumi — Atšķirtspējas neesamība — Vārdiskais apzīmējums “map&guide”) 29	29
2008/C 51/50	Lieta C-163/07 P: Tiesas rīkojums 2007. gada 27. novembrī — <i>Diy-Mar Insaat Sanayi ve Ticaret Ltd Sirketi, Musa Akar</i> /Eiropas Kopienu Komisija (Apelācija — Būvdarbu publiskā iepirkuma līgums — Pieņemamība — Būtiskas formas prasības — Prasība, lai fiziskas un juridiskas personas obligāti pārstāv advokāts, kas ir tiesīgs pārstāvēt personas kādas dalībvalsts tiesā — Acīmredzami nepamatota apelācijas sūdzība) 30	30
2008/C 51/51	Lieta C-238/07 P: Tiesas 2007. gada 19. oktobra rīkojums — <i>Derya Beyatli</i> /Eiropas Kopienu Komisija (Apelācija — Civildienests — Atklāts konkurss Kipras Republikas pilsoņiem — Paziņojums par konkursu — Termins — Sūdzība — Komisijas delegācijas Kiprā vadītājam adresēta vēstule) 30	30
2008/C 51/52	Lieta C-446/07: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar <i>Tribunale civile di Modena</i> (Itālija) 2007. gada 1. oktobra rīkojumu — <i>Alberto Severi, Cavazzuti e figli/Regione Emilia-Romagna</i> 31	31
2008/C 51/53	Lieta C-513/07 P: Apelācija, ko 2007. gada 21. novembrī ierosinājusi <i>AGC Flat Glass Europe SA</i> , iepriekšējs nosaukums — <i>Glaverbel SA</i> , par Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2007. gada 12. septembra spriedumu lietā T-141/06 <i>Glaverbel SA</i> /Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) 31	31
2008/C 51/54	Lieta C-514/07 P: Apelācija, ko 2007. gada 22. novembrī ierosinājusi Zviedrijas Karaliste par Pirmās instances tiesas (virspalāta) 2007. gada 12. septembra spriedumu lietā T-36/04 <i>Association de la presse internationale ASBL (API)</i> /Eiropas Kopienu Komisija 32	32
2008/C 51/55	Lieta C-535/07: Prasība, kas celta 2007. gada 30. novembrī — Eiropas Kopienu Komisija/Austrijas Republika 32	32
2008/C 51/56	Lieta C-536/07: Prasība, kas celta 2007. gada 30. novembrī — Eiropas Kopienu Komisija/Vācijas Federatīvā Republika 33	33
2008/C 51/57	Lieta C-545/07: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar <i>Sofyiski gradski sad</i> (Bulgārija) 2007. gada 4. decembra rīkojumu — <i>Apis-Hristovich EOOD/Lakorda AD</i> 35	35
2008/C 51/58	Lieta C-547/07: Prasība, kas celta 2007. gada 7. decembrī — Eiropas Kopienu Komisija/Polijas Republika 35	35
2008/C 51/59	Lieta C-554/07: Prasība, kas celta 2007. gada 11. decembrī — Eiropas Kopienu Komisija/Īrija 36	36
2008/C 51/60	Lieta C-558/07: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar <i>High Court of Justice (Queen's Bench Division) Administrative Court</i> (Apvienotā Karaliste) 2007. gada 17. decembra rīkojumu — <i>The Queen on the application of S.P.C.M. SA, C.H. Erbslöh KG, Lake Chemicals and Minerals Limited, Hercules Incorporated/Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs</i> 36	36

2008/C 51/61	Lieta C-563/07: Prasība, kas celta 2007. gada 20. decembrī — Eiropas Kopienu Komisija/Maltas Republika	37
2008/C 51/62	Lieta C-11/08: Prasība, kas celta 2008. gada 10. janvārī — Eiropas Kopienu Komisija/Maltas Republika	37
2008/C 51/63	Lieta C-269/06: Tiesas ceturtās palātas priekšsēdētāja 2007. gada 11. decembra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija/Eiropas Savienības struktūru Tulkošanas centrs	38
2008/C 51/64	Lieta C-482/06: Tiesas sestās palātas priekšsēdētāja 2007. gada 20. novembra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija/Portugāles Republika	38
2008/C 51/65	Lieta C-30/07: Tiesas astotās palātas priekšsēdētāja 2007. gada 27. novembra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija/Ungārijas Republika	38
2008/C 51/66	Lieta C-31/07: Tiesas priekšsēdētāja 2007. gada 16. novembra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija/Īrija	38
2008/C 51/67	Lieta C-190/07: Tiesas priekšsēdētāja 2007. gada 20. novembra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija/Itālijas Republika	39
2008/C 51/68	Lieta C-195/07: Tiesas priekšsēdētāja 2007. gada 16. novembra rīkojums (<i>Zala Megyei Bíróság</i> (Ungārijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>OTP Bank rt, Merlin Gerin Zala kft/Zala Megyei Közigazgatási Hivatal</i>	39
2008/C 51/69	Lieta C-206/07: Tiesas priekšsēdētāja 2007. gada 20. novembra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija/Portugāles Republika	39
2008/C 51/70	Lieta C-234/07: Tiesas priekšsēdētāja 2007. gada 29. novembra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija/Portugāles Republika	39
2008/C 51/71	Lieta C-245/07: Tiesas priekšsēdētāja 2007. gada 5. decembra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija/Vācijas Federatīvā Republika	39
2008/C 51/72	Lieta C-266/07: Tiesas priekšsēdētāja 2007. gada 21. novembra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija/Portugāles Republika	39
2008/C 51/73	Lieta C-382/07: Tiesas priekšsēdētāja 2007. gada 22. novembra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija/Portugāles Republika	40
2008/C 51/74	Lieta C-413/07: Tiesas priekšsēdētāja 2007. gada 4. decembra rīkojums (<i>Landesarbeitsgericht Mecklenburg-Vorpommern</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Kathrin Haase, Adolf Oberdorfer, Doreen Kielon, Peter Schulze, Peter Kliem, Dietmar Bössow, Helge Riedel, André Richter, Andreas Schneider/Superfast Ferries SA, Superfast OKTO Maritime Company, Baltic SF VIII LTD</i>	40

Pirmās instances tiesa

2008/C 51/75	Lieta T-9/05: Pirmās instances tiesas 2008. gada 15. janvāra spriedums — <i>Hoya/ITSB — Indo</i> (“AMPLITUDE”) (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “AMPLITUDE” reģistrācijas pieteikums — Valsts agrāka grafiska preču zīme “AMPLY” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	41
--------------	---	----

2008/C 51/76	Lieta T-306/05: Pirmās instances tiesas 2008. gada 16. janvāra spriedums — <i>Scippacercola</i> un <i>Terezakis</i> /Komisija (Konkurence — Dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana — Iespējams, pārmērīgas nodevas, ko piemēro Atēnu Starptautiskās lidostas vadītāji — Sūdzības noraidīšana — Kopienas interešu neesamība)	41
2008/C 51/77	Lieta T-112/06: Pirmās instances tiesas 2008. gada 16. janvāra spriedums — <i>Inter-Ikea</i> /ITSB — <i>Waibel</i> (“idea”) (Kopienas preču zīme — Spēkā neesamības pasludināšanas process — Kopienas grafiska preču zīme “idea” — Kopienas un valsts agrākas grafiskas un vārdiskas preču zīmes “IKEA” — Relatīvs spēkā neesamības pamats — Sajaukšanas iespējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 52. panta 1. punkta a) apakšpunkts)	42
2008/C 51/78	Lieta T-109/06: Pirmās instances tiesas 2007. gada 12. decembra rīkojums — <i>Vodafone España</i> un <i>Vodafone Group</i> /Komisija (Prasība atcelt tiesību aktu — Direktīva 2002/21/EK — Komisijas apsvērumu vēstule — Direktīvas 2002/21 7. pants — Akts, kas nav pārsūdzams — Tiešas ietekmes neesamība — Nepieņemamība)	42
2008/C 51/79	Lieta T-156/06: Pirmās instances tiesas 2007. gada 11. decembra rīkojums — <i>Regione Siciliana</i> /Komisija (Eiropas Sociālais Fonds (ESF) — Sākotnēji piešķirtās finansiālās palīdzības samazināšana — Prasība par tiesību akta atcelšanu — Reģionālās vai vietējās iestādes — Tiešas ietekmes neesamība — Nepieņemamība)	43
2008/C 51/80	Lieta T-215/07: Pirmās instances tiesas 2007. gada 13. decembra rīkojums — <i>Donnici</i> /Parlaments (Atteikšanās izskatīt lietu)	43
2008/C 51/81	Lieta T-367/07 R: Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2007. gada 17. decembra rīkojums — <i>Dow AgroSciences u.c.</i> /Komisija (Pagaidu noregulējums — Direktīva 91/414/EEK — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu — Pieņemamība — Steidzamības neesamība)	43
2008/C 51/82	Lieta T-387/07 R: Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2007. gada 14. decembra rīkojums — <i>Portugāle</i> /Komisija (Pagaidu noregulējums — Finanšu atbalsta samazināšana — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu — Steidzamības neesamība)	44
2008/C 51/83	Lieta T-448/07: Prasība, kas celta 2007. gada 7. decembrī — <i>YKK</i> un citi/Komisija	44
2008/C 51/84	Lieta T-452/07: Prasība, kas celta 2007. gada 7. decembrī — <i>Ecolean Research & Development</i> /ITSB (“CAPS”)	45
2008/C 51/85	Lieta T-454/07: Prasība, kas celta 2007. gada 7. decembrī — <i>Prym u.c.</i> /Komisija	45
2008/C 51/86	Lieta T-455/07: Prasība, kas celta 2007. gada 14. decembrī — <i>Centre d'Étude et de Valorisation des Algues</i> /Komisija	46
2008/C 51/87	Lieta T-457/07: Prasība, kas celta 2007. gada 10. decembrī — <i>Evropaiki Dynamiki</i> /EFSA	47
2008/C 51/88	Lieta T-458/07: Prasība, kas celta 2007. gada 17. decembrī — <i>Domino de la Vega</i> /ITSB — <i>Ambrosio Velasco</i> (“DOMINIO DE LA VEGA”)	47
2008/C 51/89	Lieta T-459/07: Prasība, kas celta 2007. gada 17. decembrī — <i>Hangzhou Duralamp Electronics</i> /Padome	48
2008/C 51/90	Lieta T-460/07: Prasība, kas celta 2007. gada 18. decembrī — <i>Nokia</i> /ITSB — <i>Medion</i> (“LIFE BLOG”)	48
2008/C 51/91	Lieta T-461/07: Prasība, kas celta 2007. gada 19. decembrī — <i>Visa Europe</i> un <i>Visa International Service Association</i> /Komisija	49

2008/C 51/92	Lieta T-462/07: Prasība, kas celta 2007. gada 19. decembrī — <i>GALP Energia España</i> u.c./Komisija	50
2008/C 51/93	Lieta T-463/07: Prasība, kas celta 2007. gada 12. decembrī — Itālija/Komisija	51
2008/C 51/94	Lieta T-464/07: Prasība, kas celta 2007. gada 19. decembrī — <i>Korsch/ITSB</i> (“PharmaResearch”)	51
2008/C 51/95	Lieta T-466/07: Prasība, kas celta 2007. gada 25. decembrī — <i>Osram/Padome</i>	52
2008/C 51/96	Lieta T-467/07: Prasība, kas celta 2007. gada 21. decembrī — <i>Du Pont de Nemours (France)</i> u.c./Komisija	52
2008/C 51/97	Lieta T-469/07: Prasība, kas celta 2007. gada 21. decembrī — <i>Philips Lighting Poland</i> un <i>Philips Lighting/Padome</i>	53
2008/C 51/98	Lieta T-471/07: Prasība, kas celta 2007. gada 21. decembrī — <i>Wella AG/ITSB</i> (“TAME IT”)	54
2008/C 51/99	Lieta T-475/07: Prasība, kas celta 2007. gada 21. decembrī — <i>Dow AgroSciences</i> u.c./Komisija	54
2008/C 51/100	Lieta T-476/07: Prasība, kas celta 2007. gada 13. decembrī — <i>Evropāiki Dynamiki/FRONTEX</i>	55
2008/C 51/101	Lieta T-482/07: Prasība, kas celta 2007. gada 20. decembrī — <i>Nynäs Petroleum</i> un <i>Nynäs Petróleo/Komisija</i>	56
2008/C 51/102	Lieta T-483/07: Prasība, kas celta 2007. gada 22. decembrī — Rumānija/Eiropas Kopienu Komisija	56
2008/C 51/103	Lieta T-484/07: Prasība, kas celta 2007. gada 22. decembrī — Rumānija/Eiropas Kopienu Komisija	57
2008/C 51/104	Lieta T-485/07: Prasība, kas celta 2007. gada 21. decembrī — <i>Olive Line International/ITSB</i> — <i>Knopf</i> (“o-live”)	57
2008/C 51/105	Lieta T-486/07: Prasība, kas celta 2007. gada 21. decembrī — <i>Ford Motor/ITSB</i> — <i>Alkar Automotive</i> (“CA”)	58
2008/C 51/106	Lieta T-487/07: Prasība, kas celta 2007. gada 21. decembrī — <i>Imperial Chemical Industries/ITSB</i> (“FACTORY FINISH”)	58
2008/C 51/107	Lieta T-493/07: Prasība, kas celta 2007. gada 28. decembrī — <i>GlaxoSmithkline/ITSB</i> — <i>Serono Genetics Institute</i> (“FAMOXIN”)	59
2008/C 51/108	Lieta T-502/07: Prasība, kas celta 2007. gada 31. decembrī — <i>IIC-Intersport International Corporation/ITSB</i> — <i>McKenzie Corporation</i> (“McKENZIE”)	59
2008/C 51/109	Lieta T-159/06: Pirmās instances tiesas 2007. gada 13. decembra rīkojums — <i>Estancia Piedra/ITSB</i> — <i>Franciscan Vineyards</i> (“ESTANCIA PIEDRA”)	60
2008/C 51/110	Lieta T-160/06: Pirmās instances tiesas 2007. gada 13. decembra rīkojums — <i>Estancia Piedra/ITSB</i> — <i>Franciscan Vineyards</i> (“ESTANCIA PIEDRA”)	60
2008/C 51/111	Lieta T-202/06: Pirmās instances tiesas 2007. gada 13. decembra rīkojums — <i>Select Appointments/ITSB</i> — <i>Manpower</i> (“TELESELECT”)	60
2008/C 51/112	Lieta T-182/07: Pirmās instances tiesas 2007. gada 13. decembra rīkojums — <i>Borco-Marken-Import Matthesen/ITSB</i> — <i>Tequilas del Señor</i> (“TEQUILA GOLD Sombrero Negro”)	60

Eiropas Savienības Civildienesta tiesa

2008/C 51/113	Lieta F-131/06: Civildienesta tiesas pirmās palātas priekšsēdētāja 2007. gada 14. decembra rīkojums — <i>Steinmetz</i> /Komisija (Civildienests — Ierēdņi — Izlīgums — Līguma izpilde — Atteikums atmaksāt izdevumus, kas radušies uzdevuma izpildē — Acīmredzama nepieņemamība — Intereses prasības iesniegšanā trūkums — Tiesāšanās izdevumu sadalīšana — Pārmērīgi vai diskriminējoši izdevumi) 61
2008/C 51/114	Lieta F-20/07: Civildienesta tiesas pirmās palātas priekšsēdētāja 2007. gada 19. decembra rīkojums — <i>Marcuccio</i> /Komisija (Civildienests — Ierēdņi — Sociālā apdrošināšana — Veselības apdrošināšana — Medicīnisko izdevumu segšana — Tiešs lūguma noraidījums) 61
2008/C 51/115	Lieta F-21/07: Civildienesta tiesas pirmās palātas priekšsēdētāja 2007. gada 14. decembra rīkojums — <i>Marcuccio</i> /Komisija (Civildienests — Ierēdņi — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Iespējami prettiesiska medicīnisko datu apstrāde — Nepieņemamība — Saprātīga termiņa neievērošana, lai celtu prasību par zaudējumu atlīdzību) 62

IV

(Informācija)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTA INFORMĀCIJA

EIROPAS KOPIENU TIESA

(2008/C 51/01)

Tiesas pēdējā publikācija Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī

OV C 37, 9.2.2008.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 22, 26.1.2008.

OV C 8, 12.1.2008.

OV C 315, 22.12.2007.

OV C 297, 8.12.2007.

OV C 283, 24.11.2007.

OV C 269, 10.11.2007.

Šie teksti pieejami arī
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

EIROPAS KOPIENU TIESA

Jauna Tiesas tiesneša stāšanās amatā

(2008/C 51/02)

Ar Eiropas Kopienu dalībvalstu valdību pārstāvju 2007. gada 5. decembra lēmumu ⁽¹⁾ ieceltais Eiropas Kopienu Tiesas tiesnesis Žans Žaks Kasels [*Jean-Jacques Kasel*] 2008. gada 14. janvārī nodeva zvērestu Tiesai.

(¹) OV L 325, 2007. gada 11. decembra, 89. lpp.

Eiropas Kopienu Tiesas 2008. gada 15. janvāra vispārējā
sapulcē pieņemtie lēmumi

(2008/C 51/03)

Eiropas Kopienu Tiesa 2008. gada 15. janvāra sapulcē nolēma Kasela kungu iekļaut pirmajā un piektajā palātā.

Līdz ar to pirmās un piektās palātas sastāvs ir šāds:

Pirmā palāta

P. Janns [*P. Jann*], palātas priekšsēdētājs

A. Ticano [*A. Tizzano*], E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*], M. Ilešičs [*M. Ilešič*], E. Levits un Ž. Ž. Kasels.

Piektā palāta

A. Ticano, palātas priekšsēdētājs

E. Borgs Bartets, M. Ilešičs, E. Levits un Ž. Ž. Kasels.

Saraksti iztiesāšanas sastāvu noteikšanai

(2008/C 51/04)

Tiesa 2008. gada 15. janvāra sapulcē izveidoja šādu Reglamenta 11.b panta 2. punktā paredzēto sarakstu virspalātas sastāva noteikšanai:

A. Ticano

Ž. Ž. Kasels

H. N. da Kunja Rodrigess [*J. N. da Cunha Rodrigues*]

K. Toadere [*C. Toader*]

R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*]

A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*]

K. Šimans [*C. Schiemann*]

T. fon Danvics [*T. von Danwitz*]

J. Makarčiks [*J. Makarczyk*]

Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*]

P. Kūris [*P. Kūris*]

P. Linda [*P. Lindh*]

E. Juhāss [*E. Juhász*]

L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*]

Dž. Arestis [*G. Arestis*]

A. O'Kīfs [*A. Ó Caoimh*]

E. Borgs Bartets

E. Levits

M. Ilešičs

U. Lehmuss [*U. Lohmus*]

J. Malenovskis [*J. Malenovsky*]

J. Klučka [*J. Klůčka*]

Tiesa 2008. gada 15. janvāra sapulcē izveidoja šādu Reglamenta 11.c panta 2. punkta pirmajā daļā paredzēto sarakstu pirmās palātas sastāva noteikšanai:

A. Ticano

Ž. Ž. Kasels

E. Borgs Bartets

E. Levits

M. Ilešičs

Tiesa 2008. gada 15. janvāra sapulcē izveidoja šādu Reglamenta 11.c panta 2. punkta otrajā daļā paredzēto sarakstu piektās palātas sastāva noteikšanai:

E. Borgs Bartets

M. Ilešičs

E. Levits

Ž. Ž. Kasels

Tiesas (virspalāta) 2007. gada 18. decembra spriedums — Eiropas Kopienu Komisija/Īrija

(Lieta C-532/03) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Publiskā iepirkuma līgumi — EKL 43. un 49. pants — Neatliekamās ārkārtas situācijas transportlīdzekļu pakalpojumi)

(2008/C 51/05)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — K. Vīdners [K. Wiedner] un K. Lūiss [X. Lewis], pārstāvji, L. Flinns [J. Flynn], QC)

Atbildētāja: Īrija (pārstāvji — D. O'Hagans [D. O'Hagan], pārstāvis, E. Kolins [A. Collins] un E. Regans [E. Regan], SC, K. O'Tūls [C. O'Toole], barrister)

Persona, kas iestājusies lietā, atbalstot atbildētāju: Nīderlandes Karaliste (pārstāvji — H. H. Sevenstere [H. G. Sevenster], K. Visels [C. Wissels] un P. van Ginnekens [P. van Ginneken], pārstāvji)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — EKL 43. un 49. panta pārkāpums — Noteikumi neatliekamās medicīniskās palīdzības pakalpojumu sniegšanai — Iepriekšējais izsludināšanas pienākums — Pārskatāmības, vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas principi

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Eiropas Kopienu Komisija atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 85, 3.4.2004.

Tiesas (otrā palāta) spriedums 2007. gada 13. decembrī — Eiropas Kopienu Komisija/Īrija

(Lieta C-418/04) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 79/409/EEK — Savvaļas putnu aizsardzība — 4. un 10. pants — Transponēšana un piemērošana — IBA 2000 — Vērtība — Datu kvalitāte — Kritēriji — Rīcības brīvība — Direktīva 92/43/EEK — Dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzība — 6. pants — Transponēšana un piemērošana)

(2008/C 51/06)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — B. Dohertijs [B. Doherty] un M. van Bēks [M. van Beek], pārstāvji)

Atbildētāja: Īrija (pārstāvji — Dž. O'Hagans [D. O'Hagan], pārstāvis, E. Kogana [E. Cogan], barrister, un Dž. Hogans [G. Hogan], SC)

Personas, kas iestājusās lietā, atbalstot atbildētāju: Grieķijas Republika (pārstāve — E. Skandalou [E. Skandalou]), Spānijas Karaliste (pārstāve — N. Diasa Abada [N. Díaz Abad])

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Padomes 1979. gada 2. aprīļa Direktīvas 79/409/EEK par savvaļas putnu aizsardzību (OV L 103, 1. lpp.) 4. un 10. panta pārkāpums — Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206, 7. lpp.) 6. panta pārkāpums

Rezolutīvā daļa:

1) atzīt, ka

— kopš 1981. gada 6. aprīļa saskaņā ar Padomes 1979. gada 2. aprīļa Direktīvas 79/409/EEK par savvaļas putnu aizsardzību, ko groza Komisijas 1997. gada 29. jūlija Direktīva 97/49/EK, 4. panta 1. un 2. punktu nenosakot minētās direktīvas I pielikumā minēto sugu, izņemot baltpieres zosi (*Anser albifrons flavirostris*), kā arī minētajā pielikumā neminēto regulāri sastopamo migrējošo sugu, izņemot ķīvīti (*Vanellus vanellus*), pļavu tilbīti (*Tringa totanus*), mērkaziņu (*Gallinago gallinago*) un kuitalu (*Numenius arquata*), aizsardzībai skaitliski un lieluma ziņā vispiemērotākos apgabalus;

— kopš 1981. gada 6. aprīļa nenodrošinot, ka Direktīvas 79/409, ko groza Direktīva 97/49, 4. panta 4. punkta pirmo teikumu piemēro apgabaliem, kurus saskaņā ar minēto direktīvu vajadzētu atzīt par īpaši aizsargājamām teritorijām;

— pareizi un pilnībā netransponējot un nepiemērojot Direktīvas 79/409, ko groza Direktīva 97/49, 4. panta 4. punkta otro teikumu;

— neveicot visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu atbilstību Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas saunas un floras aizsardzību 6. panta 2. punkta prasībām attiecībā uz saskaņā ar Direktīvas 79/409, ko groza Direktīva 97/49, 4. panta 1. punktu klasificētajām vai saskaņā ar tās pašas direktīvas 4. panta 2. punktu atzītajām īpaši aizsargājamām teritorijām;

— neveicot visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu atbilstību Direktīvas 92/43 6. panta 2. punkta prasībām attiecībā uz visu to teritoriju izmantošanu rekreatīviem mērķiem, uz kurām būtu jāattiecas minētajam pantam;

— neveicot visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu atbilstību Direktīvas 92/43 6. panta 3. un 4. punkta prasībām attiecībā uz plāniem;

— neveicot visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu atbilstību Direktīvas 92/43 6. panta 3. punkta prasībām attiecībā uz atļaujām akvakultūras projektiem;

— neveicot visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu atbilstību Direktīvas 92/43 6. panta 2.-4. punkta prasībām attiecībā uz drenāžas cauruļu remonta darbiem Glen Lough īpaši aizsargājamā teritorijā;

— neveicot visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu atbilstību Direktīvas 79/409, ko groza Direktīva 97/49, 10. pantam,

Īrija nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Direktīvas 79/409, ko groza Direktīva 97/49, 4. panta 1., 2. un 4. punkts un 10. pants, kā arī Direktīvas 92/43 6. panta 2.-4. punkts;

2) prasību pārējā daļā noraidīt;

3) Īrija atlīdzina tiesāšanās izdevumus;

4) Grieķijas Republika un Spānijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

(¹) OV C 6, 8.1.2005.

Tiesas (virspalāta) spriedums 2007. gada 18. decembrī — Zviedrijas Karaliste/IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH, kādreizējā Internationaler Tierschutz-Fonds (IFAW) GmbH, Dānijas Karaliste, Nīderlandes Karaliste, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, Eiropas Kopienu Komisija

(Lieta C-64/05 P) (¹)

(Apelācija — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Sabiedrības piekļuve iestāžu dokumentiem — Dalībvalsts izdoti dokumenti — Šīs dalībvalsts iebildums pret šo dokumentu izsniegšanu — Minētās regulas 4. panta 5. punkta piemērojamība)

(2008/C 51/07)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Zviedrijas Karaliste (pārstāve — K. Vistranda [K. Wistrand], pārstāve)

Persona, kas iestājusies lietā, atbalstot prasītāju: Somijas Republika (pārstāves — E. Biglina [E. Bygglin] un A. Gimareša-Purokoski [A. Guimaraes-Purokoski], pārstāves)

Pretējā puse procesā: IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH, kādreizējā Internationaler Tierschutz-Fonds (IFAW) GmbH (pārstāvji — S. Krosbī [S. Crosby], solīcitor, un R. Langs [R. Lang], advokāts), Dānijas Karaliste (pārstāve — B. Veisa Foga [B. Weis Fogh], pārstāve), Nīderlandes Karaliste (pārstāvji — H. H. Sevenstere [H. G. Sevenster] un K. Viselsa [C. Wissels], kā arī M. de Hrāfe [M. de Grave], pārstāvji), Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji — S. Nvokolo [S. Nwaokolo] un V. Džeksons [V. Jackson], pārstāves, un J. Stratforda [J. Stratford], barrister), Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — K. Doksijis [C. Docksey] un P. Ālto [P. Aalto], pārstāvji)

Persona, kas iestājusies lietā, atbalstot atbildētājus: Spānijas Karaliste (pārstāvji — I. del Kuvijo Kontreras [I. del Cuwillo Contreras] un A. Sampols Pukuruls [A. Sampol Pucurull], pārstāvji)

Priekšmets

Apelācija par Pirmās instances tiesas (piektā palāta paplašinātā sastāvā) 2004. gada 30. novembra spriedumu lietā T-168/02 IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH/Eiropas Kopienu Komisija, ar ko noraida prasību atzīt par spēkā neesošu Komisijas lēmumu, ar ko noraida IFAW lūgumu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulu (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 3. lpp.), par piekļuvi atsevišķiem Vācijas iestāžu dokumentiem, kuros minēti svarīgi sabiedrības interešu iemesli, lai svītrotu no saraksta ar Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvu 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206 7. lpp.) aizsargātu vietu.

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Pirmās instances tiesas 2004. gada 30. novembra spriedumu lietā T-168/02 IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds/Komisija;
- 2) atcelt Eiropas Kopienu Komisijas 2002. gada 26. marta lēmumu, ar kuru IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH atteikta piekļuvi noteiktiem dokumentiem, kurus Komisija bija saņēmusi procedūras ietvaros, kurā tā atļāva īstenot rūpniecisku projektu aizsargātā teritorijā saskaņā ar Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvu 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību;
- 3) Eiropas Kopienu Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus, kas Zviedrijas Karalistei radušies saistībā ar apelācijas tiesvedību, kā arī tiesāšanās izdevumus, kas radušies IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH gan minētajā tiesvedībā, gan tiesvedībā pirmajā instancē, kuras rezultātā tika taisīts Pirmās instances tiesas 2004. gada 30. novembra spriedums lietā IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds/Komisija;
- 4) Dānijas Karaliste, Spānijas Karaliste, Nīderlandes Karaliste, Somijas Republika, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, kā arī Eiropas Kopienu Komisija savus ar apelācijas tiesvedību saistītos tiesāšanās izdevumus sedz pašas;
- 5) Dānijas Karaliste, Nīderlandes Karaliste, Zviedrijas Karaliste, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, kā arī Eiropas Kopienu Komisija savus ar tiesvedību pirmajā instancē saistītos tiesāšanās izdevumus sedz pašas.

(¹) OV C 115, 14.5.2005.

Tiesas (virspalāta) 2007. gada 18. decembra spriedums — Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste/Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-77/05) (¹)

(Regula (EK) Nr. 2007/2004 — Eiropas Aģentūras operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām izveidošana — Spēkā esamība)

(2008/C 51/08)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji — E. O'Neill un C. Gibbs, pārstāves, un A. Dashwood, Barrister)

Personas, kas iestājušās lietā, atbalstot prasītāju: Īrija (pārstāvji — D. O'Hagan, pārstāvis, un A. Collins, SC, McGarry, BL); Polijas Republika (pārstāvis — J. Pietras, pārstāvis); Slovākijas Republika (pārstāvji — R. Procházka, J. Čorba un B. Ricziová, pārstāvji)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — J. Schutte un R. Szostak, pārstāvji)

Personas, kas iestājušās lietā, atbalstot atbildētāju: Spānijas Karaliste (pārstāvis — J. M. Rodríguez Cárcamo, pārstāvis), Eiropas Kopienu Komisija (pārstāve — C. O'Reilly, pārstāve)

Priekšmets

Padomes 2004. gada 26. oktobra Regulas (EK) Nr. 2007/2004, ar ko izveido Eiropas Aģentūru operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (OV L 349, 1. lpp.), atcelšana

Rezolutīvā daļa

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus;
- 3) Spānijas Karaliste, Īrija, Polijas Republika, Slovākijas Republika un Eiropas Kopienu Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

(¹) OV C 82, 2.4.2005.

Tiesas (virspalāta) 2007. gada 18. decembra spriedums (Regeringsrätten (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Skatteverket/A

(Lieta C-101/05) ⁽¹⁾

(Kapitāla brīva aprīte — Kapitāla aprītes ierobežojums starp dalībvalstīm un trešām valstīm — Ienākumu no kapitāla aplikšana ar nodokli — Dividendes, kas saņemtas no sabiedrības, kura dibināta EEZ dalībvalstī — Atbrīvojums — Dividendes, kas saņemtas no sabiedrības, kas dibināta trešā valstī — Atbrīvojums, kas pakļauts nosacījumam par informācijas apmaiņu paredzotās nodokļu konvencijas pastāvēšanu — Nodokļu pārbaūžu efektivitāte)

(2008/C 51/09)

Tiesvedības valoda — zviedru

Iesniedzējtiesa

Regeringsrätten

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Skatteverket

Atbildētājs: A

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Regeringsrätten — EKL 56. un 58. panta interpretācija — Trešā valstī dibinātas sabiedrības izmaksāto dividendu aplikšana ar nodokli attiecībā uz dalībvalstī dzīvojošu nodokļu maksātāju — Valsts tiesiskais regulējums, ar kuru šādu dividendu atbrīvojums no nodokļa ir atkarīgs no tā, vai ar trešo valsti ir noslēgta nodokļu konvencija, kas ietver klauzulu par informācijas apmaiņu

Rezolutīvā daļa

EKL 56. un 58. pants jāinterpretē tādējādi, ka tie pieļauj dalībvalsts tiesību aktus, saskaņā ar kuriem tādu dividendu atbrīvojums no ienākuma nodokļa, kuras ir izmaksātas meitas sabiedrības akciju veidā, var tikt piešķirts tikai tad, ja izmaksātāja sabiedrība ir dibināta Eiropas Ekonomikas zonas dalībvalstī vai valstī, ar kuru nodokļus uzliekošā valsts ir noslēgusi nodokļu konvenciju, kas paredz informācijas apmaiņu, ja šis atbrīvojums ir pakļauts nosacījumiem, kuru izpildi šīs dalībvalsts kompetentās iestādes var pārbaudīt tikai, saņemot informāciju no valsts, kurā dibināta izmaksātāja sabiedrība.

⁽¹⁾ OV C 106, 30.4.2005.

Tiesas (virspalāta) 2007. gada 18. decembra spriedums — Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste/Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-137/05) ⁽¹⁾

(Regula (EK) Nr. 2252/2004 — Dalībvalstu izdotas pases un ceļošanas dokumenti — Drošības elementu un biometrijas standarti — Spēkā esamība)

(2008/C 51/10)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji — C. Jackson un C. Gibbs, pārstāves, A. Dashwood, Barrister)

Personas, kas iestājušās lietā, atbalstot prasītāju: Īrija (pārstāvji — D. O'Hagan, pārstāvis, kam palīdz A. Collins, SC, un P. McGarry, BL), Slovākijas Republika (pārstāvji — R. Procházka, J. Čorba un B. Ricziová, pārstāvji)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — M. J. Schutte, R. Szostak un G. Giglio, pārstāvji)

Personas, kas iestājušās lietā, atbalstot atbildētāju: Spānijas Karaliste (pārstāvis — J. Rodríguez Cárcomo, pārstāvis), Nīderlandes Karaliste (pārstāve — H. G. Sevenster, pārstāve), Eiropas Kopienų Komisija (pārstāve — C. O'Reilly, pārstāve)

Priekšmets

Padomes 2004. gada 13. decembra Regulas (EK) Nr. 2252/2004 par drošības elementu un biometrijas standartiem dalībvalstu izdotās pasēs un ceļošanas dokumentos (OV L 385, 1. lpp.) atcelšana

Rezolutīvā daļa

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus;
- 3) Spānijas Karaliste, Īrija, Nīderlandes Karaliste un Slovākijas Republika, kā arī Eiropas Kopienų Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 132, 28.5.2005.

Tiesas (trešā palāta) 2007. gada 18. decembra spriedums — Eiropas Kopienu Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-194/05) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Vide — Direktīvas 75/442/EEK un 91/156/EEK — Atkritumu jēdziens — Izrakta zeme un akmens šķembas atkārtotai izmantošanai)

(2008/C 51/11)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — M. Konstantinidis [M. Konstantinidis], pārstāvis, kam palīdz Dž. Bambara [G. Bambara], *avvocato*)

Atbildētāja: Itālijas Republika (pārstāvji — I. M. Bragulja [I. M. Braguglia], pārstāvis, kam palīdz Dž. Fjengo [G. Fiengo], *avvocato dello Stato*)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Padomes 1975. gada 15. jūlija Direktīvas 75/442 par atkritumiem (OV L 194, 39. lpp.), kas grozīta ar Padomes 1991. gada 18. marta Direktīvu 91/156/EEK (OV L 78, 32. lpp.) 1. panta a) apakšpunkta pārkāpums — Valsts likumi, kas no direktīvas piemērošanas jomas izslēdz izraktu zemi un akmens šķembas, kas ir paredzētas atkārtotai izmantošanai

Rezolutīvā daļa

- 1) ciktāl 2001. gada 23. marta Likuma Nr. 93 "Par vides aizsardzības tiesību normām" 10. pants un 2001. gada 21. decembra likuma Nr. 443 "Delegācija valdībai attiecībā uz stratēģiskās ražošanas infrastruktūru un iekārtām, kā arī cita veida intervences ražošanas darbību aktivizēšanai" 1. panta 17. un 19. punkts no valsts tiesiskā regulējuma atkritumu jomā piemērošanas jomas izslēdz izraktu zemi un akmens šķembas, kas ir paredzētas atkārtotai izmantošanai — aizpildīšanai, aizbēršanai, zemes darbiem un sasmalcināšanai —, izņemot materiālus no piesārņotām vietām un izmantošanai pielāgotas zemes, kuras piesārņojuma līmenis pārsniedz pieņemamos limitus, ko nosaka spēkā esošie noteikumi, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Padomes 1975. gada 15. jūlija Direktīva 75/442/EEK par atkritumiem, kas grozīta ar Padomes 1991. gada 18. marta Direktīvu 91/156/EEK;
- 2) Itālijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 182, 23.7.2005.

Tiesas (trešā palāta) 2007. gada 18. decembra spriedums — Eiropas Kopienu Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-195/05) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Vide — Direktīva 75/442/EEK un Direktīva 91/156/EEK — "Atkritumu" jēdziens — Lauksaimniecības pārtikas nozarē radītās pārtikas paliekas, kas paredzētas dzīvnieku barības ražošanai — Atliekas, kas rodas virtuvēs ēdiena gatavošanas procesā un ir paredzētas mājdzīvnieku aprūpes iestādēm)

(2008/C 51/12)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — M. Konstantinidis, pārstāvis, un G. Bambara, *avocat*)

Atbildētāja: Itālijas Republika (pārstāvis — I. M. Braguglia, pārstāvis, un G. Fiengo, *avocat*)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Padomes 1975. gada 15. jūlija Direktīvā 75/442 par atkritumiem (OV L 194, 39. lpp.), kas grozīta ar Padomes 1991. gada 18. marta Direktīvu 91/156/EEK (OV L 78, 32. lpp.), 1. panta a) punkta pārkāpums — Valsts tiesību akti, kas izslēdz no direktīvas piemērošanas jomas noteiktus atkritumus

Rezolutīvā daļa

- 1) Itālijas Republika,
 - pieņemot darbības pamatnostādnes ar saistošu spēku visā valsts teritorijā, kuras cita starpā ir izklāstītas Vides ministra 1999. gada 28. jūnija apkārtrakstā, kurā ir ietverti interpretācijas paskaidrojumi attiecībā uz atkritumu jēdziena definīciju, un Veselības ministrijas 2002. gada 22. jūlija paziņojumā, kurā ir ietvertas vadlīnijas attiecībā uz disciplīnu higiēnas un veselības aizsardzības jautājumos saistībā ar tādu materiālu un blakusproduktu izmantošanu dzīvnieku barībā, kas rodas lauksaimniecības pārtikas nozares ražošanas un tirdzniecības ciklā, un kuras izslēdz no tiesību aktu par atkritumiem piemērošanas jomas lauksaimniecības pārtikas nozarē radītās pārtikas paliekas, kas paredzētas dzīvnieku barības ražošanai, un

— ar 2002. gada 31. jūlija Likuma Nr. 179 par noteikumiem vides jomā 23. pantu no tiesību aktu par atkritumiem piemērošanas jomas izslēdzot atliekas, kas rodas virtuvēs jebkāda veida termiski apstrādātās vai neapstrādātās cietās barības pagatavošanas procesā, kas nav nonākušas izplatīšanas tīklā un ir paredzētas mājdzīvnieku aprūpes iestādēm,

nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek 1. panta a) punkts Padomes 1975. gada 15. jūlija Direktīvā 75/442/EEK par atkritumiem, kas grozīta ar Padomes 1991. gada 18. marta Direktīvu 91/156/EEK;

2) Itālijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 182, 23.7.2005.

Tiesas (trešā palāta) 2007. gada 18. decembra spriedums — Eiropas Kopienų Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-263/05) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Vide — Direktīva 75/442/EEK un Direktīva 91/156/EEK — “Atkritumu” jēdziens — Vietas vai priekšmeti, kas paredzēti apglabāšanas vai reģenerācijas darbībām — Ražošanas atliekas, ko iespējams izmantot atkārtoti)

(2008/C 51/13)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — M. Konstantinidis un L. Cimaglia)

Atbildētāja: Itālijas Republika (pārstāvji — I. M. Braguglia, pārstāvis, un G. Feingo, avocat)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Padomes 1975. gada 15. jūlija Direktīvas 75/442 par atkritumiem (OV L 194, 39. lpp.), kas grozīta ar Padomes 1991. gada 18. marta Direktīvu 91/156/EEK (OV L 78, 32. lpp.), 1. panta a) punkta pārkāpums — Valsts tiesību akti, kas izslēdz no direktīvas piemērošanas jomas noteiktas vietas vai priekšmetus, kas ir paredzēti apglabāšanas vai reģenerācijas darbībām, kā arī noteiktus ražošanas atkritumus, kuru īpašnieks no tiem atbrīvojas vai viņam ir nolūks no tiem atbrīvoties

Rezolutīvā daļa

1) pieņemot un uzturot spēkā 14. pantu 2002. gada 8. jūlija Dekrētā-likumā Nr. 138 par steidzamiem pasākumiem attiecībā uz nodokļiem, privatizāciju un farmaceutisko izdevumu pārvaldīšanu, kā arī tautsaimniecības atbalstu mazāk labvēlīgos apgabalos, kas pēc grozījumiem kļuva par 2002. gada 8. augusta Likumu Nr. 178 un kas no 1997. gada 5. februāra Dekrēta-likuma Nr. 22, ar ko īsteno Direktīvu 91/156/EEK par atkritumiem, Direktīvu 91/689/EEK par bīstamajiem atkritumiem un Direktīvu 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu, piemērošanas jomas, izslēdz, pirmkārt, vietas, materiālus vai lietas, kas ir paredzētas apglabāšanas vai reģenerācijas darbībām, kas nav tieši norādītas minētā dekrēta B un C pielikumā, un, otrkārt, vietas vai materiālus, kas ir ražošanas atliekas un no kuriem īpašnieks ir nodomājis atbrīvoties vai viņam ir pienākums atbrīvoties, ja tos var atkārtoti izmantot un tos atkārtoti izmanto ražošanas vai patēriņa ciklā, gadījumā, kad nav veikta to iepriekšēja apstrāde un tie nav videi kaitīgi vai kad ir veikta to iepriekšēja apstrāde, kas nav viena no reģenerācijas darbībām, kas uzskaitītas tā paša dekrēta C pielikumā, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek 1. panta a) punkts Padomes 1975. gada 15. jūlija Direktīvā 75/442/EEK par atkritumiem, kas grozīta ar Padomes 1991. gada 18. marta Direktīvu 91/156/EEK un Komisijas 1996. gada 24. maija Lēmumu 96/350/EK;

2) Itālijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 217, 3.9.2005.

Tiesas (virspalāta) spriedums 2007. gada 11. decembrī (Raad van State (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie/R. N. G. Eind

(Lieta C-291/05) (¹)

(Personu brīva pārvietošanās — Darba ņēmēji — Ģimenes locekļa, kas ir trešās valsts pilsonis, dzīvesvietas tiesības — Darba ņēmēja atgriešanās dalībvalstī, kuras pilsonis viņš ir — Darba ņēmēja izcelsmes dalībvalsts pienākums piešķirt dzīvesvietas tiesības ģimenes loceklim — Šāda pienākuma esamība, ja šis darba ņēmējs neveic patiesu un faktisku darbību)

(2008/C 51/14)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad van State

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie

Atbildētāja: R. N. G. Eind

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Nederlandse Raad van State* — Padomes 1968. gada 15. oktobra Regulas (EEK) Nr. 1612/68 par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Kopienā (OV L 257, 2. lpp.) 10. panta un Padomes 1990. gada 28. jūnija Direktīvas 90/364/EEK par tiesībām uz dzīvesvietu (OV L 180, 26. lpp.) interpretācija — EKL 18. panta interpretācija — Ģimenes locekļa, kas ir trešās valsts pilsonis, dzīvesvietas tiesības — Šādu tiesību pastāvēšana, ja darba ņēmējs neveic patiesu un faktiski darbu — Darba ņēmēja atgriešanās savas izcelsmes valstī — Ģimenes locekļa dzīvesvietas tiesību neesamība šajā valstī

Rezolutīvā daļa:

- 1) Kopienai darba ņēmējam atgriežoties dalībvalstī, kuras pilsonis viņš ir, Kopienai tiesības neuzliek šīs valsts iestādēm pienākumu trešās valsts pilsonim, kas ir šī darba ņēmēja ģimenes loceklis, atzīt tiesības iebraukt un uzturēties tikai tāpēc vien, ka uzņemtajā dalībvalstī, kurā pēdējais minētais strādāja algotu darbu, šim pilsonim bija piešķirta derīga uzturēšanās atļauja, kas izsniegta, pamatojoties uz 10. pantu Padomes 1968. gada 15. oktobra Regulā (EEK) Nr. 1612/68 par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Kopienā, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 1992. gada 27. jūlija Regulu (EEK) Nr. 2434/92;
- 2) darba ņēmējam atgriežoties dalībvalstī, kuras pilsonis viņš ir, pēc tam, kad citā dalībvalstī viņš ir strādājis algotu darbu, trešās valsts pilsonim, kas ir šī darba ņēmēja ģimenes loceklis, atbilstoši Regulas Nr. 1612/68, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 2434/92, 10. panta 1. punkta a) apakšpunktam, šo normu piemērojot pēc analogijas, ir tiesības uzturēties dalībvalstī, kuras pilsonis ir darba ņēmējs, pat ja pēdējais minētais tajā neveic patiesu un faktiski saimniecisku darbību. Tam, ka trešās valsts pilsonim, kas ir Kopienai darba ņēmēja ģimenes loceklis, pirms uzturēšanās dalībvalstī, kurā pēdējais minētais strādāja algotu darbu, nebija uzturēšanās tiesību saskaņā ar tās dalībvalsts tiesībām, kuras pilsonis ir minētais darba ņēmējs, nav nozīmes, lai novērtētu šī pilsoņa tiesības uzturēties pēdējā minētajā valstī.

(¹) OV C 296, 26.11.2005.

Tiesas (virspalāta) 2007. gada 18. decembra spriedums (*Arbetsdomstolen* (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Laval un Partneri Ltd/Svenska Byggnadsarbetareförbundet, Svenska Byggnadsarbetareförbundet avd. 1, Byggettan, Svenska Elektrikerförbundet*

(Lieta C-341/05) (¹)

(Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Direktīva 96/71/EK — Darba ņēmēju norīkošana būvniecības jomā — Valsts tiesību akti, ar kuriem paredz darba noteikumus un nosacījumus saistībā ar 3. panta 1. punkta pirmās daļas a)-g) apakšpunktā uzskaitītajiem jautājumiem, izņemot minimālās darba algas likmi — Būvniecības koplīgums, kura noteikumi paredz labvēlīgākus nosacījumus vai attiecas uz citiem jautājumiem — Arod biedrību iespēja ar kolektīvo rīcību mēģināt piespiest citās valstīs reģistrētos uzņēmumus katrā atsevišķā gadījumā risināt sarunas, lai noteiktu darba ņēmējiem maksājamās darba algas likmi, un pievienoties būvniecības koplīgumam)

(2008/C 51/15)

Tiesvedības valoda — zviedru

Iesniedzējtiesa

Arbetsdomstolen

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Laval un Partneri Ltd

Atbildētāja: Svenska Byggnadsarbetareförbundet, Svenska Byggnadsarbetareförbundet avd. 1, Byggettan, Svenska Elektrikerförbundet

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Arbetsdomstolen* — EKL 12. un 49. panta, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 16. decembra Direktīvas 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā (OV L 18, 1. lpp.) 3. panta 1. punkta, 3. panta 7. punkta, 3. panta 8. punkta, 3. panta 10. punkta un 4. panta interpretācija — Kolektīva rīcība pret būvuzņēmumu, kas norīkojis darbiniekus darbā citā dalībvalstī, kur neatrodas tā juridiskā adrese, un kas šajā valstī nav parakstījis koplīgumu

Rezolutīvā daļa

- 1) EKL 49. pants un Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 16. decembra Direktīvas 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā 3. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj, ka dalībvalstī, kurā darba noteikumi un nosacījumi attiecībā uz šīs direktīvas 3. panta 1. punkta pirmās daļas a)-g) apakšpunktā uzskaitītajiem jautājumiem, izņemot minimālās darba algas likmi, ir paredzēti normatīvajos aktos, arodbiedrība ar tādu kolektīvo rīcību būvobjektu blokādes veidā kā pamata lietā drīkst mēģināt piespiest citā dalībvalstī reģistrētu pakalpojumu sniedzēju uzsākt ar to sarunas par norīkotajiem darba ņēmējiem maksājamās algas likmi un pievienoties koplīgumam, kurā noteikumi attiecībā uz dažiem minētajiem jautājumiem paredz nosacījumus, kas ir labvēlīgāki nekā attiecīgajos normatīvajos aktos paredzētie, savukārt citi noteikumi attiecas uz jautājumiem, kas nav uzskaitīti minētās direktīvas 3. pantā;
- 2) EKL 49. un 50. pants nepieļauj, ka dalībvalstī pastāvošais aizliegums arodbiedrībām īstenot kolektīvo rīcību, lai panāktu trešo personu noslēgta koplīguma atcelšanu vai grozīšanu, ir pakļauts nosacījumam, ka šī rīcība attiecas uz darba noteikumiem un nosacījumiem, kuriem ir tieši piemērojami valsts tiesību akti.

(¹) OV C 281, 12.11.2005.

Tiesas (virspalāta) spriedums 2007. gada 18. decembrī (Sozialgericht Berlin, Landessozialgericht Berlin-Brandenburg (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Doris Habelt (C-396/05), Martha Möser (C-419/05), Peter Wachter (C-450/05)/Deutsche Rentenversicherung Bund

(Apvienotās lieta C-396/05, C-419/05 un C-450/05) (¹)

(Sociālais nodrošinājums — Regula (EEK) Nr. 1408/71 — III un VI pielikums — Personu brīva pārvietošanās — EKL 18., 39. un 42. pants — Vecuma pabalsti — Ārpus Vācijas Federatīvās Republikas teritorijas pabeigtie iemaksu periodi — Neeksportējamība)

(2008/C 51/16)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Sozialgericht Berlin, Landessozialgericht Berlin-Brandenburg

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Doris Habelt (C-396/05), Martha Möser (C-419/05), Peter Wachter (C-450/05)

Atbildētāja: Deutsche Rentenversicherung Bund

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sozialgericht Berlin — EKL 42. panta interpretācija — VI pielikuma C daļas ar nosaukumu "Vācija" 1. punkta noteikumi Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulā (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, kura grozīta un atjaunināta ar Padomes 1996. gada 2. decembra Regulu (EEK) Nr. 118/97 (OV L 28, 1. lpp.), spēkā esamība — Atteikums Vācijas pilsoni, kas pārcēlies uz Beļģiju, izmaksāt vecuma pabalstus par iemaksu periodiem, kas pabeigti Sudetijas teritorijā laikā no 1937. līdz 1945. gadam.

Rezolutīvā daļa:

- 1) VI pielikuma C daļas ar nosaukumu "Vācija" 1. punkta noteikumi Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulā (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, kura grozīta un atjaunināta ar Padomes 1996. gada 2. decembra Regulu (EEK) Nr. 118/97 nav saderīgi ar personu tiesībām uz brīvu pārvietošanos un it īpaši ar EKL 42. pantu tiktāl, ciktāl saskaņā ar tiem tādos apstākļos kā pamata prāvā var piemērot nosacījumu, ka pabalsta saņēmējam ir jādzīvo Vācijas Federatīvajā Republikā, lai, izmaksājot vecuma pabalstus, varētu ņemt vērā iemaksu periodus, kas ir pabeigti laikā no 1937. līdz 1945. gadam tajās teritorijas daļās, kur bija piemērojami Vācijas reiha sociālā nodrošinājuma tiesību akti, bet kuras pašlaik atrodas ārpus Vācijas Federatīvās Republikas teritorijas.
- 2) III pielikuma A un B daļu 35. punktu ar nosaukumu "Vācija-Austrija" e) apakšpunkti grozītajā Regulā Nr. 1408/71 nav saderīgi ar EKL 39. un 42. pantu tiktāl, ciktāl ar tiem tādos apstākļos kā pamata prāvā, kad pabalsta saņēmēja dzīvesvieta ir Austrijā, lai, izmaksājot vecuma pabalstus, ņemtu vērā iemaksu periodus, kas laika posmā no 1953. līdz 1970. gadam Rumānijā pabeigti saskaņā ar Ārvalstu pensiju likumu (Fremdrentengesetz), var piemērot nosacījumu, ka saņēmēja dzīvesvietai jābūt Vācijas Federatīvajā Republikā.
- 3) Grozītās Regulas Nr. 1408/71 VI pielikuma C daļas ar nosaukumu "Vācija" 1. punkta noteikumi nav saderīgi ar personu brīvu pārvietošanos un it īpaši ar EKL 42. pantu tiktāl, ciktāl ar tiem tādos apstākļos kā pamata prāvā, lai, izmaksājot vecuma pabalstus, ņemtu vērā iemaksu periodus, kas laika posmā no 1953. līdz 1970. gadam Rumānijā pabeigti saskaņā ar Ārvalstu pensiju likumu, var piemērot nosacījumu, ka saņēmēja dzīvesvietai jābūt Vācijas Federatīvajā Republikā.

(¹) OV C 22, 28.1.2006.
OV C 74, 25.3.2006.

Tiesas (vispalāta) 2007. gada 11. decembra spriedums (Court of Appeal (Civil Division) (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — International Transport Workers' Federation, Finnish Seamen's Union/ Viking Line ABP, Ou Viking Line Eesti

(Lieta C-438/05) ⁽¹⁾

(Jūras pārvadājumi — Tiesības veikt uzņēmējdarbību — Pamattiesības — Kopienas sociālās politikas mērķi — Arodbiedrības kolektīvā rīcība, kas vērsta pret privātu uzņēmumu — Koplīgums, kas var atturēt uzņēmumu no kuģa reģistrācijas ar citas dalībvalsts karogu)

(2008/C 51/17)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

Court of Appeal (Civil Division)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājas: International Transport Workers' Federation, Finnish Seamen's Union

Atbildētājas: Viking Line ABP, Ou Viking Line Eesti

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Court of Appeal, Civil Division — EKL 43. panta un Padomes 1986. gada 22. decembra Regulas (EEK) Nr. 4055/86, ar ko brīvas pakalpojumu sniegšanas principu piemēro jūras pārvadājumiem starp dalībvalstīm un starp dalībvalstīm un trešām valstīm (OV L 378, 1. lpp.), interpretācija — Arodbiedrības kolektīvā rīcība, kas vērsta pret privātu uzņēmumu ar mērķi panākt, ka tas noslēdz koplīgumu, kā rezultātā šim uzņēmumam zustu jēga nomainīt kuģa karoga valsti uz citu dalībvalsti — EKL 43. panta un/vai Regulas Nr. 4055/86 piemērojamība atbilstoši EK līguma XI sadaļai un spriedumam lietā C-67/96 Albany — Uzņēmuma tiesības atsaukties uz EKL 43. panta un/vai Regulas Nr. 4055/86 normām, vērstoties pret citu uzņēmumu, tostarp pret arodbiedrību attiecībā uz tās kolektīvu rīcību

Rezolutīvā daļa

- 1) EKL 43. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka no šā panta piemērošanas jomas principā nav izslēgta kolektīvā rīcība, ko veic kāda arodbiedrība vai arodbiedrību grupa un kas ir vērsta pret kādu uzņēmumu nolūkā panākt, ka tas noslēdz koplīgumu, kura saturs to var atturēt no brīvības veikt uzņēmējdarbību izmantošanas;
- 2) EKL 43. pants var privātam uzņēmumam piešķirt tiesības, uz kurām var atsaukties, vērstoties pret arodbiedrību vai arodbiedrību apvienību;

- 3) EKL 43. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tāda kolektīvā rīcība kā pamata lietā, kuras mērķis ir panākt to, ka uzņēmums, kura juridiskā adrese ir noteiktā dalībvalstī, noslēdz darba koplīgumu ar šīs valsts arodbiedrību un piemēro šā koplīguma noteikumus savas meitas sabiedrības, kas veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī, darbiniekiem, ir ierobežojums minētā panta izpratnē.

Šo ierobežojumu principā var attaisnot primārais vispārējo interešu iemesls, tāds kā darba ņēmēju aizsardzība, ja vien ir pierādīts, ka tie ir piemēroti, lai nodrošinātu attiecīgā leģitīmā mērķa sasniegšanu, un nepārsniedz to, kas nepieciešams šī mērķa sasniegšanai.

⁽¹⁾ OV C 60, 11.3.2006.

Tiesas (otrā palāta) spriedums 2007. gada 13. decembrī — Eiropas Kopienu Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-465/05) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Tiesības veikt uzņēmējdarbību — Apsardzes darbinieka profesija — Privāti apsardzes pakalpojumi — Uzticības zvērests Itālijas Republikai — Prefekta izsniegta atļauja — Uzņēmējdarbības vieta — Minimālais darbinieku skaits — Drošības naudas iemaksa — Sniegto pakalpojumu cenas administratīva kontrole)

(2008/C 51/18)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — E. Traversa [E. Traversa] un E. Montaguti [E. Montaguti], pārstāvji)

Atbildētāja: Itālijas Republika (pārstāvji — I. M. Bragulja [I. M. Braguglia], pārstāvis, un D. del Gaico [D. Del Gaizo], avvocato dello Stato)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — EKL 43. un 49. panta pārkāpums — Nosacījumi, lai strādātu par apsardzes darbinieku — Pienākums dot uzticības zvērestu Itālijas Republikai — Pienākums saņemt prefekta atļauju

Rezolutīvā daļa:

1) Likumu par sabiedrības drošību konsolidētajā tekstā (*Testo unico delle leggi di pubblica sicurezza*), kas apstiprināts ar 1931. gada 18. jūnija Karaļa dekrētu Nr. 773, ar tajā izdarītajiem grozījumiem, paredzot, ka:

— apsardzes darbinieka darbību var veikt tikai pēc uzticības zvēresta nodošanas Itālijas Republikai, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek EKL 43. un 49. pants,

— citā dalībvalstī reģistrēti pakalpojumu sniedzēji privāto apsardzes darbību var veikt tikai pēc Prefetto izsniegtas atļaujas, kas derīga noteiktā teritorijā, saņemšanas, neņemot vērā pienākumus, kuriem šie pakalpojumu sniedzēji jau ir pakļauti izcelsmes dalībvalstī, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek EKL 49. pants,

— minētā atļauja ir derīga tikai ierobežotā teritorijā un, to izsniedzot, ir jāņem vērā šajā teritorijā jau darbojošos privāto apsardzes uzņēmumu skaits un nozīmīgums, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek EKL 43. un 49. pants,

— privātajiem apsardzes uzņēmumiem ir jābūt uzņēmējdarbības vietai visās tajās provincēs, kur tie darbojas, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek EKL 49. pants;

— minēto uzņēmumu darbiniekiem jābūt individuālām atļaujām veikt apsardzes darbību, neņemot vērā izcelsmes dalībvalstī jau veiktās kontroles un pārbaudes, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek EKL 49. pants;

— privātajiem apsardzes uzņēmumiem, lai tie varētu saņemt atļauju, ir jānodarbina minimālais un/vai maksimālais darbinieku skaits, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek EKL 43. un 49. pants;

— šiem pašiem uzņēmumiem ir jāiemaksā drošības nauda *Cassa depositi e prestiti*, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek EKL 43. un 49. pants; un

— privāto apsardzes pakalpojumu cenas nosaka Prefetto izsniegtajā atļaujā, ņemot vērā iepriekš noteiktas svārstību robežas, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek EKL 49. pants;

2) Itālijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Tiesas (pirmā palāta) 2007. gada 18. decembra spriedums (Supremo Tribunal Administrativo (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Fazenda Pública — Director Geral das Alfândegas/ZF Zefeser — Importação e Exportação de Produtos Alimentares Lda

(Lieta C-62/06) ⁽¹⁾

(Regula (EEK) Nr. 1697/79 — 3. pants — Ievedmuitas nodokļa vēlāka piedziņa — Krimināli sodāma rīcība — Iestāde, kuras kompetencē ir rīcības kvalifikācija)

(2008/C 51/19)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Iesniedzējtiesa

Supremo Tribunal Administrativo

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Fazenda Pública — Director Geral das Alfândegas

Atbildētāja: ZF Zefeser — Importação e Exportação de Produtos Alimentares Lda

Piedaloties: Ministério Público

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Supremo Tribunal Administrativo — Padomes 1979. gada 24. jūlija Regulas (EEK) Nr. 1697/79 par to ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļu pēcmuitošanas piedziņu, kas nav iekasēti no parādnieka, kurš ir deklarējis muitas procedūrai preces, par kurām ir jāmaksā šādi nodokļi (OV L 197, 1. lpp.) 3. panta interpretācija — “Krimināli sodāma rīcība” — Jēdziens un kvalifikācija

Rezolutīvā daļa

Rīcības kvalificēšana par “krimināli sodāmu rīcību” Padomes 1979. gada 24. jūlija Regulas (EEK) Nr. 1697/79 par to ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļu pēcmuitošanas piedziņu, kas nav iekasēti no personas, kura deklarējusi muitas procedūrai preces, par kurām ir jāmaksā šādi nodokļi, 3. panta pirmās daļas izpratnē ietilpst to muitas iestāžu kompetencē, kurām ir jānosaka precīza attiecīgā ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summa.

⁽¹⁾ OV C 60, 11.3.2006.

⁽¹⁾ OV C 86, 8.4.2006.

Tiesas (otrā palāta) 2007. gada 18. decembra spriedums —
Roderich Weisfenfels/Eiropas Parlaments

(Lieta C-135/06 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Atalgojums — Apgādājamā bērna pabalsts —
Līdzīga no citiem avotiem saņemama pabalsta summas atskai-
tīšana — Neierobežota kompetence — Strīdi, kas saistīti ar
finansēm)

(2008/C 51/20)

Tiesvedības valoda — vācu

Tiesas (virspalāta) spriedums 2007. gada 11. decembrī
(Krajský soud v Ostravě (Čehijas Republika) lūgums sniegt
prejudiciālu nolēmumu) — Skoma-Lux sro/Celní ředitelství
Olomouc

(Lieta C-161/06) ⁽¹⁾

(Akts par pievienošanās Eiropas Savienībai nosacījumiem —
58. pants — Kopienų tiesiskais regulējums — Tulkojuma
dalībvalsts valodā neesamība — Piemērojamība)

(2008/C 51/21)

Tiesvedības valoda — čehu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Roderihs Veisenfels [Roderich Weisfenfels] (pārstāvis —
G. Maksimini [G. Maximini], Rechtsanwalt)

Pretejā puse procesā: Eiropas Parlaments (pārstāvji —
L. G. Knudsen [L. G. Knudsen] un M. Ekere [M. Ecker], kā arī
U. Rēslains [U. Rösslein])

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Pirmās instances tiesas (pirmā palāta)
2006. gada 25. janvāra spriedumu lietā T-33/04 Weisfenfels/Parla-
ments, ar ko Pirmās instances tiesa noraidīja prasītāja prasību
atcelt Parlamenta 2006. gada 26. jūnija lēmumu, ar kuru no
viņam atbilstoši Civildienesta noteikumu 67. panta 3. punktam
piešķirtā divkārtšā apgādājamā bērna pabalsta atskaita līdzīga no
citiem avotiem saņemama pabalsta summu — Civildienesta
noteikumu 67. panta 2. punktā paredzētais noteikums pret
pabalstu apvienošanu — “Līdzīga pabalsta” jēdziens

Rezolutīvā daļa

- 1) atcelt Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesas 2006. gada
25. janvāra spriedumu lietā T-33/04 Weisfenfels/Parlaments;
- 2) atcelt Eiropas Parlamenta 2003. gada 26. jūnija un 2004. gada
28. aprīļa lēmumus;
- 3) Eiropas Parlaments Veisenfelsam samaksā apgādājamā bērna
pabalsta, kas viņam bija jāsaņem, sākot no 2003. gada 1. jūlija,
parāda summu, kā arī likumiskos procentus;
- 4) Eiropas Parlaments pats sedz savus tiesāšanās izdevumus un atli-
dzina Veisenfela tiesāšanās izdevumus, ko viņš ir veicis Eiropas
Kopienų Pirmās instances tiesā un Eiropas Kopienų Tiesā.

⁽¹⁾ OV C 108, 6.5.2006.

Iesniedzējtiesa

Krajský soud v Ostravě

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Skoma-Lux sro

Atbildētājs: Celní ředitelství Olomouc

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Krajský soud v Ostravě
(Čehijas Republika) — 58. panta Aktā par Čehijas Republikas,
Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas,
Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas,
Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Repub-
likas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem Līgumos,
kas ir Eiropas Savienības pamatā (OV L 236, 33. lpp.), interpre-
tācija — Naudas soda uzlikšana Čehijas uzņēmumam, kas
nodarbojas ar preču ieviešanu, par neprecīzu ziņu sniegšanu
muitas deklarācijā, piemērojot Regulu (EEK) Nr. 2454/93, kas
pirms tam nebija publicēta Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī
čehu valodā

Rezolutīvā daļa:

- 1) 58. pants Aktā par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas,
Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas,
Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas,
Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās
nosacījumiem un pielāgojumiem Līgumos, kas ir Eiropas Savienības
pamatā, neļauj pret dalībvalsts privātpersonu piemērot Kopienų
tiesisko regulējumu, kas nav ticis publicēts Eiropas Savienības
Oficiālajā Vēstnesī “jaunās” dalībvalsts valodā, lai gan šī valoda ir
Eiropas Savienības oficiālā valoda, pat, ja šīs personas varēja
uzzināt par šīs regulas esamību ar citu līdzekļu palīdzību.

2) Vērtējot, ka Kopienų regula, kas nav publicēta dalībvalsts valodā, nav piemērojama šīs valsts privātpersonām, Tiesa veic Kopienų tiesību interpretāciju EKL 234. panta izpratnē.

(¹) OV C 154, 1.7.2006.

Tiesas (sestā palāta) 2007. gada 13. decembra spriedums — Spānijas Karaliste/Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-184/06) (¹)

(Zveja — Regula (EK) Nr. 51/2006 — Nozvejas kvotu sadale starp dalībvalstīm — Spānijas Karalistes pievienošanās akts — Pārejas perioda beigas — Relatīvas stabilitātes prasība — Nediskriminācijas princips — Jaunas zvejas iespējas)

(2008/C 51/22)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Spānijas Karaliste (pārstāvis — N. Díaz Abad, pārstāvis)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — A. De Gregorio Merino un A. Westerhof Löfflerova, pārstāvji)

Persona, kas iestājusies lietā, atbalstot atbildētāju: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — T. van Rijn un F. Jimeno Fernández, pārstāvji)

Priekšmets

Prasība atcelt Padomes 2005. gada 22. decembris Regulu (EK) Nr. 51/2006, ar ko 2006. gadam nosaka zvejas iespējas un ar tām saistītus nosacījumus konkrētiem zivju krājumiem un zivju krājumu grupām, kuri piemērojami Kopienų ūdeņos un attiecībā uz Kopienų kuģiem — ūdeņos, kur nepieciešami nozvejas ierobežojumi (OV L 16, 1. lpp.) — Diskriminācija — Padomes 2002. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 2371/2002 par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku (OV L 358, 59. lpp.) 20. panta 2. punkta piemērošana

Rezolutīvā daļa:

1) prasību noraidīt;

2) Spānijas Karaliste atļūdzina tiesāšanās izdevumus;

3) Eiropas Kopienų Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 154, 1.7.2007.

Tiesas (otrā palāta) spriedums 2007. gada 18. decembrī — Eiropas Kopienų Komisija/Spānijas Karaliste

(Lieta C-186/06) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 79/409/EEK — Savvaļas putnu aizsardzība — Kanāla Segarra-Garrigues apūdeņojamais apvidus (Lerida))

(2008/C 51/23)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāves — D. Rekkja [D. Recchia] un A. Alkovers San Pedro [A. Alcover San Pedro])

Atbildētāja: Spānijas Karaliste (pārstāvis — F. Diess Moreno [F. Díez Moreno])

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Padomes 1979. gada 2. aprīļa Direktīvas 79/409/EEK par savvaļas putnu aizsardzību 2. un 3. panta un 4. panta 1. un 4. punkta (OV L 103, 1. lpp.) pārkāpums — Segarra-Garrigues kanāla apūdeņojamā apvidus (Lerida) apūdeņošanas plāns

Rezolutīvā daļa:

1) apstiprinot Segarra-Garrigues kanāla apūdeņojamā apvidus apūdeņošanas plānu Leridas provincē, Spānijas Karaliste nav izpildījusi pienākumu, ko tai uzliek Padomes 1979. gada 2. aprīļa direktīvas 79/409/EEK par savvaļas putnu aizsardzību 4. panta 4. punkta pirmais teikums, attiecīgi rīkoties, lai šī projekta skartajās teritorijās, kurām būtu jābūt klasificētām kā īpaši aizsargājamām teritorijām, izvairītos no aizliegta kaitējuma;

2) pārējā daļā prasību noraidīt;

3) katra puse sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 154, 1.7.2006.

Tiesas (pirmā palāta) 2007. gada 18. decembra spriedums — *Cementbouw Handel & Industrie BV*/Eiropas Kopienu Komisija

(Lieta C-202/06 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Konkurence — Regula (EEK) Nr. 4064/89 — Komisijas kompetence — Paziņojums par Kopienas mēroga koncentrāciju — Pušu piedāvātās saistības — Ietekme uz Komisijas kompetenci — Atļauja, kas atkarīga no noteiktu saistību ievērošanas — Samērīguma princips)

(2008/C 51/24)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Cementbouw Handel & Industrie BV* (pārstāvji — W. Knibbeler, O. W. Brouwer un P. J. Kreijger, advocaten)

Pretējā puse procesā: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — E. Gippini Fournier, A. Nijenhuis un A. Whelan, pārstāvji)

Priekšmets

Apelācija par Pirmās instances tiesas (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā) 2006. gada 23. februāra spriedumu lietā T-282/02 *Cementbouw Handel & Industrie BV*/Komisija, ar kuru Pirmās instances tiesa noraidīja prasību atcelt Komisijas 2002. gada 26. jūnija lēmumu C(2002)2315 final par Regulas (EEK) Nr. 4064/89 piemērošanas procedūru — *Haniel*/*Cementbouw*/JV [CVK], ar kuru par saderīgu ar kopējo tirgu un EEZ līgumu tika pasludināta koncentrācijas darbība ar mērķi *Franz Haniel & Cie GmbH* un *Cementbouw Handel & Industrie BV* iegūt kontroli pār kooperatīvu CVK ar nosacījumu, ka tiks ievērotas noteiktas apņemšanās, lai tiktu labots dominējošais stāvoklis, kas radies Nīderlandes nesošo sienu būvmateriālu tirgū — Kļūdaina 1., 2. panta un 3. panta 1. punkta Padomes 1989. gada 12. decembra Regulā (EEK) Nr. 4064/89 par uzņēmumu koncentrācijas kontroli (OV L 395, 1. lpp.) un 8. panta 2. punkta Padomes 1997. gada 30. jūnija Regulā (EK) Nr. 1310/97, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 4064/89 (OV L 180, 1. lpp.), interpretācija — Samērīguma principa pārkāpums

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) *Cementbouw Handel & Industrie BV* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 178, 29.7.2006.

Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2007. gada 18. decembrī (*Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo* (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Asociación Profesional de Empresas de Reparto y Manipulado de Correspondencia*/Administración General del Estado

(Lieta C-220/06) ⁽¹⁾

(Publiskā iepirkuma līgumi — Pasta pakalpojumu liberalizācija — Direktīva 92/50/EEK un Direktīva 97/67/EK — EKL 43., 49. un 86. pants — Valsts tiesiskais regulējums, kas valsts iestādēm, nepiemērojot noteikumus par publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu, ļauj noslēgt ar publisko tiesību uzņēmumu, proti, universālo pasta pakalpojumu sniedzēju attiecīgajā dalībvalstī, līgumus par rezervēto un nerezervēto pasta pakalpojumu sniegšanas tiesību piešķiršanu)

(2008/C 51/25)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Asociación Profesional de Empresas de Reparto y Manipulado de Correspondencia*

Atbildētāja: *Administración General del Estado*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo* — Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 15. decembra Direktīvas 97/67/EK par kopīgiem noteikumiem Kopienas pasta pakalpojumu iekšējā tirgus attīstībai un pakalpojumu kvalitātes uzlabošanai (OV L 15, 14. lpp.), kas ir grozīta ar Direktīvu 2002/39/EK (OV L 176, 21. lpp.), interpretācija — Līguma noslēgšana, nepiemērojot noteikumus par publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu, starp valsts pārvaldes iestādi un publisko tiesību kapitālsabiedrību it īpaši par pasta pakalpojumu, ieskaitot universālajam pakalpojumu sniedzējam nerezervēto pakalpojumu sniegšanu

Rezolutīvā daļa:

- 1) Kopienas tiesības ir jāinterpretē tādējādi, ka tās pieļauj dalībvalsts tiesisko regulējumu, kas valsts iestādēm, nepiemērojot noteikumus par publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu, ļauj — saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada

15. decembra Direktīvu 97/67/EK par kopīgiem noteikumiem Kopienas pasta pakalpojumu iekšējā tirgus attīstībai un pakalpojumu kvalitātes uzlabošanai — rezervēto pasta pakalpojumu sniegšanas tiesības piešķirt valsts akciju sabiedrībai, kuras kapitāldaļas pilnībā pieder valstij un kura šajā valstī ir universālo pasta pakalpojumu sniedzēja.

2) Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīva 92/50/EEK par procedūru koordinēšanu pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanai, kas ir grozīta ar Komisijas 2001. gada 13. septembra Direktīvu 2001/78/EK, ir jāinterpretē tādējādi, ka tā nepieļauj dalībvalsts tiesisko regulējumu, kas valsts iestādēm, nepiemērojot noteikumus par publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu, ļauj nerezervēto pasta pakalpojumu sniegšanas tiesības Direktīvas 97/67 nozīmē piešķirt valsts akciju sabiedrībai, kuras kapitāldaļas pilnībā pieder valstij un kura šajā valstī ir universālo pasta pakalpojumu sniedzēja, ja līgumi, uz kuriem attiecas šis tiesiskais regulējums:

— sasniedz attiecīgo robežvērtību, kas ir paredzēta Direktīvas 92/50, kura ir grozīta ar Direktīvu 2001/78, 7. panta 1. punktā, un

— ir rakstveidā un peļņas nolūkā noslēgti līgumi Direktīvas 92/50, kas ir grozīta ar Direktīvu 2001/78, 1. panta a) punkta nozīmē,

kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

3) EKL 43., 49. un 86. pants, kā arī vienlīdzīgas attieksmes, nediskriminācijas pilsonības dēļ un pārskatāmības principi ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj dalībvalsts tiesisko regulējumu, kas valsts iestādēm, nepiemērojot noteikumus par publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu, ļauj nerezervēto pasta pakalpojumu sniegšanas tiesības Direktīvas 97/67 nozīmē piešķirt valsts akciju sabiedrībai, kuras kapitāldaļas pilnībā pieder valstij un kura šajā valstī ir universālo pasta pakalpojumu sniedzēja, ja līgumi, uz kuriem attiecas šis tiesiskais regulējums:

— nesasniedz attiecīgo robežvērtību, kas ir paredzēta Direktīvas 92/50, kura ir grozīta ar Direktīvu 2001/78, 7. panta 1. punktā, un

— faktiski nav vienpusējs administratīvs akts, ar kuru vienīgi universālo pasta pakalpojumu sniedzējam uzliek pienākumus un kas ievērojami atšķiras no šī pakalpojumu sniedzēja piedāvājuma parastajiem nosacījumiem,

kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

(¹) OV C 178, 29.7.2006.

Tiesas (trešā palāta) 2007. gada 13. decembra spriedums (Conseil d'État (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *United Pan-Europe Communications Belgium SA, Coditel Brabant SPRL, Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (Brutele), Wolu TV ASBL/État belge*

(Lieta C-250/06) (¹)

(EKL 49. pants — Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Valsts tiesību akti, kas kabeļizplatītājiem paredz pienākumu izplatīt konkrētu privātu raidorganizāciju programmas (“must carry”) — Ierobežojums — Primārs vispārējo interešu apsvērums — Plurālisma saglabāšana divvalodu apgabalā)

(2008/C 51/26)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État (Beļģija)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: *United Pan-Europe Communications Belgium SA, Coditel Brabant SPRL, Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (Brutele), Wolu TV ASBL*

Atbildētāja: État belge

Piedaloties: *BeTV SA, Tvi SA, Télé Bruxelles ASBL, Belgian Business Television SA, Media ad Infinitum SA, TV5-Monde*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Conseil d'Etat* (Beļģija) — EK līguma 49. un 86. panta interpretācija — “Īpašu tiesību” jēdziens — Televīzijas programmu kabeļizplatītājam sabiedrībām noteiktais pienākums izplatīt konkrētu galvenokārt valsts teritorijā dibinātu raidorganizāciju programmas

Rezolutīvā daļa

EKL 49. pants jāinterpretē tādējādi, ka tas pieļauj tādu dalībvalsts tiesisko regulējumu kā pamata pravā, ar kuru kabeļizplatītājiem, kas darbojas attiecīgā šīs valsts teritorijā, uzlikts pienākums saskaņā ar t. s. “must carry” pienākumu izplatīt tādu privātu raidorganizāciju televīzijas programmas, kas saistītas ar šīs valsts iestādēm un kuras šīs iestādes ir norīkojušas, ja:

— šim regulējumam ir vispārējo interešu mērķis — tāds kā televīzijas programmu piedāvājuma plurālismā rakstura saglabāšana šajā teritorijā, ievērojot šīs dalībvalsts kultūrpolitiku, un

— šis regulējums nav nesamērīgs ar šo mērķi, kas nozīmē, ka tā piemērošanas noteikumu pamatā jābūt pārskatāmāi procedūrai, kas pamatota ar objektīviem, nediskriminējošiem un iepriekš zināmiem kritērijiem.

Iesniedzējtiesai ir jānosaka, vai šie nosacījumi ir izpildīti.

(¹) OV C 212, 2.9.2006.

Tiesas (virspalāta) spriedums 2007. gada 11. decembrī (Consiglio di Stato (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato/ Ente tabacchi italiani — ETI SpA, Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc., Philip Morris International Management SA — Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc. un Philip Morris International Management SA/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Ente tabacchi italiani — ETI SpA — Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc. un Philip Morris International Management SA/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Amministrazione autonoma dei monopoli di Stato, Ente tabacchi italiani — ETI SpA

(Lieta C-280/06) (¹)

(Konkurence — Sankciju uzlikšana uzņēmumu cesijas gadījumā — Personiskās atbildības princips — Saimnieciskas vienības, kas ir pakļautas vienai publiskajai iestādei — Valsts tiesības, kurās Kopienu konkurences tiesības ir minētas kā interpretācijas pamats — Prejudiciāli jautājumi — Tiesas kompetence)

(2008/C 51/27)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Atbildētāji: Ente tabacchi italiani — ETI SpA, Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc., Philip Morris International Management SA

Prasītāji: Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc. un Philip Morris International Management SA

Atbildētāji: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Ente tabacchi italiani — ETI SpA

Prasītāji: Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc. un Philip Morris International Management SA

Atbildētāji: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Amministrazione autonoma dei monopoli di Stato, Ente tabacchi italiani — ETI SpA

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Consiglio di Stato — EKL 81. panta interpretācija — Vienošanās par cigarešu pārdošanas cenu, pārkāpjot valsts pretmonopola likumu — Atbildības par pārkāpumiem, ko pieļāvis uzņēmums pirms tā nodošanas tā tiesību pārņēmējam, uzlikšana juridiskai personai, kas pārņēmusi uzņēmuma vadību

Rezolutīvā daļa:

EKL 81. pants un turpmākie panti ir jāinterpretē tā, ka gadījumā, ja saimnieciskas vienības ir atkarīgas no vienas publiskas iestādes, ja to rīcību, kas veido to pašu konkurences noteikumu pārkāpumu, ir īstenojusi viena saimnieciska vienība un pēc tam līdz noslēgumam turpinājusi otra saimnieciskā vienība, kas ir pirmās, kura nav beigusī pastāvēt, tiesību pārņēmēja, šo otro saimniecisko vienību var sodīt par pārkāpumu kopumā, ja ir konstatēts, ka šīs abas vienības bija minētās iestādes pārraudzībā.

(¹) OV C 224, 16.9.2006.

Tiesas (trešā palāta) 2007. gada 18. decembra spriedums (Bundesfinanzhof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Hans-Dieter Jundt, Hedwig Jundt/Finanzamt Offenburg

(Lieta C-281/06) (¹)

(Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Papildu mācību darbs — “Darba samaksas” jēdziens — Profesionālās darbības izmaksu atlīdzība — Tiesiskais regulējums nodokļu atbrīvojumu jomā — Nosacījumi — Valsts universitātes pārskaitītais atalgojums)

(2008/C 51/28)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof (Vācija)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Hans-Dieter Jundt, Hedwig Jundt

Atbildētājs: Finanzamt Offenburg

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Bundesfinanzhof* — EKL 49. un 149. panta interpretācija — Mācību darbs, kas veikts kā papildu profesionālā darbība publisko tiesību juridiskas personas (universitātes) labā par atalgojumu, kuru var uzskatīt par izmaksu atlīdzību — Valsts tiesiskais regulējums, kas nodokļu atbrīvojumu, kas paredzēts šādam atalgojumam, attiecina tikai uz atalgojumu, kas saņemts no dalībvalstī reģistrētām publisko tiesību iestādēm

Rezolutīvā daļa:

- 1) mācību darbs, ko ir veicis kādas dalībvalsts nodokļu maksātājs citā dalībvalstī esošas publisko tiesību juridiskas personas, šajā gadījumā — universitātes, labā, ietilpst EKL 49. panta piemērošanas jomā, pat ja tas tiek veikts papildus un gandrīz bezatlīdzības darba līmenī;
- 2) pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojums, kas rodas tādēļ, ka valsts tiesiskais regulējums paredz piemērot ienākuma nodokļa atbrīvojumu atalgojumam, ko par papildu mācību darbu pārskaitījušas universitātes, publisko tiesību juridiskas personas, kas reģistrētas valsts teritorijā, un to atteikt, ja šo atalgojumu pārkaita universitāte, kas ir reģistrēta citā dalībvalstī, nav pamatots ar primārajiem vispārējo interešu apsvērumiem;
- 3) tas, ka dalībvalstis ir kompetentas patstāvīgi pieņemt lēmumus par savas izglītības sistēmas organizēšanu, nevar padarīt ar Kopienas tiesībām saderīgu valsts tiesisko regulējumu, kas paredz nodokļu atbrīvojuma piemērošanu nodokļu maksātājiem, kuri veic darbības valsts publisko tiesību universitāšu labā un vārdā.

(¹) OV C 224, 16.9.2006.

Tiesas (otrā palāta) 2007. gada 18. decembra spriedums (*Cour de cassation* (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Société Pipeline Méditerranée et Rhône (SPMR)/ Administration des douanes et droits indirects, Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières (DNRED)*

(Lieta C-314/06) (¹)

(Direktīva 92/12/EEK — Akcīzes nodoklis — Minerāleļļas — Zaudējumi — Atbrīvojums no nodokļa — Nepārvarama vara)

(2008/C 51/29)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Société Pipeline Méditerranée et Rhône (SPMR)*

Atbildētāji: *Administration des douanes et droits indirects, Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières (DNRED)*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Cour de cassation* — Padomes 1992. gada 25. februāra Direktīvas 92/12/EEK par vispārēju režīmu akcīzes precēm un par šādu preču glabāšanu, apriti un uzraudzību (OV L 76, 1. lpp.) 14. panta 1. punkta interpretācija — Atbrīvojums no nodokļa, kas atlikšanas režīma ietvaros paredzēts negadījuma vai nepārvaramas varas izraisītiem zaudējumiem, kā arī zaudējumiem preču īpatnību dēļ, tās ražojot un apstrādājot, glabājot un pārvadājot — Šī atbrīvojuma piemērojamība zaudējumiem no naftas produktiem, kas radušies pēc apstiprināta noliktavas saimnieka apsaimniekota naftas vada noplūdēm un plīsumu

Rezolutīvā daļa:

- 1) "nepārvaramas varas" jēdziens Padomes 1992. gada 25. februāra Direktīvas 92/12/EEK par vispārēju režīmu akcīzes precēm un par šādu preču glabāšanu, apriti un uzraudzību, ar grozījumiem, kas izdarīti ar Padomes 1994. gada 22. decembra Direktīvu 94/74/EK, 14. panta 1. punkta pirmā teikuma nozīmē paredz apstākļus, kas ir ārpus apstiprināta noliktavas saimnieka kontroles, ir neparasti un neparedzami, un kuru sekas, neraugoties uz visu pienācīgo ievēroto rūpību, nav novēršamas. Nosacījums, ka apstākļiem ir jābūt ārpus apstiprināta noliktavas saimnieka kontroles, neaprobežojas ar apstākļiem ārpus tā kontroles materiālā vai fiziskā nozīmē, bet arī nozīmē apstākļus, kas objektīvi izrādās tādi, ko apstiprināts noliktavas saimnieks nevar kontrolēt un kas ir ārpus viņa atbildības sfēras;
- 2) produktu, kas izplūduši no naftas vada, daļēju zaudējumu sakarā ar to, ka tie ir šķidrā veidā un ka zemes, uz kuras tie izplūda, struktūra neļāva tos atgūt, nevar uzskatīt par "zaudējumiem, kas iespējami preču īpatnību dēļ" Direktīvas 92/12, kas grozīta ar Direktīvu 92/12, 14. panta 1. punkta otrā teikuma nozīmē.

(¹) OV C 224, 16.9.2006.

Tiesas (ceturtā palāta) spriedums 2007. gada 13. decembrī (*Oberlandesgericht Düsseldorf* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Bayerischer Rundfunk, Deutschlandradio, Hessischer Rundfunk, Mitteldeutscher Rundfunk, Norddeutscher Rundfunk, Radio Bremen, Rundfunk Berlin-Brandenburg, Saarländischer Rundfunk, Südwestrundfunk, Westdeutscher Rundfunk, Zweites Deutsches Fernsehen/GEWA — Gesellschaft für Gebäudereinigung und Wartung mbH*

(Lieta C-337/06) ⁽¹⁾

(Direktīvas 92/50/EEK un 2004/14/EK — Pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumi — Sabiedriskās raidorganizācijas — Līgumslēdzējas iestādes — Publisko tiesību subjekts — Nosacījums, saskaņā ar kuru subjekta darbību “galvenokārt finansē valsts”)

(2008/C 51/30)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Düsseldorf

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: *Bayerischer Rundfunk, Deutschlandradio, Hessischer Rundfunk, Mitteldeutscher Rundfunk, Norddeutscher Rundfunk, Radio Bremen, Rundfunk Berlin-Brandenburg, Saarländischer Rundfunk, Südwestrundfunk, Westdeutscher Rundfunk, Zweites Deutsches Fernsehen*

Atbildētāja: *GEWA — Gesellschaft für Gebäudereinigung und Wartung mbH*

Piedaloties: *Heinz W. Warnecke*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Oberlandesgericht Düsseldorf* — 1. panta 9. punkta otrās daļas c) apakšpunkta un 16. panta b) punkta Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvā 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru (OV L 134, 114. lpp.), interpretācija — Apraides organizāciju apvienības, ko netieši finansē valsts, veikta tīrīšanas pakalpojumu sniegšanas tiesību piešķiršana, nerīkojot formālu Eiropas publiskā iepirkuma procedūru — Jēdziens “līgumslēdzēja iestāde”

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīvas 92/50/EEK par procedūru koordinēšanu valsts pakalpojumu līgumu piešķiršanai 1. panta b) punkta otrās daļas trešā ievilkuma pirmā alternatīva ir jāinterpretē tādejādi, ka finansējums galvenokārt tiek veikts no valsts līdzekļiem, ja tādas kā pamata lietā minētās sabiedriskās raidorganizācijas galvenokārt tiek finansētas no nodokļa, kas jāmaksā personai, kuras turējumā ir raiduztvērējs, un kuru ietur, aprēķina un saņem saskaņā ar tādiem kā pamata lietā minētajiem noteikumiem.
- 2) Direktīvas 92/50 1. panta b) punkta otrās daļas trešā ievilkuma pirmā alternatīva ir jāinterpretē tādejādi, ka tādu kā pamata lietā minēto sabiedrisko raidorganizāciju finansējuma gadījumā, saskaņā ar pirmā prejudiciālā jautājuma ietvaros minētajiem īpašiem noteikumiem, nosacījums “finansē valsts” nenozīmē to, ka valstij vai citām valsts iestādēm ir tieši jāietekmē šādas organizācijas publiskā iepirkuma procedūra, kāda tā ir minēta pamata lietā.
- 3) Direktīvas 92/50 1. panta a) punkta iv) daļa ir jāinterpretē tādejādi, ka ar šajā tiesību normā minētajiem pakalpojumiem saistītais publiskais iepirkums minētās direktīvas tvērumā neietilpst.

⁽¹⁾ OV C 281, 18.11.2006.

Tiesas (ceturtā palāta) spriedums 2007. gada 18. decembrī (*Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Frigerio Luigi & C. Snc/Comune di Triuggio*

(Lieta C-357/06) ⁽¹⁾

(Direktīva 92/50/EEK — Pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumi — Valsts tiesiskais regulējums, kas tautsaimnieciskās nozīmes vietējo publisko pakalpojumu sniegšanas tiesības piešķir vienīgi kapitālsabiedrībām — Saderīgums)

(2008/C 51/31)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Frigerio Luigi & C. Snc

Atbildētāja: Comune di Triuggio

Piedaloties: Azienda Servizi Multisettoriali Lombarda — A.S.M.L. SpA

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia* — EKL 39., 43., 48. un 81. panta, Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīvas 92/50/EEK par procedūru koordinēšanu pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanai (OV L 209, 1. lpp.) 26. panta 2. punkta, Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu publiskā iepirkuma līgumu, piegādes publiskā iepirkuma līgumu un pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras (OV L 134, 114. lpp.), 4. panta 1. punkta, Padomes 1975. gada 15. jūlija Direktīvas 75/442/EEK par atkritumiem (OV L 194, 39. lpp.) 9. panta 1. punkta un Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. aprīļa Direktīvas 2006/12/EK par atkritumiem (OV L 114, 9. lpp.) 7. panta 1. punkta interpretācija — Pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūra — Vides veselības pakalpojums — Valsts tiesiskais regulējums, ar ko vienīgi kapitālsabiedrībām ir ļauts sniegt atkritumu apsaimniekošanas un apglabāšanas pakalpojumus

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīvas 92/50/EEK par procedūru koordinēšanu pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanai, kas grozīta ar Komisijas 2001. gada 13. septembra Direktīvu 2001/78/EK, 26. panta 1. un 2. punkts nepieļauj tādu valsts noteikumus kā pamata lietā, kas dalībniekiem vai pretendentiem, kam saskaņā ar dalībvalsts likumiem ir tiesības sniegt attiecīgos pakalpojumus, tai skaitā tiem, kuri ir izveidojuši pakalpojumu sniedzēju grupas, liedz iesniegt piedāvājumus tādu pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrā, kuru vērtība pārsniedz Direktīvā 92/50 noteikto robežu, pamatojoties tikai uz to, ka šiem dalībniekiem vai pretendentiem nav juridiskās formas, kas atbilst noteiktai juridisko personu kategorijai, proti, kapitālsabiedrības formas. Valsts tiesai, ciktāl tai atbilstoši tās valsts tiesībām ir piešķirta rīcības brīvība, ir jāinterpretē un jāpiemēro valsts tiesību norma saskaņā ar Kopienu tiesību prasībām un, ja šāda atbilstīga interpretācija nav iespējama, nav jāpiemēro jebkāda valsts tiesību norma, kas ir pretrunā šīm prasībām.

(¹) OV C 281, 18.11.2006.

Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2007. gada 18. decembrī (*Tribunal administratif de Lyon* (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Cedilac SA/Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie*

(Lieta C-368/06) (¹)

(Sestā PVN direktīva — Tiesības uz nodokļa atskaitīšanu — Tūlītēja atskaitījuma princips un nodokļu neitralitātes princips — PVN pārmaksas pārvešana uz nākamo periodu vai atmaksāšana — “Viena mēneša termiņa” princips — Pārejas noteikumi — Atbrīvojuma no nodokļa saglabāšana)

(2008/C 51/32)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal administratif de Lyon

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Cedilac SA*

Atbildētājs: *Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Tribunal administratif de Lyon* — 17. panta un 18. panta 4. punkta Padomes 1977. gada 17. maija Sestajā direktīvā 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.), interpretācija — Noteikumi par PVN, kas samaksāts par ar nodokli apliekamam darbībām, tiklīdz paredzētā atskaitījuma summa pārsniedz attiecīgajam taksācijas periodam atļauto atskaitījuma summu, atskaitīšanas tiesību izmantošanu — Pārpalikuma pārvešana uz nākamo periodu vai atmaksāšana

Rezolutīvā daļa:

17. pants un 18. panta 4. punkts Padomes 1977. gada 17. maija Sestajā direktīvā 77/388/EKK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā tāds valsts pasākums kā 1993. gada 22. jūnija Likumā Nr. 93-859, ar kuru tika veikti grozījumi 1993. gada Finanšu likumā, paredzētais pārejas noteikums, kas tika pieņemts kā ieviešanas pasākums valsts tiesību normas, kas paredzēja šīs direktīvas 28. panta 3. punkta d) apakšpunktā atļauto atkāpi, atcelšanai, tomēr valsts tiesnesim ir jāpārbauda, vai, piemērojot šo normu konkrētajā gadījumā, tiek samazinātas minētās atkāpes paredzotās valsts tiesību normas sekas.

(¹) OV C 281, 18.11.2006.

Tiesas (ceturtā palāta) spriedums 2007. gada 13. decembrī (VAT and Duties Tribunal, Londona (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Asda Stores Ltd./The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

(Lieta C-372/06) ⁽¹⁾

(Kopienas Muitas kodekss — Īstenošanas pasākumi — Regula (EEK) Nr. 2454/93 — 11. pielikums — Preču nepreferenciāla izcelsme — Televīzijas uztvērēju aparatūra — “Būtišķas apstrādes vai pārstrādes” jēdziens — Pievienotās vērtības kritērijs — Spēkā esamība un interpretācija — EEK un Turcijas Asociācijas līgums — Asociācijas padomes Lēmums Nr. 1/95 — Tieša iedarbība — Interpretācija)

(2008/C 51/33)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

VAT and Duties Tribunal, Londona

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Asda Stores Ltd

Atbildētājs: The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — VAT and Duties Tribunal, Londona — Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2454/93, kas nosaka izpildes kārtību Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas muitas kodeksa izveidi (OV L 253, 1. lpp.) 11. pielikuma spēkā esamība — Preces nepreferenciālas izcelsmes noteikšanas kritēriji — Turcijā ražoti televizori, kuros iebūvētas Ķīnā vai Korejā ražotas katodstaru lampas

Rezolutīvā daļa

- 1) Pirmā uzdotā jautājuma izvērtēšana nav sniegusi nevienu faktu, kas varētu ietekmēt Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, 11. pielikumā paredzētās Kombinētās nomenklatūras 8528. pozīcijas 3. ailē ietverto noteikumu spēkā esamību;
- 2) Regulas Nr. 2454/93 11. pielikumā paredzētās Kombinētās nomenklatūras 8528. pozīcijas 3. ailē ietvertie noteikumi ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai veiktu krāsu televīzijas uztvērēju aparatūras ražošanas procesā iegūtās pievienotās vērtības aprēķinu tādos apstākļos kā pamata lietā, nav atsevišķi jānosaka konkrētas detaļas, piemēram, šasijas, nepreferenciālā izcelsme;
- 3) EEK un Turcijas Asociācijas padomes 1995. gada 22. decembra Lēmuma Nr. 1/95 par Muitas savienības noslēguma posma ieviešanu 44. pantam, lasot to kontekstā ar Papildprotokola, kas parakstīts 1970. gada 23. novembrī Briselē un kas Kopienas vārdā

noslēgts, parakstīts un ratificēts ar 1972. gada 19. decembra Padomes Regulu (EEK) Nr. 2760/72, kas pievienots Nolīgumam par asociācijas izveidošanu starp Turciju un Eiropas Ekonomikas kopieni, ko 1963. gada 12. septembrī Ankarā parakstīja Turcijas Republika no vienas puses un Eiropas Ekonomikas kopienas dalībvalstis un Kopiena no otras puses un kas Kopienas vārdā ir noslēgts, parakstīts un ratificēts ar Padomes 1963. gada 23. decembra Lēmuma Nr. 64/732/EEK, 47. panta 1.–3. punktu, un minētā Lēmuma Nr. 1/95 45. un 46. punktam nav tiešas iedarbības valsts tiesās un tātad tie neļauj atsevišķiem tirgus dalībniekiem atsaukties uz šo normu pārkāpumu, apstrīdot antidempinga nodevu noteikšanu, kas pretējā gadījumā būtu jāmaksā. Lēmuma Nr. 1/95 47. panta noteikumiem ir tieša iedarbība, un privātpersonām, kam tie ir piemērojami, ir tiesības uz tiem atsaukties dalībvalstu tiesās;

- 4) Lēmuma Nr. 1/95 47. panta noteikumi ir interpretējami tādējādi, ka tie neprasa, lai tirgus dalībniekiem tiktu paziņota informācija, kura līgumslēdzējām pusēm, kas ir veikušas antidempinga pasākumus, ir jāsniedz atbilstoši Lēmuma Nr. 1/95 46. pantam Muitas savienības Apvienotajai komitejai vai atbilstoši Papildprotokola 47. panta 2. punktam Asociācijas padomei.

⁽¹⁾ OV C 294, 2.12.2006.

Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2007. gada 13. decembrī (Finanzgericht Düsseldorf (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — BATIG Gesellschaft für Beteiligungen mbH/Hauptzollamt Bielefeld

(Lieta C-374/06) ⁽¹⁾

(Prejudiciāls nolēmums — Noteikumi par nodokļiem — Tiesību aktu saskaņošana — Direktīva 92/12/EKK — Akcīzes preces — Nodokļu markas — Nelikumīga izvešana no atlikšanas režīma — Zādzība — Nodošana patēriņam zādzības dalībvalstī — Citas dalībvalsts nodokļu marķu, kas jau uzlīmētas uz nozagtajām precēm, neatmaksa)

(2008/C 51/34)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Düsseldorf

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: BATIG Gesellschaft für Beteiligungen mbH

Atbildētājs: Hauptzollamt Bielefeld

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Finanzgericht Düsseldorf* — Padomes 1992. gada 25. februāra Direktīvas 92/12/EEK par vispārēju režīmu akcīzes precēm un par šādu preču glabāšanu, apriti un uzraudzību (OV L 76, 1. lpp.) interpretācija — Dalībvalsts atteikums atmaksāt par nodokļu marku iegādi samaksāto summu, ja šīs markas ir uzlīmētas uz tabakas izstrādājumiem, kas nelikumīgi izņemti no nodokļu atlikšanas režīma citā dalībvalstī, izraisot akcīzes nodokļa maksājumu šajā citā dalībvalstī — Cigarešu zādzība

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1992. gada 25. februāra Direktīvai 92/12/EEK par vispārēju režīmu akcīzes precēm un par šādu preču glabāšanu, apriti un uzraudzību, kas grozīta ar Padomes 2003. gada 14. aprīļa Regulu (EK) Nr. 807/2003, ar ko Lēmumam 1999/468/EK pielāgo noteikumus par komitejām, kuras palīdz Komisijai īstenot tai piešķirtās ieviešanas pilnvaras, kas noteiktas Padomes dokumentos, kuri pieņemti atbilstīgi konsultēšanās procedūrai (vienprātība), nav pretrunā dalībvalsts tiesību akti, kas no atmaksas izslēdz summu, kas samaksāta par šīs dalībvalsts izdoto nodokļu marku iegādi, ja šīs markas ir uzlīmētas uz akcīzes precēm pirms to nodošanas patēriņam minētajā dalībvalstī un šīs preces ir nozagtas citā dalībvalstī, izraisot akcīzes nodokļa maksājumu šajā citā dalībvalstī, un nav iesniegti pierādījumi, ka nozagtas preces nav realizētas dalībvalstī, kas izdevusi minētās markas.

(¹) OV C 326, 30.12.2006.

Tiesas (trešā palāta) spriedums 2007. gada 13. decembrī (Bundesfinanzhof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Landesanstalt für Landwirtschaft/Franz Götz

(Lieta C-408/06) (¹)

(Sestā PVN direktīva — Saimnieciskā darbība — Nodokļa maksātāji — Publisko tiesību subjekti — Piena kvotu tirdzniecības vieta — Lauksaimniecības intervences aģentūru un darbiniekiem paredzētu veikalu darījumi — Nozīmīgi konkurences traucējumi — Ģeogrāfiskais tirgus)

(2008/C 51/35)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Landesanstalt für Landwirtschaft*

Atbildētājs: *Franz Götz*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Bundesfinanzhof* — Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.), 4. panta 5. punkta otrās un trešās daļas un D pielikuma 7. un 12. punkta interpretācija — Rēķinu sagatavošana par piena references daudzumu piešķiršanu, atsevišķi nenorādot PVN — *Land* izveidota uzņēmuma, kam uzdots piena ražotājiem par iepriekšēju samaksu nodot piena references daudzumus, nodokļu maksātāja statusa novērtējums

Rezolutīvā daļa:

- 1) piena kvotu tirdzniecības vieta nav ne lauksaimniecības intervences aģentūra Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2001. gada 19. janvāra Direktīvu 2001/4/EK, 4. panta 5. punkta trešās daļas nozīmē, aplūkojot to kopā ar tās D pielikuma 7. punktu, ne arī darbiniekiem paredzēts veikals minētā 4. panta 5. punkta trešās daļas nozīmē, aplūkojot to kopā ar minētās direktīvas D pielikuma 12. punktu;
- 2) tas, ka piena kvotu tirdzniecības vieta netiek aplikta ar nodokļiem par darbībām vai darījumiem, ko tā veic kā publiska pārvaldes iestāde Sestās direktīvas 77/388, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2001/4, 4. panta 5. punkta nozīmē, nevar radīt nozīmīgus konkurences traucējumus, jo situācijā, kāda tiek aplūkota pamata prāvā, tas neskar privātus uzņēmumus, kas sniedz pakalpojumus, kuri konkurē ar valsts pakalpojumiem. Tā kā šis apsvērums attiecas uz visām piena kvotu tirdzniecības vietām, kas darbojas konkrētā attiecīgās dalībvalsts noteiktā piegādes references daudzumu nodošanas zonā, ir jānorāda, ka minētā zona ir attiecīgais ģeogrāfiskais tirgus, kas ir jāņem vērā, lai noteiktu, vai pastāv nozīmīgi konkurences traucējumi.

(¹) OV C 310, 16.12.2006.

Tiesas (otrā palāta) 2007. gada 18. decembra spriedums (*Finanzgericht Hamburg* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Per Grønfeldt, Tatiana Grønfeldt/Finanzamt Hamburg-Am Tierpark*

(Lieta C-436/06) ⁽¹⁾

(*Kapitāla brīva aprīte — Nodokļi — Ienākuma nodoklis — Valsts tiesiskais regulējums par peļņas, kas gūta kapitāla sabiedrību dalību (akciju) cesijas rezultātā, aplikšana ar nodokli*)

(2008/C 51/36)

Tiesvedības valoda — vācu

Tiesas (otrā palāta) 2007. gada 13. decembra spriedums (*Bundesgerichtshof* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *FBTO Schadeverzekeringen NV/Jack Odenbreit*

(Lieta C-463/06) ⁽¹⁾

(*Regula (EK) Nr. 44/2001 — Jurisdikcija apdrošināšanas jomā — Atbildības apdrošināšana — Cietušās personas tieša prasība pret apdrošinātāju — Norma par prasītāja domicila jurisdikciju*)

(2008/C 51/37)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Hamburg (Vācija)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: *Per Grønfeldt, Tatiana Grønfeldt*

Atbildētājs: *Finanzamt Hamburg-Am Tierpark*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Finanzgericht Hamburg* — EKL 56. panta interpretācija — Peļņas, kas gūta kapitāla sabiedrību dalību cesijas rezultātā, aplikšana ar nodokli — Valsts tiesiskais regulējums, ar kuru aplikšanu ar nodokli pakļauj nosacījumam par dalību vismaz 10 % apmērā, ja attiecīgo sabiedrību pilnā apmērā aplik ar sabiedrību ienākuma nodokli dalībvalstī, un par dalību vismaz 1 % apmērā, ja attiecīgā sabiedrība ir nodibināta citā dalībvalstī

Rezolutīvā daļa

EKL 56. pants ir jāinterpretē tādā veidā, ka tas nepieļauj tādu tiesisko regulējumu kā attiecīgajā pamata lietā, ar kuru peļņa, kas gūta no citā dalībvalstī nodibinātas sabiedrības kapitāla daļu cesijas, ir tūlītēji aplikama ar nodokli 2001. gadā gadījumā, kad iepriekšējo piecu gadu laikā cedentam tieši vai netieši bija dalība sabiedrības kapitālā vismaz 1 % apmērā, lai arī peļņa, kas gūta pie tādiem pašiem apstākļiem no šajā pirmajā dalībvalstī nodibinātās kapitāla sabiedrības, kurai ir jāmaksā sabiedrību ienākuma nodoklis pilnā apmērā, kapitāldaļu cesija bija aplikama ar nodokli 2001. gadā tikai gadījumā, kad dalība bija būtiska vismaz 10 % apmērā.

⁽¹⁾ OV C 326, 30.12.2006.

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof (Vācija)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *FBTO Schadeverzekeringen NV*

Atbildētājs: *Jack Odenbreit*

Priekšmets

Lūgums sniegt interpretāciju — *Bundesgerichtshof* — 9. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 11. panta 2. punkta interpretācija Padomes 2000. gada 22. decembra Regulā (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV L 12, 1. lpp.) — Tiesvedība pret civiltiesiskās atbildības apdrošinātāju tajā dalībvalstī, kurā ir cietušās personas dzīvesvieta — Apdrošināšanas atlīdzības saņēmēja jēdziens

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 11. panta 2. punktā minētā atsauce uz šīs regulas 9. panta 1. punkta b) apakšpunktu ir jāinterpretē tādējādi, ka cietusī puse pret apdrošinātāju var celt tiešu prasību dalībvalstī tās vietas tiesā, kur ir viņas domicils, ja šāda tieša prasība ir atļauta un ja apdrošinātāja domicils ir kādas dalībvalsts teritorijā.

⁽¹⁾ OV C 326, 30.12.2006.

Tiesas (astotā palāta) 2007. gada 18. decembra spriedums — Eiropas Kopienu Komisija/Grieķijas Republika

(Lieta C-481/06) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Publiskā iepirkuma līgumi — Direktīvas 93/36/EK 6. panta 3. punkta pārkāpums — Līguma vispārīgie principi — Vienlīdzīgas attieksmes princips un pienākums nodrošināt pārskatāmību — Valsts tiesiskais regulējums, kas pieļauj tieši piešķirt piegādes publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesības attiecībā uz noteiktām medicīniskām iekārtām)

(2008/C 51/38)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — M. Patakia un X. Lewis)

Atbildētāja: Grieķijas Republika (pārstāvji — S. Chala un D. Tsagkaraki)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Padomes 1993. gada 14. jūnija Direktīvas 93/36/EEK, ar ko koordinē piegāžu [publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību] piešķiršanas procedūras (OV L 199, 1. lpp.), 6. panta 3. punkta, kā arī pienākuma nodrošināt efektīvu un godīgu konkurenci pārkāpums — Valsts tiesību norma, kas visus materiālus, kas domāti izmantošanai medicīnā, iedala kategorijās un nosaka īpašu maksimālo cenu katrai kategorijai — Tiesību norma, kura paredz tādu tiesisko regulējumu, kas pieļauj tieši piešķirt piegādes publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesības attiecībā uz visām tām minēto produktu grupām, kas ir klasificētas kā nesalīdzināmas grupas

Rezolutīvā daļa:

1) paturot spēkā Likuma 2955/2001 "Piegāde uz slimnīcām un citām reģionālā veselības un profilakses režīma ārstniecības iestādēm, un citi noteikumi" 7. panta 2. punktu, kā arī ministriju 2005. gada 12. aprīļa apvienoto lēmumu DY6a/oik.38611 un DY6a/oik.38609 ieviešanas noteikumus, Grieķijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai ir uzlikti saskaņā ar 6. panta 3. punktu Padomes 1993. gada 14. jūnija Direktīvā 93/36/EEK, ar ko koordinē piegāžu [publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību] piešķiršanas procedūras, kas grozīta ar Komisijas 2003. gada 13. septembra Direktīvu 2001/78/EK, kā arī saskaņā ar Līguma vispārīgajiem principiem, it īpaši vienlīdzīgas attieksmes principu un pienākumu nodrošināt pārskatāmību;

2) Grieķijas Republika atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 326, 30.12.2006.

Tiesas (septītā palāta) spriedums 2007. gada 13. decembrī (Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Staatssecretaris van Financiën/Road Air Logistics Customs BV

(Lieta C-526/06) ⁽¹⁾

(Kopienas muitas kodekss un īstenošanas noteikumi — Kopienas tranzīts — Pārkāpums — Pierādījums tranzīta darījuma likumībai vai pārkāpuma izdarīšanas vietai — Trīs mēnešu termiņa nepiešķiršana šī pierādījuma iesniegšanai — Muitas nodokļu atmaksa — Jēdziens "pēc likuma maksājama summa")

(2008/C 51/39)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Staatssecretaris van Financiën

Atbildētājs: Road Air Logistics Customs BV

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Hoge Raad der Nederlanden — 236. panta interpretācija Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulā (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp.) un 379. panta interpretācija Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulā (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 (OV L 253, 1. lpp.) — Muitas nodokļu atmaksa vai atlaišana — Summa, kas nav maksājama pēc likuma — Muitas parāda rašanās vietas noteikšana

Rezolutīvā daļa:

236. panta 1. punkta pirmā daļa Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulā (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja valsts muitas iestādes atbilstoši Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92, 379. pantam nav noteikušas muitas parāda rašanās vietu, tas nenozīmē, ka muitas nodokļa summa pēc likuma nav bijusi maksājama.

Tomēr dalībvalsts, kurai pieder nosūtītāja muitas iestāde, var uzsākt ievadmuitas nodokļa piedziņu tikai tad, ja atbilstoši Regulas Nr. 2454/93 379. panta 2. punktam atbildīgajam principālam iepriekš ir norādīts, ka tam ir trīs mēnešu termiņš, lai iesniegtu pierādījumus par faktisko nodarījuma vai pārkāpuma vietu, un ja šie pierādījumi nav iesniegti šajā termiņā.

(¹) OV C 42, 24.2.2007.

Tiesas (septītā palāta) spriedums 2007. gada 13. decembrī — Eiropas Kopienų Komisija/Beļģijas Karaliste

(Lieta C-528/06) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2003/98/EK — Valsts sektora informācijas atkārtota izmantošana — Netransponēšana noteiktajā termiņā)

(2008/C 51/40)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvis — E. Montaguti)

Atbildētāja: Beļģijas Karaliste (pārstāvis — D. Haven)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Tiesību aktu, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 17. novembra Direktīvu 2003/98/EK par valsts sektora informācijas [atkārtotu] izmantošanu (OV L 345, 90. lpp.), nepieņemšana noteiktajā termiņā

Rezolutīvā daļa:

- 1) noteiktajā termiņā nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 17. novembra Direktīvu 2003/98/EK par valsts sektora informācijas [atkārtotu] izmantošanu, Beļģijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;
- 2) Beļģijas Karaliste atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 42, 24.2.2007.

Tiesas (astotā palāta) spriedums 2007. gada 18. decembrī — Eiropas Kopienų Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-85/07) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2000/60/EK — 5. panta 1. punkts un 15. panta 2. punkts — Kopienų rīcība ūdens resursu politikas jomā — Upes baseina apgabals — Kopsavilkuma ziņojums un analīzes — Paziņojums — Neesamība)

(2008/C 51/41)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — S. Pardo Quintillán un D. Recchia)

Atbildētāja: Itālijas Republika (pārstāvji — I. Braguglia, pārstāvis, un G. Fiengo, advokāts)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — 5. panta 1. punkta un 15. panta 2. punkta Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīvā 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienų rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV L 327, 1. lpp.), pārkāpums — Kopsavilkuma ziņojumu neiesniegšana par 5. pantā prasītajām analīzēm attiecībā uz konkrētiem upju baseinu apgabaliem — Direktīvas 5. panta 1. punktā paredzēto analīžu un pārskatu neveikšana

Rezolutīvā daļa:

- 1) neiesniedzot kopsavilkuma ziņojumus par 5. pantā noteiktām analīzēm, ko prasa Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīvas 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienų rīcībai ūdens resursu politikas jomā, 15. panta 1. punkts, attiecībā uz galveno Serchio upes baseina apgabalu un austrumu Alpu, ziemeļu, centrālo un dienvidu Apenīnu upju baseina apgabaliem, kā to paredz šīs Direktīvas 15. panta 2. punkts, un neveicot analīzes un pārskatu, ko prasa šīs Direktīvas 5. panta 1. punkts, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šīs Direktīvas 5. panta 1. punkts un 15. panta 2. punkts;
- 2) Itālijas Republika atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 95, 28.4.2007.

Tiesas (sestā palāta) 2007. gada 13. decembra spriedums — Eiropas Kopienu Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste

(Lieta C-244/07) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2004/50/EK — Eiropas ātrgaitas dzelzceļu sistēmas un Eiropas parasto dzelzceļu sistēmas savstarpēja izmantojamība — Netransponēšana noteiktajā termiņā)

(2008/C 51/42)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — N. Yerrrel un P. Dejmek)

Atbildētāja: Luksemburgas Lielhercogiste (pārstāvis — C. Schiltz)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Aktu, kas nepieciešami, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvu 2004/50/EK, ar ko groza Padomes Direktīvu 96/48/EK par Eiropas ātrgaitas dzelzceļu sistēmas savstarpēju izmantojamību un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/16/EK par Eiropas parasto dzelzceļu sistēmas savstarpēju izmantojamību (OV L 164, 114. lpp.), nepieņemšana noteiktajā termiņā

Rezolutīvā daļa

- 1) nenodrošinot, ka noteiktajā termiņā stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas nepieciešami, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvu 2004/50/EK, ar ko groza Padomes Direktīvu 96/48/EK par Eiropas ātrgaitas dzelzceļu sistēmas savstarpēju izmantojamību un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/16/EK par Eiropas parasto dzelzceļu sistēmas savstarpēju izmantojamību, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;
- 2) Luksemburgas Lielhercogiste atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 155, 7.7.2007.

Tiesas (sestā palāta) spriedums 2007. gada 18. decembrī — Eiropas Kopienu Komisija/Zviedrijas Karaliste

(Lieta C-257/07) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2004/17/EK — Līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, koordinēšana — Netransponēšana paredzētajā termiņā)

(2008/C 51/43)

Tiesvedības valoda — zviedru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — D. Kukovec un K. Nyberg, pārstāvji)

Atbildētāja: Zviedrijas Karaliste (pārstāvis — A. Falk, pārstāvis)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Vajadzīgo noteikumu, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/17/EK, ar ko koordinē iepirkuma [līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas] procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs (OV L 134, 1. lpp.), nepieņemšana noteiktajā termiņā

Rezolutīvā daļa:

- 1) nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvu 2004/17/EK, ar ko koordinē iepirkuma [līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas] procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, Zviedrijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti ar šo direktīvu;
- 2) Zviedrijas Karaliste atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 183, 4.8.2007.

Tiesas (septītā palāta) 2007. gada 18. decembra spriedums
— Eiropas Kopienu Komisija/Portugāles Republika

(Lieta C-284/07) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2005/51/EK —
Publiskā iepirkuma līgumi — Publiskā iepirkuma līguma slēg-
šanas tiesību piešķiršanas procedūras — Netransponēšana
noteiktajā termiņā)

(2008/C 51/44)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — A. Caeiros,
D. Kukovec un P. Andrade)

Atbildētāja: Portugāles Republika (pārstāvis — M. L. Fernandes)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Tiesību aktu, kas vajadzīgi, lai
izpildītu Komisijas 2005. gada 7. septembra Direktīvas
2005/51/EK, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direk-
tīvas 2004/17/EK XX pielikumu un Direktīvas 2004/18/EK
VIII pielikumu par iepirkumu (OV L 257, 127. lpp.), prasības,
nepieņemšana paredzētajā termiņā

Rezolutīvā daļa:

- 1) nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai
izpildītu Komisijas 2005. gada 7. septembra Direktīvas
2005/51/EK, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direk-
tīvas 2004/17/EK XX pielikumu un Direktīvas 2004/18/EK
VIII pielikumu par iepirkumu, prasības, Portugāles Republika nav
izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;
- 2) Portugāles Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 183, 4.8.2007.

Tiesas (septītā palāta) 2007. gada 13. decembra spriedums
— Eiropas Kopienu Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste

(Lieta C-294/07) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2004/38/EK —
Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesības brīvi
pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā — Netranspo-
nēšana noteiktajā termiņā)

(2008/C 51/45)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis — D. Maidani)

Atbildētāja: Luksemburgas Lielhercogiste (pārstāvis — C. Schiltz)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Tiesību aktu, kas vajadzīgi, lai
izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa
Direktīvas 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes
locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teri-
torijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direk-
tīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK,
75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK
(OV L 158, 77. lpp. un — labojumi — OV 2004, L 229,
35. lpp., un OV 2005, L 197, 34. lpp.), prasības, nepieņemšana
paredzētajā termiņā

Rezolutīvā daļa:

- 1) nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai
izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa
Direktīvas 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes
locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teri-
torijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas
64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK,
75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un
93/96/EEK, prasības, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi
pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;
- 2) Luksemburgas Lielhercogiste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 211, 8.9.2007.

Tiesas 2007. gada 4. oktobra rīkojums — Fred Olsen, SA/Eiropas Kopienu Komisija, Spānijas Karaliste

(Lieta C-320/05 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Valsts atbalsts — Jūras transports — Jūras kabotāža — Pastāvošs atbalsts — Jauns atbalsts — Atbalsts, ko var atzīt par saderīgu ar kopējo tirgu — Pakalpojums ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi — Apelācija, kas daļēji ir acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami nepamatota)

(2008/C 51/46)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Fred Olsen, SA (pārstāvis — R. Marín Correa, abogado)

Pretējā puse procesā: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — J. L. Buendía Sierra un R. Vidal Puig, pārstāvji), Spānijas Karaliste (pārstāve — N. Díaz Abad, pārstāve)

Priekšmets

Apelācija par Pirmās instances tiesas (otrā palāta paplašinātā sastāvā) 2005. gada 15. jūnija spriedumu lietā T-17/02 Olsen/Komisija, ar ko Pirmās instances tiesa ir noraidījusi prasību par Komisijas 2001. gada 25. jūlija lēmumu valsts atbalsta lietā NN48/2001 — Spānija — Atbalsts jūras transporta sabiedrībai Transmediterránea (OV C 96, 2002., 4. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) piespriest Fred Olsen SA atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;
- 3) Spānijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 271, 29.10.2005.

Tiesas (sestā palāta) 2007. gada 24. septembra rīkojums — Miguel Torres, SA/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), Bodegas Muga, SA

(Lieta C-405/06 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Kopienas preču zīme — Grafiskas preču zīmes “Torre Muga” reģistrācijas pieteikums — Iebildumu process — Agrāka valsts un starptautiska vārdiska preču zīme “TORRES” — Sajaukšanas iespēja — Iebildumu noraidīšana)

(2008/C 51/47)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Miguel Torres, SA (pārstāvis — E. Armijo Chávarri, abogado)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — I. de Medrano Caballero), Bodegas Muga, SA (pārstāvis — F. Porcuna de la Rosa, abogado)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2006. gada 11. jūlija spriedumu lietā T-247/03 Torres/ITSB un Bodegas Muga, ar kuru Pirmās instances tiesa noraidīja prasību par Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2003. gada 7. aprīļa lēmumu lietā R 998/2001-1 attiecībā uz iebildumu procesu starp Miguel Torres, SA un Bodegas Muga, SA

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Miguel Torres, SA atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 310, 16.12.2006.

Tiesas (astotā palāta) 2007. gada 6. novembra rīkojums (*Bundesfinanzhof* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Stahlwerk Ergste Westig GmbH/Finanzamt Düsseldorf-Mettmann*

(Lieta C-415/06) ⁽¹⁾

(Tiesas Reglamenta 104. panta 3. punkta pirmā daļa — Skaidri no judikatūras izsecināma atbilde — Kapitāla brīva aprīte — Ienākuma nodokļi — Sabiedrība, kam ir pastāvīgie uzņēmumi trešā valstī — Šādu uzņēmumu ciesto zaudējumu ņemšana vērā)

(2008/C 51/48)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof (Vācija)

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Stahlwerk Ergste Westig GmbH*

Atbildētājs: *Finanzamt Düsseldorf-Mettmann*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Bundesfinanzhof* — EKL 56. panta, 57. panta 1. punkta un 58. panta interpretācija — Valstī nodibināta uzņēmuma iespēja no ar nodokli apliekamā ienākuma atskaitīt zaudējumus, ko rada pastāvīga uzņēmuma, kas atrodas trešā valstī, darbība — Atskaitīšanas izslēgšana, kas balstās uz ar šo trešo valsti noslēgto divpusējo konvenciju par izvairīšanos no dubultas aplikšanas ar nodokļiem

Rezolutīvā daļa

Valsts nodokļu regulējums, atbilstoši kuram sabiedrība, kas atrodas dalībvalstī, nosakot savu peļņu, nevar atskaitīt uzņēmuma, kas atrodas trešā valstī, ciestos zaudējumus, pārsvarā ietekmē brīvības veikt uzņēmējdarbību EKL 43. — 48. panta izpratnē īstenošanu. Uzņēmuma, kas atrodas trešā valstī, gadījumā uz šīm normām nevar atsaukties.

⁽¹⁾ OV C 326, 30.12.2006.

Tiesas (piektā palāta) 2007. gada 26. oktobra rīkojums — *PTV Planung Transport Verkehr AG/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs* (preču zīmes, paraugi un modeļi)

(Lieta C-512/06 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Kopienas preču zīme — Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts — Absolūtie atteikuma pamatojumi — Atšķirtspējas neesamība — Vārdisks apzīmējums “map&guide”)

(2008/C 51/49)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *PTV Planung Transport Verkehr AG* (pārstāvis — *F. Nielsen, Rechtsanwalt*)

Otrs lietas dalībnieks: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — *G. Schneider*)

Priekšmets

Apelācija par Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2006. gada 10. oktobra spriedumu lietā T-302/03 *PTV/ITSB* (“map&guide”), ar kuru Pirmās instances tiesa noraidīja prasību atcelt tiesību aktu par vārdiskas preču zīmes “map&guide” attiecībā uz 9., 41. un 42. klasē ietilpstošajām noteiktām precēm un pakalpojumiem reģistrācijas atteikumu — Preču zīmes atšķirtspēja

Rezolutīvā daļa

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) *PTV Planung Transport Verkehr AG* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 42, 24.2.2007.

Tiesas rīkojums 2007. gada 27. novembrī — *Diy-Mar Insaat Sanayi ve Ticaret Ltd Sirketi, Musa Akar*/Eiropas Kopienu Komisija

(Lieta C-163/07 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Būvdarbu publiskā iepirkuma līgums — Pieņemamība — Būtiskas formas prasības — Prasība, lai fiziskas un juridiskas personas obligāti pārstāv advokāts, kas ir tiesīgs pārstāvēt personas kādas dalībvalsts tiesā — Acīmredzami nepamatota apelācijas sūdzība)

(2008/C 51/50)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Diy-Mar Insaat Sanayi ve Ticaret Ltd Sirketi, Musa Akar* (pārstāvis — C. Şahin, Rechtsanwalt)

Pretējā puse procesā: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — P. van Nuffel un F. Hoffmeister, pārstāvji)

Priekšmets

Apelācija, kas iesniegta par Pirmās instances tiesas (ceturtnā palāta) 2007. gada 17. janvāra rīkojumu lietā T-129/06 *Diy-Mar Insaat Sanayi ve Ticaret un Musa*/Komisija, ar kuru minētā tiesa kā nepieņemamu ir noraidījusi prasību, pirmkārt, atcelt Komisijas 2005. gada 23. decembra Lēmumu par būvdarbu publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu mācību iestāžu celtniecībai Siirt un Diyarbakir provincēs un, otrkārt, apturēt attiecīgās līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras izpildi — Informācijas neesamība apstrīdētajā lēmumā par to, ka šī lēmuma pārsūdzības gadījumā kā pārstāvim ir jābūt advokātam, kas ir tiesīgs pārstāvēt personas kādas dalībvalsts tiesā — Prasības pieteikuma, kurā novērsti trūkumi, novēlota iesniegšana

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelāciju noraidīt;
- 2) *Diy-Mar Insaat Sanayi ve Ticaret Ltd Sirketi un Musa Akar* atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 129, 9.6.2007.

Tiesas 2007. gada 19. oktobra rīkojums — *Derya Beyatli*/Eiropas Kopienu Komisija

(Lieta C-238/07 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Civildienests — Atklāts konkurss Kipras Republikas pilsoņiem — Paziņojums par konkursu — Termiņi — Sūdzība — Komisijas deleģācijas Kiprā vadītajam adresēta vēstule)

(2008/C 51/51)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Derya Beyatli* (pārstāvis — A. Demetriades, dikigorosd)

Pretējā puse procesā: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — J. Currall un M. H. Kraemer, pārstāvji)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Pirmās instances tiesas (piektā palāta) 2007. gada 5. marta rīkojumu lietā T-455/04 *Beyatli un Cadan*/Komisija, ar ko Pirmās instances tiesa kā nepieņemamu noraidīja prasību atcelt konkursa EPSO/A/1/03 komisijas lēmumu par jaunāko administratoru ar Kipras pilsonību rezerves saraksta veidošanu, par prasītāju nepielaišanu kārtot mutiskos pārbaudījumus minētajā konkursā — Termiņš sūdzības iesniegšanai saskaņā ar Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu.

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt,
- 2) *Bejatli [Beyatli]* atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 183, 4.8.2007.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Tribunale civile di Modena (Itālija) 2007. gada 1. oktobra rīkojumu — Alberto Severi, Cavazzuti e figli/Regione Emilia-Romagna

(Lieta C-446/07)

(2008/C 51/52)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale civile di Modena

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Alberto Severi, Cavazzuti e figli

Atbildētāja: Regione Emilia-Romagna

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Regulas (EEK) Nr. 2081/92 3. panta 1. punkts un 13. panta 3. punkts (tagad Regulas (EK) Nr. 510/06 ⁽¹⁾ 3. panta 1. punkts un 13. panta 2. punkts) saistībā ar Likuma-dekrēta Nr. 109/92 2. pantu (Direktīvas 2000/13/EK ⁽²⁾ 2. pants) ir interpretējams tādā nozīmē, ka pārtikas produkta nosaukums, kurš ietver ģeogrāfiskas norādes, kuru dēļ valsts līmenī tika "noraidīts" vai apturēts pieteikums Komisijai reģistrēt to par aizsargātu cilmes vietas nosaukumu (ACVN) vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi (AĢIN) atbilstoši iepriekš minētajām regulām, ir jāuzskata par sugas vārdu vismaz tajā laikā, kamēr ir spēkā šis "noraidījums" vai apturējums?
- 2) Vai Regulas (EEK) Nr. 2081/92 3. panta 1. punkts un 13. panta 3. punkts (tagad Regulas (EK) Nr. 510/06 3. panta 1. punkts un 13. panta 2. punkts) saistībā ar Likuma-dekrēta Nr. 109/92 2. pantu (Direktīvas 2000/13/EK ⁽³⁾ 2. pants) ir interpretējams tādā nozīmē, ka pārtikas produkta nosaukumu, kurš ietver ģeogrāfiskas norādes, kuras nav reģistrētas kā ACVN vai kā AĢIN atbilstoši iepriekš minētajām regulām, Eiropas tirgū var tiesiski izmantot tādi ražotāji, kuri šo nosaukumu izmanto labā ticībā un nozīmīgi ilgu laiku periodu, pirms stājās spēkā Regula (EEK) Nr. 2081/92 (tagad Regula (EK) Nr. 510/06), un laika periodā pēc tam, kad stājās spēkā attiecīgais tiesību noteikums?
- 3) Vai Direktīvas 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm, 15. panta 2. punkts ir interpretējams tādā nozīmē, ka pārtikas produkta kolektīvās preču zīmes, kas satur ģeogrāfiskas norādes, īpašniekam nav atļauts kavēt citus ražotājus, kuri ražo produktu ar tādām pašām īpašībām, kādas ir produktam ar kolektīvo preču zīmi, ja šie

ražotāji šo nosaukumu izmanto labā ticībā un ilglaicīgu laiku periodu, ievērojami pirms tika reģistrēta šī kolektīvā preču zīme?

⁽¹⁾ OV L 93, 12. lpp.

⁽²⁾ OV L 109, 29. lpp.

⁽³⁾ OV L 40, 1. lpp.

Apelācija, ko 2007. gada 21. novembrī ierosinājusi AGC Flat Glass Europe SA, iepriekšējs nosaukums — Glaverbel SA, par Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2007. gada 12. septembra spriedumu lietā T-141/06 Glaverbel SA/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

(Lieta C-513/07 P)

(2008/C 51/53)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: AGC Flat Glass Europe SA, iepriekšējs nosaukums — Glaverbel SA (pārstāvji — S. Möbus un T. Koerl, lawyers)

Cits lietas dalībnieks: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Pirmās instances tiesas 2007. gada 12. septembra spriedumu lietā T-141/06 attiecībā uz Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu Nr. 3183068;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka pārsūdzētais Pirmās instances tiesas spriedums balstās uz kļūdainu Regulas par Kopienas preču zīmi ⁽¹⁾ 7. panta 3. punkta interpretāciju, ko ir izraisījis kļūdaini konkrētās sabiedrības daļas un vērā ņemamās teritorijas vērtējums.

1. Pretēji Pirmās instances tiesas vērtējumam, konkrēto sabiedrības daļu veidojot tikai stikla industrijas speciālisti. Tādējādi attiecībā uz konkrētās sabiedrības daļas vērtējumu Pirmās instances tiesa neesot pareizi piemērojusi Regulas par Kopienas preču zīmi 7. panta 3. punktu.

2. Pretēji Pirmās instances tiesas vērtējumam, saistībā ar iegūto atšķirtspēju sniegtos pierādījumus atbildētājs esot pārbaudījis nepareizi attiecībā uz katru dalībvalsti atsevišķi, jo tas acīmredzami esot pretrunā Regulas par Kopienas preču zīmi 7. panta 3. punktam, kas prasot atšķirtspējas izmantošanas rezultātā iegūšanu Kopienā. Tas, kas atbildētājam esot bijis jādara, ir nevis novērtēt dalībvalstu skaitu, bet gan izskatīt sniegtos pierādījumus kopumā un novērtēt, vai tie sniedz loģisku priekšstatu par turpinātu izmantošanu pietiekami lielā ģeogrāfiskā teritorijā pietiekami ilgā laikposmā pirms reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas.

(¹) Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

Apelācija, ko 2007. gada 22. novembrī ierosinājusi Zviedrijas Karaliste par Pirmās instances tiesas (virspalāta) 2007. gada 12. septembra spriedumu lietā T-36/04 Association de la presse internationale ASBL (API)/Eiropas Kopienų Komisija

(Lieta C-514/07 P)

(2008/C 51/54)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Zviedrijas Karaliste (pārstāvji — A. Falk un S. Johannesson)

Pārējās lietas dalībnieces: Association de la presse internationale a.s.b. l. (API) un Eiropas Kopienų Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Pirmās instances tiesas 2007. gada 12. septembra sprieduma lietā T-36/04 rezolutīvās daļas otro punktu;
- pilnībā atcelt Komisijas 2003. gada 20. novembra lēmumu atbilstoši API prasījumiem Pirmās instances tiesā un tādējādi arī attiecībā uz atteikto piekļuvi dokumentiem, kurus Komisija iesniedza lietā T-209/01 Honeywell/Komisija, lietā T-210/01 General Electric/Komisija un lietā C-203/03 Komisija/Austrija; un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Pārsūdzētajā spriedumā Pirmās instances tiesa esot nepareizi piemērojusi Kopienas tiesības, neatceļot Komisijas lēmumu pilnībā.

2. No vienas puses Pirmās instances tiesa konstatēja, ka saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (¹) 4. panta 2. punktu iestādēm ir pienākums izvērtēt, vai iepazīšanās ar dokumentu īpaši un konkrētā veidā nodarītu kaitējumu interesēm, ko aizsargā izņēmums. Tikai šādā gadījumā izņēmums var būt pamats atteikumam atļaut iepazīties ar dokumentu. Šāds vērtējums ir jāveic attiecībā uz katru dokumentu atsevišķi. Apelācijas sūdzības iesniedzēja atbalsta šo secinājumu.

3. Tomēr, no otras puses Pirmās instances tiesa secināja, ka tieši šajā gadījumā Komisijai nebija pienākuma veikt šādu vērtējumu, norādot uz apstākli, ka pastāv vispārēja prasība nodrošināt konfidencialitāti dokumentiem, kuri iesniegti lietās, kas atrodas izskatīšanā, līdz ir notikusi procesa mutvārdu daļa. Šī vispārējā konfidencialitātes prasība daļēji ir pamatota ar tiesībām uz taisnīgu tiesu neatkarīgā tiesā un daļēji — ar apstākli, ka Komisijai ir jāvar aizstāvēt savas tiesības kā lietas dalībnieci. Šajā sakarā Pirmās instances tiesa atzina, ka Komisija nav veikusi nepareizu vērtējumu, atsakot piekļuvi iesniegtajiem dokumentiem.

4. Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka šis nolēmums nav savienojams ar pienākumu izvērtēt jautājumu par atļauju iepazīties ar dokumentu, ņemot vērā konkrētā dokumenta saturu. Ar savu spriedumu Pirmās instances tiesa tādējādi esot nepareizi piemērojusi Kopienas tiesības.

(¹) OV L 145, 43. lpp.

Prasība, kas celta 2007. gada 30. novembrī — Eiropas Kopienų Komisija/Austrijas Republika

(Lieta C-535/07)

(2008/C 51/55)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — R. Sauer un D. Recchia)

Atbildētāja: Austrijas Republika

Prasītājas prasījumi:

Atzīt, ka

— Austrijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Padomes 1979. gada 2. aprīļa Direktīvas 79/409/EEK par savvaļas putnu aizsardzību (¹) 4. panta 1. un 2. punkts un,

attiecīgi, Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību ^(?) 6. panta 2. punkts, skatīts kopā ar 7. pantu,

- a) saskaņā ar ornitoloģiskiem kritērijiem pareizi nenosakot ("Hansang" — Burgenland federatīvajā zemē) vai, attiecīgi, nenorobežojot ("Niedere Tauern" Steiermark federatīvajā zemē) skaitliski un lieluma ziņā vispiemērotākās teritorijas Austrijā kā īpaši aizsargājamas teritorijas atbilstoši Putnu aizsardzības direktīvas 4. panta 1. vai, attiecīgi, 2. punktam;
- b) daļai no līdz šim noteiktajām īpaši aizsargājamām teritorijām nenodrošinot tiesisku aizsardzību, kas atbilstu Putnu aizsardzības direktīvas 4. panta 1. vai, attiecīgi, 2. punktam vai, attiecīgi, Dzīvotņu direktīvas 6. panta 2. punktam, skatītam kopā ar 7. pantu,

— piespriet Austrijas Republikai atbildzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Padomes Direktīvas 79/409/EEK (Putnu aizsardzības direktīvas) 4. panta 1. un 2. punkts uzliek par pienākumu dalībvalstīm pasludināt par īpaši aizsargājamām teritorijām (ĪAT) visas tās teritorijas, kas skaitliski un lieluma ziņā ir vispiemērotākās sugu, kas minētas I pielikumā, saglabāšanai, kā arī veikt atbilstošus pasākumus regulāri sastopamo migrējošo putnu sugu, kas nav minētas I pielikumā, saglabāšanai. ĪAT ir jāpiesūķir tiesisks aizsardzības statuss, kas ir piemērots, lai cita starpā nodrošinātu Direktīvas I pielikuma minēto putnu sugu izdzīvošanu un vairošanos, kā arī regulāri sastopamo migrējošo putnu sugu, kas nav minētas I pielikumā, vairošanos, spalvu mešanu un ziemošanu. Tā kā saskaņā ar Padomes Direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (Dzīvotņu direktīva) 7. pantu pienākumi, cita starpā, tie, kas noteikti ar šīs direktīvas 6. panta 2. punktu, attiecībā uz īpaši aizsargājamām teritorijām, aizstāj tos pienākumus, kas izriet no Putnu aizsardzības direktīvas 4. panta 4. punkta 1. teikuma, šo teritoriju tiesiskajam statusam turklāt ir jānodrošina arī, lai tajās tiktu novērsta dabisko dzīvotņu un sugu dzīvotņu noplicināšanās, kas skar sugas, kuru dēļ noteikta attiecīgā teritorija, kā arī lai novērstu būtiskus šo sugu traucējumus.

Nenosakot "Hansang" apgabalu par ĪAT, nenorobežojot īpaši aizsargājamo teritoriju "Niedere Tauern" atbilstoši Putnu aizsardzības direktīvas prasībām un, visbeidzot, daļai no līdz šim noteiktajām īpaši aizsargājamām teritorijām nenodrošinot tiesisku aizsardzību, kas atbilstu iepriekš minēto noteikumu prasībām, Austrijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šīs Kopienas tiesību normas.

Lai gan Austrijas Republika ir atzinusi vajadzību noteikt "Hansang" apgabalu par ĪAT un ir vairākkārt apstiprinājusi nodomu to izdarīt, tomēr savu apņemšanos noteikt ĪAT nav izpildījusi līdz argumentētajā atzinumā noteiktā termiņa beigām.

Apgabala "Niedere Tauern" nenorobežošana, kas nav notikusi saskaņā ar Putnu aizsardzības direktīvu, attiecas, pirmkārt, uz

nepietiekamu morinella tārtiņam vajadzīgās dzīvotnes ievērošanu un, otrkārt, uz nepietiekamu atsevišķām meža putnu sugām, tas ir, tādām sugām kā pelēkā dzilna (*picus canus*) un mežzirbe (*bonasa bonasia*), noteikto dzīvotņu iekļaušanu. Izvēloties un norobežojot ĪAT, dalībvalstīm gan ir zināma rīcības brīvība, tomēr to ierobežo tas, ka šo teritoriju noteikšana atbilst direktīvai noteiktiem ornitoloģiskiem kritērijiem. It īpaši dalībvalsts nav tiesīga, izvēloties un norobežojot ĪAT, ievērot Putnu aizsardzības direktīvas 2. pantā vai, attiecīgi, Dzīvotņu direktīvas 6. panta 4. punktā minētās saimnieciskās prasības.

Attiecībā uz līdz šim Austrijā noteikto aizsargājamo teritoriju tiesisko aizsardzības statusu, teritorijai, kas atbilst kritērijiem, lai to noteiktu par ĪAT, ir jāveic "īpaši aizsardzības pasākumi" attiecībā uz tajā katrā konkrētajā gadījumā noteikto putnu faunu un ir arī nepieciešams precīzi noteikt vajadzīgos aizsardzības pasākumus un orientēties uz ĪAT un tajā dzīvojošo sugu īpašajām pazīmēm un vides nosacījumiem. Tiesiskajos aizsardzības instrumentos iekļautajiem īpašajiem saglabāšanas mērķiem Putnu aizsardzības direktīvas 4. panta 1. un 2. punkta nozīmē vai, attiecīgi, īpašajiem aizsardzības mērķiem Dzīvotņu direktīvas 6. panta 2. punkta nozīmē attiecībā uz katrā konkrētajā gadījumā skartajām putnu sugām, kopā ar nepieciešamajiem konkrētajiem pasākumiem un noteikumiem (aizliegumiem un piedāvājumiem) attiecībā uz teritoriju ir jābūt katrā ziņā saistošiem un pietiekami publiskiem. Pēc atsevišķās federālās zemēs pastāvošā regulējuma pārbaudes var secināt, ka šajā regulējumā paredzētais aizsardzības statuss neatbilst iepriekš minētajām prasībām un līdz ar to nevar atzīt, ka tas atbilstu Putnu aizsardzības direktīvas un Dzīvotņu direktīvas noteikumiem.

⁽¹⁾ OV L 103, 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 206, 7. lpp.

Prasība, kas celta 2007. gada 30. novembrī — Eiropas Kopienas Komisija/Vācijas Federatīvā Republika

(Lieta C-536/07)

(2008/C 51/56)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienas Komisija (pārstāvji — D. Kukovec un R. Sauer, pārstāvji)

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka Vācijas Federatīvā Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti ar kopējiem 7. un 11. panta noteikumiem Padomes 1993. gada 14. jūnija Direktīvā 93/37/EEK par to, kā koordinēt būvdarbu [publisko iepirkuma] līgumu [slēgšanas tiesību] piešķiršanas procedūras (⁽¹⁾), jo Ķelnes pilsēta 2004. gada 6. augustā ir noslēgusi līgumu ar sabiedrību *Grundstücksgesellschaft Köln Messe 15 bis 18 GbR* (vēlāk kļuva par *Grundstücksgesellschaft Köln Messe 8-11*), nerīkojot Eiropas mēroga publiskā iepirkuma konkursa procedūru saskaņā ar iepriekš minētajiem noteikumiem;
- piespriest Vācijas Federatīvajai Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

7. pants Padomes 1993. gada 14. jūnija Direktīvā 93/37/EEK par to, kā koordinēt būvdarbu [publisko iepirkuma] līgumu [slēgšanas tiesību] piešķiršanas procedūras (turpmāk tekstā — "Direktīva") uzliek līgumslēdzējām iestādēm pienākumu ievērot noteiktas procedūras būvdarbu publisko iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanā. Atklātas vai slēgtas procedūras šajā sakarā ir vispārējs noteikums, un tikai konkrētos izņēmuma gadījumos var piemērot sarunu procedūru. Lai publisko iepirkumu jomā rastos patiesa konkurence, publisko iepirkumu līgumu konkursi parasti ir jāizsludina visā Kopienā. Direktīvas 11. pantā ir paredzēti vispārīgi izsludināšanas noteikumi.

Prasība attiecas uz būvdarbu publiskā iepirkuma līgumu, ko Ķelnes pilsēta ir piešķirusi privātai ieguldījumu sabiedrībai, neievērojot obligāto procedūru, it īpaši izsludināšanas jomā. Līguma priekšmets bija četru jaunu izstāžu zāļu celtniecība, kuras paredzēja izmantot *KölnMesse GmbH*, privāta sabiedrība, kuras kapitāldaļas galvenokārt pieder Ķelnes pilsētai. Saskaņā ar apstrīdēto būvdarbu publiskā iepirkuma līgumu ieguldījumu sabiedrības uzdevums bija uzcelt jaunas izstāžu zāles un to piebūves, ievērojot sīki izstrādātus noteikumus. Pilsēta šīs ēkas nomāja uz 30 gadiem, par to kopā samaksājot vairāk kā 600 miljonus euro. Saskaņā ar apakšnomas līgumu pilsēta šīs ēkas iznomāja *KölnMesse GmbH*, izstāžu organizētājai.

Komisija uzskata, ka runa ir par būvdarbu publiskā iepirkuma līgumu, kura slēgšanas tiesības, ievērojot Direktīvu, vajadzēja piešķirt Eiropas mēroga konkursa procedūrā. Pirmkārt, Ķelnes pilsēta kā teritoriāla grupējuma iestāde Direktīvas nozīmē ir līgumslēdzēja iestāde. Tādēļ tās pienākums ir ievērot Direktīvā paredzētos noteikumus par tādu līgumu konkursu procedūrām, kas uz to attiecas. Otrkārt, neskatoties uz līguma kvalifikāciju par "nomas līgumu" un lietošanas tiesību (pret atlīdzību) notei-

kumu acīmredzamo primāro piemērojamību, attiecīgais līgums saskaņā ar Komisijas teikto ir jāuzskata par būvdarbu publiskā iepirkuma līgumu Direktīvas 1. panta a) punkta nozīmē turpmāk norādīto iemeslu dēļ.

Būvdarbu publiskā iepirkuma līguma Kopienas definīcija ietver arī līgumus, ar kuriem paredz piešķirt tādas ēkas lietošanas tiesības, kura vēl nav uzcelta, bet ko līgumslēdzēja iestāde ir skaidri precizējusi līguma dokumentos. Tā kā saskaņā ar Tiesas judikatūru līgums, kurā ietverti dažādi aspekti, ir jākvalificē atbilstoši tā galvenajam mērķim, faktam, ka attiecīgais līgums nosaukts par "nomas līgumu" un ka to kā tadu var kvalificēt pat saskaņā ar Vācijas tiesībām, nav nozīmes, veicot novērtējumu atbilstoši Direktīvai.

Runājot par attiecīgo publisko iepirkumu, no ekonomiskā konteksta un slēgšanas tiesību piešķiršanas apstākļiem izriet, ka līgumslēdzēja puses, noslēdzot galveno līgumu, būtībā ir vienojušās par izstāžu zāļu celtniecību atbilstoši Ķelnes pilsētas sīki izstrādātajiem nosacījumiem. Līguma galvenais aspekts attiecas uz būvdarbu finansējumu, kura pretizpildījums ir noteikts ilgākā laika periodā. Ekonomiskā nozīmē līguma rezultāts ir tādas pats, kā būvdarbu līguma slēgšanas tiesību piešķiršanai.

Vērtējot atbilstoši Direktīvas noteikumiem, nav nozīmes faktam, vai līgumslēdzēja iestāde kļūst vai nekļūst par būvējamā objekta īpašnieci, vai būvi tā plāno izmantot pati vai arī nodot to sabiedriskai lietošanai, vai noteiktām trešām personām.

Lietošanas tiesības šajā gadījumā ir vienkāršas sekas tam, ka apbūves gabals (un līdz ar to saskaņā ar Vācijas tiesībām būvējamās ēkas) pieder privātam būvdarbu izpildītājam. Fakts, ka *KölnMesse GmbH* vēlāk kļuvis par izstāžu zāļu lietotāju, nekādā veidā neietekmē to, ka ieguldījumu sabiedrības vienīgā līguma partnere ir Ķelnes pilsēta un ka līdz ar to izpildes pienākums attiecas tikai uz viņu.

Tā kā nav saskatāms neviens fakts, kas varētu pamatot brīvu līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu bez iepriekšēja paziņojuma par publisko iepirkumu izsludināšanas, Komisijai ir jāsecina, ka, noslēdzot attiecīgo līgumu, ko Ķelnes pilsēta kā līgumslēdzēja iestāde ir izdarījusi bez iepriekšēja paziņojuma par publisko iepirkumu izsludināšanas, Vācijas Federatīvā Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī Direktīva.

(¹) OV L 199, 54. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Sofijski gradski sad (Bulgārija) 2007. gada 4. decembra rīkojumu — Apis-Hristovich EOOD/Lakorda AD

(Lieta C-545/07)

(2008/C 51/57)

Tiesvedības valoda — bulgāru

Iesniedzējtiesa

Sofijski gradski sad

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Apis-Hristovich EOOD

Atbildētājs: Lakorda AD

Prejudiciālie jautājumi

- Kā ir interpretējami un nodalāmi jēdzieni “pastāvīga pārvietošana” un “īslaicīga pārvietošana”, lai:
 - konstatētu, vai ir notikusi iegūšana no elektroniski pieejamas datubāzes Direktīvas 96/9/EK ⁽¹⁾ 7. panta 2. punkta a) apakšpunkta nozīmē,
 - kurš brīdis ir jāņem vērā, lai konstatētu, ka ir notikusi iegūšana no elektroniski pieejamas datubāzes Direktīvas 96/9/EK 7. panta 2. punkta a) apakšpunkta nozīmē,
 - kāda nozīme iegūšanas izvērtēšanai ir tam, ja šādi iegūtais datubāzes saturs ir kalpojis jaunas un savādākas datubāzes izveidošanai?
- Kāds kritērijs ir piemērojams, interpretējot jēdzienu “kvantitatīvi nozīmīgas daļas iegūšana”, ja datubāzes ir sadalītas atsevišķās apakšgrupās un tiek izmantotas šajās apakšgrupās, kas ir patstāvīgi tirgus produkti? Vai ir jāizmanto datubāzu apjoma kritērijs kopējā tirgus produktā vai datubāzu apjoms attiecīgajā apakšgrupā?
- Vai, interpretējot jēdzienu “kvalitatīvi nozīmīga daļa”, ir jāizmanto tāds kritērijs, ka iespējami no ražotāja iegūto datu noteikts veids ir iegūts no avota, kas nav brīvi pieejams, un tādēļ šo datu iegūšana ir bijusi iespējama tikai no šī paša ražotāja datubāzēm?
- Kādi kritēriji ir piemērojami, lai konstatētu, vai ir notikusi iegūšana no elektroniski pieejamas datubāzes? Vai par norādi, ka iegūšana ir notikusi, var uzskatīt to, ka ražotāja datubāzē ir specifiska struktūra, piezīmes, norādes, rīkojumi, lauki, hipersaites un redakcijas teksti un šie elementi ir arī tā autora

datubāzē, kurš, iespējams, ir pārkāpis likumu? Vai šī novērtējuma ietvaros nozīme ir abu salīdzināmo datubāzu organizācijas atšķirīgām oriģinālstrukturām?

- Vai iegūšanas konstatēšanas ietvaros nozīme ir datubāzes pārvaldīšanas datorprogrammai/sistēmai, kas nav datubāzes daļa?
- Tā kā atbilstoši Direktīvai 96/9/EK un EK Tiesas judikatūrai “datubāzes kvantitatīvi un kvalitatīvi nozīmīgas daļas” iegūšana, pārbaude vai noformēšana ir saistīta ar būtiskiem ieguldījumiem: kā ir interpretējami šie jēdzieni saistībā ar brīvi pieejamiem tiesību aktiem un valsts dienestu izdotiem individuāli piemērojamiem aktiem, to oficiālajiem tulkojumiem un judikatūru?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 11. marta Direktīva 96/9/EK par datubāzu tiesisko aizsardzību (OV L 77, 20. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 7. decembrī — Eiropas Kopienu Komisija/Polijas Republika

(Lieta C-547/07)

(2008/C 51/58)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — D. Recchia un K. Herrmann, pārstāvji)

Atbildētāja: Polijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, neklasificējot visas atbilstoši ornitoloģijas kritērijiem putnu sugu saglabāšanai piemērotākās teritorijas īpašās aizsardzības zonās, Polijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Padomes 1979. gada 2. aprīļa Direktīvas 79/409/EEK par savvaļas putnu aizsardzību ⁽¹⁾ 4. panta 1. un 2. punkts;
- piespriest Polijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pievienojoties Eiropas Savienībai, Polijas Republikai kļuva saistoša putnu īpašo aizsardzības teritoriju norādīšana.

2004. gada decembrī tika publicēts ornitologu izstrādāts Eiropas nozīmes putnu dzīvotņu Polijā saraksts (*IBA 2004*), kurā, pamatojoties uz ornitoloģijas 140 kritērijiem, tika norādītas putnu sugu saglabāšanai nozīmīgās teritorijas.

15 no *IBA 2004* sarakstā iekļautajām teritorijām Polijas Republika nenorādīja kā īpašas aizsargājamas teritorijas, kaut arī nav nekāda zinātniska pētījuma, kas pamatotu to, ka Polijas iestādes tās nenorādīja.

Turklāt ir norādīti daudz mazāki astoņu īpaši aizsargājamo teritoriju lielumi nekā tie ir minēti *IBA 2004* sarakstā, un to otrā robežas pusē bija teritorijas, kas atbilstoši *IBA 2004* tika norādītas kā piemērotākās putnu sugu saglabāšanai.

Vēl 2007. gada septembrī Polijas iestādes, neinformējot Komisiju, būtiski samazināja piecu norādīto no putnu aizsardzības viedokļa īpašo aizsargājamo teritoriju lielumu.

(¹) OV L 103, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2007. gada 11. decembrī — Eiropas Kopienų Komisija/Īrija

(Lieta C-554/07)

(2008/C 51/59)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — R. Lyal un M. Afonso, pārstāvji)

Atbildētāja: Īrija

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, Īrijas tiesībās nepareizi transponējot Direktīvas 2006/112 (ieskaitot šīs direktīvas I pielikumu) 13. pantu un tādējādi izslēdzot no nodokļa piemērošanas jomas visas saimnieciskās darbības, kurās ir iesaistīta valsts, vietējās pārvaldes iestādes un citi publisko tiesību subjekti, ar atsevišķiem ierobežotiem izņēmumiem, Īrija nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (¹) 2., 9. un 13. pants;

— piespriest Īrijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Īrijā valsts un vietējās pārvaldes iestādes tiek uzskatītas par nodokļa maksātājiem tikai tiktāl, ciktāl finanšu ministrs ir izdevis īpašu rīkojumu šādā sakarā. Komisija uzskata, ka šāda situācija vairākos aspektos ir pretrunā PVN direktīvas 13. pantā noteiktajai sistēmai. Pirmkārt, nav paredzēti noteikumi attiecībā uz publisko tiesību subjektu aplikšanu ar nodokli gadījumā, kad tie darbojas citā, nevis publisko tiesību subjektu, statusā. Otrkārt, nav paredzēts vispārīgs noteikums attiecībā uz publisko tiesību subjektu aplikšanu ar nodokli gadījumā, kad tie darbojas publisko tiesību subjektu statusā, bet veic tādu saimniecisko darbību, kuras neaplikšana ar nodokli radītu ievērojamu konkurences izkropļojumu. Publisko tiesību subjektu aplikšana ar nodokli ir pilnībā atkarīga no finanšu ministra; attiecīgajos noteikumos nav paredzēti nekādi kritēriji viņa lēmuma pieņemšanai. Treškārt, nav paredzēts neviens noteikums attiecībā uz PVN direktīvas I pielikumā uzskaitīto darbību aplikšanu ar nodokli.

(¹) OV L 347, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar High Court of Justice (Queen's Bench Division) Administrative Court (Apvienotā Karaliste) 2007. gada 17. decembra rīkojumu — The Queen on the application of S.P.C.M. SA, C.H. Erbslöh KG, Lake Chemicals and Minerals Limited, Hercules Incorporated/Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

(Lieta C-558/07)

(2008/C 51/60)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

High Court of Justice (Queen's Bench Division) Administrative Court

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: S.P.C.M. SA, C.H. Erbslöh KG, Lake Chemicals and Minerals Limited, Hercules Incorporated

Atbildētājs: Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Ņemot vērā, ka REACH Regulas ⁽¹⁾ II sadaļā noteiktās reģistrācijas prasības, ievērojot Regulas 2. panta 9. punktu, neatiecas uz polimēriem, vai 6. panta 3. punktā atsauce uz "monomēru vielām" nozīmē:
- izreaģējušus monomērus, t.i., monomērus, kas ir reaģējuši kopā tā, ka tie ir neatdalāmi no polimēra, kuru sastāvdaļa tie ir;
 - neizreaģējušus monomērus, tas ir, monomērus, kas ir pārpalikumi polimerizācijas procesā un kas pēc procesa pabeigšanas saglabā paši savu ķīmisko identitāti un īpašības, kas atšķiras no polimēra; vai
 - gan izreaģējušus, gan neizreaģējušus monomērus?
- 2) atbilde uz 1. jautājumu ir vai nu a) vai c), vai 6. panta 3. punkta piemērošana attiecībā uz polimēru ražotājiem vai importētājiem ir nelikumīga tāpēc, ka prasības ir neracionālas, diskriminējošas vai nesamērīgas?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH) un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK (OV L 396, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 20. decembrī — Eiropas Kopienų Komisija/Maltas Republika

(Lieta C-563/07)

(2008/C 51/61)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — U. Wölker un D. Lawunmi)

Atbildētāja: Maltas Republika

Prasītājas prasījums:

— atzīt, ka, nesniedzot nepieciešamo informāciju, lai Maltā izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Lēmumu Nr. 280/2004/EK (turpmāk tekstā —

"Lēmums") par monitoringa mehānismu attiecībā uz siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju un par Kioto protokola īstenošanu Kopienā ⁽¹⁾, lasot to saistībā ar 2.-7. pantu Komisijas 2005. gada 10. februāra Lēmumā 166/2005/EK, ar ko paredz noteikumus, lai īstenotu Lēmumu 280/2004/EK, Maltas Republika nav izpildījusi Lēmuma 3. panta 1. punktā noteiktos pienākumus.

Pamati un galvenie argumenti

Saskaņā ar Lēmuma Nr. 280/2004/EK 3. panta 1. punktu, lai novērtētu faktisko progresu un Kopienai ļautu sagatavot gada pārskatus, dalībvalstīm saskaņā ar pienākumiem atbilstoši ANO Vispārējai konvencijai par klimata pārmaiņām un Kioto protokolam Komisijai līdz katra gada 15. janvārim jāpaziņo attiecīga informācija par siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijām.

Ņemot vērā, ka Maltas Republika nav sniegusi Komisijai informāciju, ko tai vajadzēja sniegt līdz 2006. gada 15. janvārim, Komisijai jāuzskata, ka Maltas valsts iestādes nav izpildījušas Lēmuma 3. panta 1. punktā noteiktos pienākumus.

⁽¹⁾ OV L 49, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2008. gada 10. janvārī — Eiropas Kopienų Komisija/Maltas Republika

(Lieta C-11/08)

(2008/C 51/62)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvis — K. Simonsson)

Atbildētāja: Maltas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nosakot valsts tiesībās, ka inspektori, kas neatbilst Padomes 1995. gada 19. jūnija Direktīvas 95/21/EK par ostas valsts kontroli ⁽¹⁾ VII pielikuma kritērijiem, ir pieļaujami, ja tie 2004. gada 1. maijā strādāja kompetentās iestādes dienestā ostas valsts kontrolēs, Maltas Republika nav izpildījusi Direktīvas 12. panta 1. punktā un VII pielikumā noteiktos pienākumus;

— piespriest Maltas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas 12. panta 1. punktā kā pamatprincips ir noteikts, ka pārbaudes veic tikai tādi inspektori, kas atbilst VII pielikumā minētiem kvalifikācijas kritērijiem. VII pielikuma 5. punkts kā izņēmumu no pamatprincipa nosaka, ka pieļaujami ir arī tādi inspektori, kuri neatbilst 1.–4. punktā uzskaitītajiem kritērijiem, bet kuri dalībvalsts kompetentās iestādes dienestā ostas valsts kontrolēs strādājuši šīs direktīvas pieņemšanas dienā, citiem vārdiem sakot, 1995. gada 19. jūnijā.

Pievienšanās akts nenosaka pārejas pasākumus attiecībā uz Direktīvas piemērošanu Maltā. Saskaņā ar Pievienšanās akta 2. pantu Direktīvas noteikumi ir saistoši Maltai no pievienšanās dienas.

Komisija uzskata, ka 2004. gada Tirdzniecības kuģu (Ostu valsts kontroles) noteikumi (turpmāk tekstā — "Noteikumi"), ko Malta pieņēma Direktīvas ieviešanai, neatbilst Direktīvai, lasot to saistībā ar Pievienšanās aktu, tiktāl, ciktāl tie nosaka, ka inspektori, kuri neatbilst Direktīvas VII pielikuma 1.–4. punktā uzskaitītajiem kritērijiem, ir pieļaujami, ja tie kompetentās iestādes dienestā ostas valsts kontrolēs strādājuši laikposmā no 1995. gada 19. jūnija līdz dienai, kad stājās spēkā Noteikumi, citiem vārdiem sakot, 2004. gada 1. maijā.

(¹) OV L 157, 1. lpp.

Tiesas ceturrtās palātas priekšsēdētāja 2007. gada 11. decembra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija/Eiropas Savienības struktūru Tulkošanas centrs

(Lieta C-269/06) (¹)

(2008/C 51/63)

Tiesvedības valoda — franču

Ceturrtās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

(¹) OV C 190, 12.8.2006.

Tiesas sestās palātas priekšsēdētāja 2007. gada 20. novembra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija/Portugāles Republika

(Lieta C-482/06) (¹)

(2008/C 51/64)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Sestās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

(¹) OV C 326, 30.12.2006.

Tiesas astotās palātas priekšsēdētāja 2007. gada 27. novembra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija/Ungārijas Republika

(Lieta C-30/07) (¹)

(2008/C 51/65)

Tiesvedības valoda — ungāru

Astotās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

(¹) OV C 69, 24.3.2007.

Tiesas priekšsēdētāja 2007. gada 16. novembra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija/Īrija

(Lieta C-31/07) (¹)

(2008/C 51/66)

Tiesvedības valoda — angļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

(¹) OV C 56, 10.3.2007.

**Tiesas priekšsēdētāja 2007. gada 20. novembra rīkojums —
Eiropas Kopienu Komisija/Itālijas Republika**

(Lieta C-190/07) ⁽¹⁾

(2008/C 51/67)

Tiesvedības valoda — itāļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 129, 9.6.2007.

**Tiesas priekšsēdētāja 2007. gada 29. novembra rīkojums —
Eiropas Kopienu Komisija/Portugāles Republika**

(Lieta C-234/07) ⁽¹⁾

(2008/C 51/70)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 155, 7.7.2007.

**Tiesas priekšsēdētāja 2007. gada 16. novembra rīkojums
(Zala Megyei Bíróság (Ungārijas Republika) lūgums sniegt
prejudiciālu nolēmumu) — OTP Bank rt, Merlin Gerin Zala
kft/Zala Megyei Közigazgatási Hivatal**

(Lieta C-195/07) ⁽¹⁾

(2008/C 51/68)

Tiesvedības valoda — ungāru

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 129, 9.6.2007.

**Tiesas priekšsēdētāja 2007. gada 5. decembra rīkojums —
Eiropas Kopienu Komisija/Vācijas Federatīvā Republika**

(Lieta C-245/07) ⁽¹⁾

(2008/C 51/71)

Tiesvedības valoda — vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 155, 7.7.2007.

**Tiesas priekšsēdētāja 2007. gada 20. novembra rīkojums —
Eiropas Kopienu Komisija/Portugāles Republika**

(Lieta C-206/07) ⁽¹⁾

(2008/C 51/69)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 129, 9.6.2007.

**Tiesas priekšsēdētāja 2007. gada 21. novembra rīkojums —
Eiropas Kopienu Komisija/Portugāles Republika**

(Lieta C-266/07) ⁽¹⁾

(2008/C 51/72)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 183, 4.8.2007.

Tiesas priekšsēdētāja 2007. gada 22. novembra rīkojums —
Eiropas Kopienu Komisija/Portugāles Republika

(Lieta C-382/07) ⁽¹⁾

(2008/C 51/73)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 223, 22.9.2007.

Tiesas priekšsēdētāja 2007. gada 4. decembra rīkojums
(Landesarbeitsgericht Mecklenburg-Vorpommern (Vācija)
lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Kathrin Haase,
Adolf Oberdorfer, Doreen Kielon, Peter Schulze, Peter Kliem,
Dietmar Bössow, Helge Riedel, André Richter, Andreas
Schneider/Superfast Ferries SA, Superfast OKTO Maritime
Company, Baltic SF VIII LTD

(Lieta C-413/07) ⁽¹⁾

(2008/C 51/74)

Tiesvedības valoda — vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 283, 24.11.2007.

PIRMĀS INSTANCES TIESA

Pirmās instances tiesas 2008. gada 15. janvāra spriedums — Hoya/ITSB — Indo (“AMPLITUDE”)

(Lieta T-9/05) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdisks preču zīmes “AMPLITUDE” reģistrācijas pieteikums — Valsts agrāka grafiska preču zīme “AMPLY” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2008/C 51/75)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Hoya Kabushiki Kaisha, Tokija (Japāna) (pārstāvji — A. Nordemann, C.-R. Haarmann, F. Schwab un M. Nenting, avocats)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji — A. Folliard- Monguiral un G. Schneider)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībniece: Indo Internacional, SA, Hospitalet de Llobregat (Spānija) (pārstāvis — M. Currel Aguilà, avocat)

Priekšmets

Prasība, kas celta par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2004. gada 3. novembra lēmumu lietā R 433/2004-1 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Indo Internacional, SA* un *Hoya Kabushiki Kaisha*

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Hoya Kabushiki Kaisha atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 106, 30.4.2005.

Pirmās instances tiesas 2008. gada 16. janvāra spriedums — Scippacercola un Terezakis/Komisija

(Lieta T-306/05) ⁽¹⁾

(Konkurence — Dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana — Iespējams, pārmērīgas nodevas, ko piemēro Atēnu Starptautiskās lidostas vadītāji — Sūdzības noraidīšana — Kopienas interešu neesamība)

(2008/C 51/76)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Isabella Scippacercola, Brisele (Beļģija) un Ioannis Terezakis, Brisele (pārstāvji — A. Krystallidis un G. Stylianakis, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Kopienas Komisija (pārstāvji — P. Hellström, A. Nijenhuis un F. Amato, pārstāvji)

Priekšmets

Lūgums daļēji atcelt Komisijas 2005. gada 5. maija lēmumu, kas pieņemts atbilstoši Komisijas 2004. gada 7. aprīļa Regulas (EK) Nr. 773/2004 par lietas izskatīšanu saskaņā ar EK Līguma 81. un 82. pantu, ko vada Komisija (OV L 123, 18. lpp.), 7. panta 2. punktam, un ar ko ir noraidīta sūdzība COMP/D3/38469 par noteiktu nodevu, ko uzliek Spatā esošās Atēnu Starptautiskās lidostas vadītāji un *Olympic Fuel Company*

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Isabella Scippacercola un Ioannis Terezakis atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 271, 29.10.2005.

**Pirmās instances tiesas 2008. gada 16. janvāra spriedums —
Inter-Ikea/ITSB — Waibel (“idea”)**

(Lieta T-112/06) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Spēkā neesamības pasludināšanas process — Kopienas grafiska preču zīme “idea” — Kopienas un valsts agrākas grafiskas un vārdiskas preču zīmes “IKEA” — Relatīvs spēkā neesamības pamats — Sajaukšanas iespējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 52. panta 1. punkta a) apakšpunkts)

(2008/C 51/77)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Inter-Ikea System BV, Delft (Nīderlande) (pārstāvji — J. Gulliksson un J. Olsson, avocats)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — A. Folliard-Monguiral)

Otrs procesa Apelāciju padomē dalībnieks, persona, kas iestājusies lietā Pirmās instances tiesā: Walter Waibel, Dingolfing (Vācija) (pārstāvji — A. Fottner un M. Müller, avocats)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2006. gada 10. februāra lēmumu (lieta R 80/2005-1) par spēkā neesamības pasludināšanas procesu starp Inter-Ikea Systems BV un Walter Waibel

Rezolutīvā daļa

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Inter-Ikea Systems BV atlīdzina tiesāšanās izdevumus, tostarp tiesāšanās izdevumus, kuri Walter Waibel radušies procesā Apelāciju padomē.

⁽¹⁾ OV C 131, 3.6.2006.

**Pirmās instances tiesas 2007. gada 12. decembra rīkojums —
Vodafone España un Vodafone Group/Komisija**

(Lieta T-109/06) ⁽¹⁾

(Prasība atcelt tiesību aktu — Direktīva 2002/21/EK — Komisijas apsvērumu vēstule — Direktīvas 2002/21 7. pants — Akts, kas nav pārsūdzams — Tiešas ietekmes neesamība — Nepieņemamība)

(2008/C 51/78)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Vodafone España, SA, Madride (Spānija) un Vodafone Group plc, Newbury, Berkshire (Apvienotā Karaliste) (pārstāvji — J. Flynn, QC, E. McKnight un K. Fountoukakos-Kyriakakos, solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — M. Shotter un K. Mojzesowicz)

Persona, kas iestājās lietā atbildētājas atbalstam: Spānijas Karaliste (pārstāvis — M. Muñoz Pérez, abogado del Estado)

Priekšmets

Lūgums atcelt lēmumu, kas iespējams ir ietverts Komisijas 2006. gada 30. janvāra vēstulē, kas nosūtīta *Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones*, pamatojoties uz Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva) 7. panta 3. punktu (OV L 108, 33. lpp.).

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) Vodafone España, SA un Vodafone Group plc sedz savus un atlīdzina Eiropas Kopienu Komisijai radušos tiesāšanās izdevumus;
- 3) Spānijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 131, 3.6.2006.

Pirmās instances tiesas 2007. gada 11. decembra rīkojums
— *Regione Siciliana*/Komisija

(Lieta T-156/06) ⁽¹⁾

(Eiropas Sociālais Fonds (ESF) — Sākotnēji piešķirtās finansālās palīdzības samazināšana — Prasība par tiesību akta atcelšanu — Reģionālās vai vietējās iestādes — Tiesas ietekmes neesamība — Nepieņemamība)

(2008/C 51/79)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Regione Siciliana* (Itālija) (pārstāvji — P. Gentili, avvocato dello Stato)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — L. Flynn, M. Velardo un A. Weimar, pārstāvji, kam palīdz G. Faedo, avocat)

Priekšmets

Komisijas 2006. gada 23. marta Lēmuma K(2006)1171 par finansālās palīdzības samazināšanu, ko sākotnēji piešķīra Eiropas Sociālais Fonds darbības programmai Sicīlijas reģionam un kas ir Kopienas strukturāls atbalsts, kas izriet no mērķa Nr. 1 Itālijā (laika periodam no 1994. līdz 1999. gadam), atcelšana.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) *Regione Siciliana* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 178, 29.7.2006.

Pirmās instances tiesas 2007. gada 13. decembra rīkojums
— *Donnici*/Parlaments

(Lieta T-215/07) ⁽¹⁾

(Atteikšanās izskatīt lietu)

(2008/C 51/80)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Beniamino Donnici, Castrolibero* (Itālija) (pārstāvji — M. Sanino, G. M. Roberti, I. Perego un P. Salvatore, avocats)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji — H. Krück, N. Lorenz un L. Visaggio)

Priekšmets

Lūgums atcelt Eiropas Parlamenta 2007. gada 24. maija Lēmumu [2007/2121(REG)] par *Beniamino Donnici* pilnvaru izvērtēšanu, ar kuru tika atzīts par spēkā neesošu viņa kā Eiropas Parlamenta deputāta mandāts.

Rezolutīvā daļa:

- 1) Pirmās instances tiesa atsakās izskatīt lietu T-215/07, to nododot Tiesai, lai tā varētu lemt par prasību atcelt lēmumu;
- 2) lēmumu par tiesāšanās izdevumiem atlikt.

⁽¹⁾ OV C 183, 4.8.2007.

Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2007. gada 17. decembra rīkojums — *Dow AgroSciences u.c.*/Komisija

(Lieta T-367/07 R)

(Pagaidu noregulējums — Direktīva 91/414/EEK — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu — Pieņemamība — Steidzamības neesamība)

(2008/C 51/81)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Dow AgroSciences Ltd, Hitchin, Hertfordshire* (Apvienotā Karaliste); *Dow AgroSciences BV, Hoek* (Nīderlande); *Dow AgroSciences Danmark A/S, Kongens Lyngby* (Dānija); *Dow AgroSciences GmbH, Minhe* (Vācija); *Dow AgroSciences, Mougins* (Francija); *Dow AgroSciences Export, Mougins; Dow AgroSciences Hungary kft, Budapešta* (Ungārija); *Dow AgroSciences Italia Srl, Milāna* (Itālija); *Dow AgroSciences Polska sp. z o.o., Varšava* (Polija); *Dow AgroSciences Distribution, Mougins; Dow AgroSciences Iberica, SA, Madride* (Spānija); *Dow AgroSciences s.r.o., Prāga* (Čehija); *Dow AgroSciences LLC, Indianapolis, Indiana* (Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji — C. Mereu un K. Van Maldegem, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — B. Doherty un L. Parpala)

Priekšmets

Pieteikums par Komisijas 2007. gada 19. jūnija Lēmuma 2007/437/EK par haloksifopa-R neiekļaušanu Padomes Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā un tādu augu aizsardzības līdzekļu atļauju atsaukšanu, kuros ir minētā viela (OV L 163, 22. lpp.), piemērošanas apturēšanu līdz sprieduma pamata lietā pasludināšanai.

Rezolutīvā daļa:

- 1) pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt;
- 2) lēmumu par tiesāšanās izdevumiem atlikt.

Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2007. gada 14. decembra rīkojums — Portugāle/Komisija

(Lieta T-387/07 R)

(Pagaidu noregulējums — Finanšu atbalsta samazināšana — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu — Steidzamības neesamība)

(2008/C 51/82)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Portugāles Republika (pārstāvji — L. Fernandes, S. Rodrigues un A. Gattini)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — P. Guerra e Andrade un L. Flynn)

Priekšmets

Pieteikums apturēt, pirmkārt, Komisijas 2007. gada 31. jūlija Lēmuma K (2007) 3772 par Eiropas Reģionālās attīstības fonda finanšu atbalsta samazināšanu, kas piešķirts vispārējai subsīdijai "SGAIA" (vispārēja subsīdija vietējai attīstībai) ar Komisijas 1995. gada 28. jūlija Lēmumu K (95) 1769, un, otrkārt, iespējamā 2007. gada 17. septembra parādzīmē iekļautā maksājuma rīkojuma piemērošanu.

Rezolutīvā daļa:

- 1) pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt;
- 2) lēmums par tiesāšanās izdevumiem tiek atlikts.

Prasība, kas celta 2007. gada 7. decembrī — YKK un citi/Komisija

(Lieta T-448/07)

(2008/C 51/83)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: YKK Corp., Tokio (Japāna), YKK Holding Europe BV, Sneek (Nīderlande), YKK Stocko Fasteners GmbH, Wuppertal (Vācija) (pārstāvji — H. Kaneko un C. Vennemann, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz katru no prasītājiem;
- sekojoši, atcelt katram no prasītājiem uzlikto soda naudu;
- pakārtoti, atcelt apstrīdētā lēmuma 2. pantu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz katru no prasītājiem, vai vismaz atcelt vai samazināt katram no prasītājiem uzlikto soda naudu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāji lūdz atcelt Komisijas 2007. gada 19. septembra lēmumu K(2007)4257 galīgā redakcijā lietā COMP/E-1/39.168 — PO/Galantērijas preces: rāvējslēdzēji, ar kuru Komisija nolēma, ka prasītāji kopā ar citiem uzņēmumiem ir pārkāpuši EKL 81. pantu:

- vienojoties par saskaņotu cenu paaugstināšanu un apmainoties ar konfidenciālu informāciju par cenām un cenu paaugstināšanas īstenošanu "Bāzeles, Vupertāles un Amsterdamas grupā";
- nosakot cenas, pārbaudot cenu paaugstināšanos un asinējot pircējus divpusējā sadarbībā ar *Prym Fashion*; un
- apmainoties ar informāciju par cenām, diskutējot par cenām un vienojoties par metodoloģiju minimālo cenu noteikšanai trīspusējā sadarbībā ar *Coats* un *Prym*.

Savas prasības pamatošanai prasītāji apgalvo, ka viņiem ar preventīvu nolūku piemērotais 1,25 reizinātājs pārkāpj samērīguma principu.

Attiecībā uz "Bāzeles, Vupertāles un Amsterdamas grupu" prasītāji apgalvo, ka pēc YKK Stocko Fasteners domām Komisija nepareizi piemērojusi Regulas 1/2003 (¹) 23. panta 2. punktu, saskaņā ar kuru uzņēmumam uzliktā soda nauda nepārsniedz 10 % no tā kopējā apgrozījuma iepriekšējā uzņēmējdarbības gadā. Turklāt palielinājums 1,25 reizes preventīvai pēc prasītāju domām nav pamatots attiecībā uz laika posmu pirms YKK Holding Europe ieguva YKK Stocko Fasteners.

Attiecībā uz divpusējo sadarbību starp *Prym Fashion* un prasītājiem *YKK Stocko Fasteners* un *YKK Corp.* prasītāji apgalvo, ka Komisija kļūdījās, pieņemot, ka tā bija pasaules mēroga sadarbība.

Attiecībā uz trīspusējo sadarbību starp *Coats, Prym* un prasītāju *YKK Holding Europe*, prasītāji uzskata, ka:

- Komisija nav pietiekami pierādījusi, ka diskusijas par cenu saskaņošanu piecu rāvējslēdzēju ražotāju sapulcēs 1998. un 1999. gadā ietvēra vienošanos vai saskaņotu praksi, pārkāpjot EKL 81. pantu;
- ja piecu rāvējslēdzēju ražotāju diskusijas 1998. un 1999. gadā bija EKL 81. panta pārkāpums, prasītājiem atbilstoši Komisijas Iecietības programmai par sadarbošanos ar Komisiju būtu bijis jāsaņem soda naudas samazinājums;
- šīs diskusijas nav pietiekamas, lai tās klasificētu kā “ļoti nopietnu” pārkāpumu;
- Komisijas noteiktā soda nauda ir nesamērīga ar jebkura iespējā pārkāpuma raksturu;
- Komisija nav ņēmusi vērā šāda pārkāpuma ietekmi uz EK tirgu.

(¹) Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV 2003 L 1, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 7. decembrī — *Ecolean Research & Development/ITSB (“CAPS”)*

(Lieta T-452/07)

(2008/C 51/84)

Tiesvedības valoda — zviedru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Ecolean Reserch & Development A/S*, Kopenhāgena (Dānija) (pārstāvji — *L.-E. Ström*, advokat)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- nodot lietu atpakaļ izskatīšanai no jauna Apelāciju padomē.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “CAPS” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 7., 16. un 17. klasē — reģistrācijas pieteikums Nr. 4 957 131

Pārbaudītāja lēmums: noraidīt pieteikumu

Apelāciju padomes lēmums: noraidīt apelāciju

Izvirzītie pamati: Apelāciju padome ir pārkāpusi būtiskas procedurālas prasības un Padomes Regulu Nr. 40/94, daļēji — neatzīstot, ka apelāciju būtu bijis jāiztulko pieteicējas mātes valodā, proti, zviedriski, un daļēji — apmierinot apelāciju un turpinot korespondenci angļu valodā. Tādējādi Apelāciju padome neesot ievērojusi tiesiskās palāvēības aizsardzības principu un tiesības uz vienlīdzīgu attieksmi.

Prasība, kas celta 2007. gada 7. decembrī — *Prym u.c./Komisija*

(Lieta T-454/07)

(2008/C 51/85)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *William Prym GmbH & Co. KG, Stolberg* (Vācija), *Prym Inovan GmbH & Co. KG, Stolberg* (Vācija), *EP Group S.A., Comines-Warneton* (Beļģija) (pārstāvji — *H.-J. Niemeyer* un *C. Herrmann*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atcelt atbildētājas 2007. gada 19. septembra lēmumu daļā, kas attiecas uz prasītājām;
- pakārtoti, atbilstoši samazināt lēmuma 2. punktā prasītājām uzlikto naudas sodu;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājas vērsas pret Komisijas 2007. gada 19. septembra lēmumu lietā COMP/E-1/39.168 — galantērijas preces (rāvējslēdzēji). Šajā lēmumā *Prym* koncerna sabiedrībām ir uzlikts naudas sods par EKL 81. panta pārkāpumu, izdarot trīs patstāvīgus pārkāpumus galantērijas preču jomā, pie tam Komisija kopumā ir konstatējusi četrus pārkāpumus.

Savu prasību prasītājas pamato ar vienpadsmit prasības pamatiem.

Attiecībā uz pārmetumu par daudzpusēju sadarbību saistībā ar “citiem rāvējslēdzējiem” un iestiprināšanas mašīnām tiek apgalvots:

- Regulas (EK) Nr. 1/2003 (¹) 23. panta 2. punkta pārkāpums, jo viens komplekss nodarījums ir sadalīts divos pārkāpumos;

— kļūdaina 2002. gada Komisijas paziņojuma ⁽²⁾ piemērošana, jo naudas soda samazināšana par 30 % ir pārāk maza;

Saistībā ar pārmetumu par trīspusēju sadarbību rāvējslēdzēju jomā tiek apgalvots sekojošais:

— prettiesiska kāda kopēja uzņēmuma rīcības pieskaitīšana pirmajai un otrajai prasītājam, kā arī kļūdainas naudas soda trešajai prasītājam aprēķins;

— 1996. gada Komisijas paziņojuma par soda neuzlikšanu ⁽³⁾ C daļas vai — attiecīgi — D daļas pārkāpums.

Attiecībā uz pārmetumu par divpusēju sadarbību ar koncerna Coats uzņēmumu tiek apgalvots:

— Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punkta pārkāpums, jo šī sadarbība un viens no pārkāpumiem, kas norādīts Komisijas 2004. gada 26. oktobra Lēmumā K(2004)4221 galīgā redakcija (lieta COMP/F-1/38.338 — PO/adatas), ir sadalīti divos patstāvīgos pārkāpumos, lai gan tie ir jāuzskata par vienu vienīgu pārkāpumu;

— principa *ne bis in idem* pārkāpums, no jauna uzliekot naudas sodu par to pašu nodarījumu;

— EKL 253. panta pārkāpums, nepietiekami pamatojot vienota pārkāpuma sadalīšanu;

— sadarbības un vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpums.

Attiecībā uz naudas soda noteikšanu tiek apgalvots:

— Pamatnostādņu naudas soda uzlikšanai ⁽⁴⁾ pārkāpums, kā arī samērīguma un vienlīdzības principa pārkāpums;

— EKL 253. panta pārkāpums, nepietiekami pamatojot pamata summas noteikšanu un faktiskā attiecīgā tirgus definīciju;

— pakārtoti, samērīguma principa pārkāpums, prasītājam uzliekot kopumā pārmērīgi lielu sodu un nepietiekami to pamatojot.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L 1, 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas paziņojums par atbrīvojumu no sodanaudas un sodanaudas samazināšanu karteļu gadījumos (OV 2002, C 45, 3. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas paziņojums par atbrīvojumu no sodanaudas un sodanaudas samazināšanu karteļu gadījumos (OV 1996, C 207, 4. lpp.).

⁽⁴⁾ Pamatnostādnes sodanaudas noteikšanai, piemērojot Regulas Nr. 17 15. panta 2. punktu un EOTK līguma 65. panta 5. punktu (OV 1998, C 9, 3. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 14. decembrī — Centre d'Étude et de Valorisation des Algues/Komisija

(Lieta T-455/07)

(2008/C 51/86)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Centre d'Étude et de Valorisation des Algues SA (CEVA), Pleubian (Francija) (pārstāvis — J.-M. Peyrical, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāja prasījumi:

— primāri, atzīt procesuālu pārkāpumu un sacīkstes principa pārkāpumu un līdz ar to atcelt Komisijas 2007. gada 4. oktobra parāda paziņojumu Nr. 3240909271 un uzlikt Komisijai par pienākumu atmaksāt attiecīgajā parāda paziņojumā norādīto summu CEVA;

— pakārtoti, atzīt, ka RAIA audita ziņojumā konstatētās kļūdas nav tik būtiskas, lai līgumam varētu piemērot II pielikuma 3.5. pantu; atcelt Komisijas 2007. gada 4. oktobra parāda paziņojumu Nr. 3240909271 daļā, kurā tiek prasīts atmaksāt visu summu, kas tika pārskaitīta CEVA līguma BIOPAL ietvaros, un uzlikt par pienākumu Komisijai atmaksāt parāda paziņojumā norādīto summu CEVA;

— papildus pakārtoti, pēc Pirmās instances tiesas izvēles iecelt ekspertu, tam uzdodot: atkārtoti piemērot metodi, kuru CEVA izmanto projektam nepieciešamā laika aprēķināšanai, piemērot minēto metodi BIOPAL līgumam un faktiskajām izmaksām, kas norādītas paziņojumos par izmaksām; procentuāli noteikt starpību starp kļūdām Komisijai iesniegtajā darba laika reģistrācijā un kļūdām šī darba laika reģistrācijā saskaņā ar aprēķināšanas metodi, kura turpmāk tika piemērota attiecībā uz CEVA; novērtēt CEVA uzdevumu īstenošanai līguma BIOPAL ietvaros tieši nepieciešamo darba laiku un noteikt, vai faktiskais darba laiks minēto uzdevumu veikšanai var būt mazāks par CEVA paredzētajām 5796,67 stundām.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību prasītājs prasa atcelt parāda paziņojumu, ar kuru Komisija lūdza pilnībā atmaksāt prasītājam pārskaitītos avansa maksājumus līguma BIOPAL Nr. QLK5-CT-2002-02431 ietvaros, kas attiecās uz pamatdarbību "Stabila lauksaimniecības, zivsaimniecības un mežsaimniecības vadība un integrēta lauku rajonu, ietverot kalnus, attīstība", kurš savukārt ietilpst projektā "Dzīves kvalitāte un dzīvo resursu menedžments" ⁽¹⁾.

Savas prasības atbalstam prasītājs izvirza pamatu, kas ir balstīts uz tiesību uz aizstāvību pārkāpumu tādēļ, ka Komisija, pārkāpjot sacikstes principu, atmaksas lūgumu pamatoja ar kontrolsruakstu un OLAF secinājumiem, par kuriem prasītājs nebija informēts.

Pakārtoti, prasītājs apstrīd līguma II pielikuma 26. panta piemērošanu, ko veica Komisija, kā arī Komisijas secinājumu, ka fakti šajā gadījumā bija pietiekami nopietni, lai varētu atsaukties uz būtiska finansiāla pārkāpuma jēdzienu, kas pamato avansa maksājumu pilnīgu atmaksu.

⁽¹⁾ Piekta Eiropas Kopienas pamatprogramma attiecībā uz pētniecības, tehnoloģiju attīstības un izstāžu pasākumiem no 1998. līdz 2002. gadam.

Prasība, kas celta 2007. gada 10. decembrī — *Evropaiki Dynamiki/EFSA*

(Lieta T-457/07)

(2008/C 51/87)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Evropaiki Dynamiki* — *Proigmena Systemata Tilepikoinon Pliroforikis kai Tilematikis AE*, Atēnas (Griekija) (pārstāvis — N. Korogiannakis, lawyer)

Atbildētāja: Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde (EFSA)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt EFSA lēmumu, ar kuru noraidīts prasītājas iesniegtais piedāvājums un līguma slēgšanas tiesības piešķirtas konkursā uzvarējušajam pretendentam;
- piespriest EFSA atlīdzināt prasītājai visus juridiskos un citus izdevumus, kas radušies saistībā ar šo prasību.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja iesniedza savu piedāvājumu, atsaucoties uz atbildētājas izsludināto konkursu IT konsultāciju pakalpojumu sniegšanai (OV 2007/S 97-118626). Prasītāja apstrīd atbildētājas 2007. gada 1. oktobra lēmumu, ar kuru noraidīts prasītājas iesniegtais piedāvājums un līguma slēgšanas tiesības piešķirtas citam pretendentam.

Savas prasības pamatojumam prasītāja norāda, ka EFSA nav norādījusi pamatojumu saskaņā ar EKL 253. pantu un it īpaši

nav informējusi prasītāju par konkursā uzvarējušā pretendenta priekšrocībām. Prasītāja uzskata, ka EFSA, izvērtējot piedāvājumus, sajauca izvēles kritērijus ar līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas kritērijiem un izmantoja tādus izvēles kritērijus, kas nebija tieši iekļauti uzaicinājumā uz konkursu. Prasītāja turklāt apgalvo, ka EFSA ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

Prasība, kas celta 2007. gada 17. decembrī — *Dominio de la Vega/ITSB — Ambrosio Velasco* (“DOMINIO DE LA VEGA”)

(Lieta T-458/07)

(2008/C 51/88)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Dominio de la Vega, S.L., Requena* (Spānija) (pārstāvji — E. Caballero Oliver, abogada, un A. Sanz-Bermell y Martínez, abogado)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībniece: *Ambrosio Velasco, S.A., Dicastillo, Navarra* (Spānija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt ITSB Apelāciju padomes 2007. gada 3. oktobra lēmumu lietā R 1431/2006-2 un līdz ar to apmierināt *Ambrosio Velasco, S.A.* celtos iebildumus;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme “DOMINIO DE LA VEGA” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 33., 42. un 43. klasē (reģistrācijas pieteikums Nr. 2 789 576)

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: *Ambrosio Velasco, S.A.*

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Kopienas grafiska preču zīme (Nr. 78 147) “PALACIO DE LA VEGA” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 33. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: apmierināt iebildumus attiecībā uz visām precēm, izņemot iebildumus, kas vērsti pret precēm, kas ietilpst 33. klasē, un noraidīt reģistrācijas pieteikumu attiecībā uz šīm precēm

Apelāciju padomes lēmums: noraidīt apelācijas sūdzību

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 40/94 ⁽¹⁾ 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta nepareiza piemērošana, jo nepastāv attiecīgo preču zīmju sajaukšanas iespēja.

⁽¹⁾ Padomes 1993. gada 20. decembra Regula Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 17. decembrī — Hangzhou Duralamp Electronics/Padome

(Lieta T-459/07)

(2008/C 51/89)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Hangzhou Duralamp Electronics Co., Ltd, Hangzhou City (Ķīna) (pārstāvji — M. Gambardella un V. Villante, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

— atcelt Padomes 2007. gada 15. oktobra Regulu (EK) Nr. 1205/2007, ar ko pēc termiņa beigu pārskatīšanas, kuru veica saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 384/96 11. panta 2. punktu, nosaka antidempinga maksājumus par Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes integrētu, elektronisku, kompakto, luminiscējošu spuldžu (CFL-i) importu un attiecina tos uz šā paša ražojuma importu no Vjetnamas Sociālistiskās Republikas, Pakistānas Islāma Republikas un Filipīnu Republikas, kas ir publicēta 2007. gada 17. oktobra OV L 272/1, daļā, kas attiecas uz prasītāju;

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs, Ķīnas uzņēmums, lūdz atcelt Padomes 2007. gada 15. oktobra Regulu (EK) Nr. 1205/2007 ar ko pēc termiņa beigu pārskatīšanas, kuru veica saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 384/96 11. panta 2. punktu, nosaka antidempinga maksājumus par Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes integrētu, elektronisku, kompakto, luminiscējošu spuldžu (CFL-i) importu un attiecina tos uz šā paša ražojuma importu no Vjetnamas Sociālistiskās Republikas, Pakistānas Islāma Republikas un Filipīnu Republikas (⁽¹⁾), daļā, kas attiecas uz prasītāju.

Savas prasības pamatojumam prasītājs apgalvo, ka Padomes uzskats par to, ka visas CFL-i spuldzes ir vienāda prece, neskatoties uz to tādām atšķirībām kā kalpošanas ilgums, jauda vatos, apvalks, citi integrētie mehānismi, garums, diametrs, diagonāle vai galējais patērētājs, ir nepareizs.

Turklāt prasītājs norāda, ka Padome pieļāva acīmredzamu kļūdu vērtējumā, aprēķinot dempinga robežas, pārdošanas par zemāku cenu robežas un zaudējuma sliekšņus. Pēc prasītāja domām metode, ar kuru tika attiecināti dati no Eirostata, apstrīdētajā regulā nav paskaidrota un Padomei izmeklēšanas lietas dalībniekiem bija jānodrošina nekonfidenciāls izmantotās metodes kopsavilkums un aprēķina piemēri.

Turklāt prasītājs uzskata, ka tika pārkāptas viņa tiesības tikt uzklautam saistībā ar analogiskas valsts izvēli, jo prasītājam netika dota iespēja izmeklēšanas, kuras rezultātā tika pieņemta apstrīdētā regula, laikā izteikt savu viedokli par Meksikas aizvietošanu ar Koreju kā analogisku valsti.

Vēl jo vairāk, prasītājs uzskata, ka Padome pārkāpa Pamata Regulas ⁽²⁾ 7., 9. un 21. pantu, nosakot antidempinga maksājumus laikā, kad Kopienas interesēs nebija veikt intervenci.

Visbeidzot, prasītājs uzskata, ka Padome pārkāpa Pamata Regulas 5. panta 4. punktu un pieļāva acīmredzamu kļūdu vērtējumā, nosakot antidempinga maksājumus neskatoties uz to, ka izmeklēšanas pamatā esošo sūdzību Kopienas ražošana neatbalstīja, jo Kopienas ražotāju daļa, kas bija pret šo sūdzību, bija vairāk kā 50 % no kopējā Kopienas līdzvērtīgas preces ražotāju skaita.

⁽¹⁾ OV 2007 L 272, 1. lpp.

⁽²⁾ Padomes 1995. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 1996 L 56, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 18. decembrī — Nokia/ITSB — Medion (“LIFE BLOG”)

(Lieta T-460/07)

(2008/C 51/90)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Nokia Oyj, Helsinki (Somija) (pārstāvis — J. Tanhuanpää, lawyer)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībniece: Medion AG, Essen (Vācija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt pilnībā Apelāciju otrās padomes 2007. gada 2. oktobra lēmumu lietā R 141/2007-2 un nodot lietu ITSB, lai reģistrētu prasītājas preču zīmi;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: Kopienas vārdiska preču zīme "LIFE BLOG" attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 38. un 41. klasē — reģistrācijas pieteikums Nr. 3 564 366

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: Medion AG

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: valsts un starptautiskas vārdiskas preču zīmes "LIFE" un "LIFETEC" attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 1., 7., 8., 9., 10., 11., 16., 21., 28., 37., 38., 41. un 42. klasē; valsts un starptautiska vārdiska preču zīme "LIFESAT" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 9. klasē, un valsts vārdiska preču zīme "Lifesign" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 9., 14. un 16. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: daļēji noraidīt reģistrācijas pieteikumu

Apelāciju padomes lēmums: apstiprināt iebildumus un noraidīt apelācijas sūdzību

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2007. gada 19. decembrī — Visa Europe un Visa International Service Association/Komisija

(Lieta T-461/07)

(2008/C 51/91)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Visa Europe Ltd, Londona (Apvienotā Karaliste) un Visa International Service Association, Vilmingtona (Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji — S. Morris, QC, H. Davies, Barrister, A. Howard, Barrister, V. Davies, Solicitor un H. Masters, Solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāju prasījumi:

- pilnībā atcelt lēmumu; pakārtoti
- pilnībā atcelt lēmuma 2. pantu vai, pakārtoti, atbilstoši samazināt tajā noteikto naudas sodu; un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar savu prasības pieteikumu Visa Europe un Visa International Service Association ("Visa") saskaņā ar EKL 230. pantu lūdz atcelt Komisijas 2007. gada 3. oktobra lēmumu C(2007) 4471 galīgā redakcija par EKL 81. panta piemērošanas procedūru (lieta COMP/D1/37860 — Morgan Stanley/Visa International un Visa Europe) no vienas puses, attiecībā uz secinājumu, ka Visa, atsakoties uzņemt Morgan Stanley Bank International Limited ("Morgan Stanley") par Visa Europe biedru pirms 2006. gada 22. septembra, jo tai piederēja un tā vadīja konkurējošu karšu sistēmu, ir pārkāpusi EKL 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu, un no otras puses attiecībā uz EUR 10,2 miljonu soda naudas noteikšanu prasītājiem.

Visa izvirza trīs pamatus attiecībā uz Komisijas atklātajiem pārkāpumiem. Tā norāda, ka Komisijas secinājumi, ka Morgan Stanley neuzņemšana Visa biedru skaitā ir EKL 81. panta 1. punktā noteiktās konkurences ievērojams ierobežojums, nav spēkā tajos ietvertos acīmredzamo tiesisko kļūdu dēļ un apgalvo, ka Komisija nav norādījusi nepieciešamos elementus šo secinājumu pamatošanai.

- (a) Pirmkārt, tiek apgalvots, ka Komisija minēto noteikumu piemērošanā ir piemērojusi nepareizu tiesisko un ekonomisko pārbaudi, proti, ka pastāvēja "tālākas konkurences iespēja" un tādējādi nonākusi pie nepareiza faktiskā un ekonomiskā novērtējuma par tās norādītajām sekām, ko radīja Morgan Stanley neuzņemšanu. Saskaņā ar Visa apgalvoto Morgan Stanley netika atturēts no iekļūšanas attiecīgajā tirgū ("Lielbritānijas iegādes tirgū").
- (b) Otrkārt, tiek apgalvots, ka Komisija, lēmuma stadijā mainot tās lietu par ierobežojošo ietekmi un nedodot Visa iespēju atbildēt uz jauno lietas formulējumu ir pārkāpusi būtisku procedūras prasību.
- (c) Treškārt, tā apgalvo, ka, pat ja Morgan Stanley tika atturēts no iekļūšanas Lielbritānijā, iegūstot tirgu, tam neradās nozīmīgi konkurences traucējumi.

Attiecībā uz noteikto soda naudu, Visa saskaņā ar EKL 229. pantu norāda šādus pamatus:

- (a) Saskaņā ar Kopienas tiesību pamatprincipu piemērošanu konkrētajos lietās apstākļos un pastāvīgajām šaubām, kas pastāvēja attiecībā uz *Morgan Stanley* pretlikumīgo neuzņemšanu, Komisijai vispār nebija jāuzliek Visa soda nauda. Visa uzskata, ka naudas soda uzlikšanai nebija pamats, jo attiecīgā vienošanās bija oficiāli paziņota Komisijai atbilstoši Regulai (EEK) Nr. 17/62 ⁽¹⁾ un soda naudas, pamatojoties uz Regulu (EK) Nr. 1/2003 ⁽²⁾, tika noteikta tikai Komisijas administratīvās procedūras nopietno kavējumu dēļ.
- (b) Pakārtoti, pēc Visa teiktā Komisija esot pieļāvusi vairākas juridiskas kļūdas un kļūdas naudas soda līmeņa novērtējumā, ko tā varēja prasītājiem likumīgi noteikt. Pamatojoties uz to, Visa apgalvo, ka naudas sods EUR 10,2 miljonu apmērā bija acīmredzami pārmērīgs un nesamērīgs, neņemot vērā saprātīgās šaubas par Visa rīcības prettiesiskumu.

Visbeidzot Visa norāda, ka Komisija bija tiesīga noteikt Visa soda naudu tikai par laika posmu, par kuru bija iesniegti pierādījumi, ka *Morgan Stanley* tika atturēts no ieejas Lielbritānijā, iegūstot tirgu. Pat ja Visa iepriekšējais atteikums pieņemt *Morgan Stanley* dalību Visa būtu varējuši radīt atšķirību konkurences apstākļos attiecīgajā tirgū, tas nevarēja būt pirms šī perioda un tādējādi Komisija atbilstoši tās 1998. gada Pamatnostādņem naudas soda apmēra noteikšanai nebija jāpiemēro ilguma reizinātājs.

⁽¹⁾ EEK Padomes Regula Nr. 17 Pirmā Regula par Līguma 85. un 86. panta īstenošanu (OV L 3, 204. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L 1, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 19. decembrī — GALP Energia España u.c./Komisija

(Lieta T-462/07)

(2008/C 51/92)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: GALP Energia España SA (Madride, Spānija), *Petróleos de Portugal SA* (Lisabona, Portugāle) un *GALP Energia, SGPS, SA* (Lisabona, Portugāle) (pārstāvis — M. Slotboom, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāju prasījumi:

- pamatprasījums — atcelt apstrīdēto lēmumu; vai
- pakārtoti, atcelt šī lēmuma 1., 2. un 3. pantu tiktāl, ciktāl tas skar prasītājus; vai
- pakārtoti, atcelt lēmuma 2. pantu tiktāl, ciktāl ar to prasītājiem noteikts naudas sods; vai
- pakārtoti, samazināt lēmuma 2. pantā prasītājiem noteikto naudas sodu;
- piespriet Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību prasītāji lūdz pilnībā vai daļēji atcelt Komisijas 2007. gada 3. oktobra Lēmumu C(2007) 4441 (gala variants) attiecībā uz EKL 81. panta piemērošanas procedūru (lieta COMP/38710 — *Bitumen Spain*), ar kuru Komisija atzina, ka prasītāji kopā ar citiem uzņēmumiem, veidoja virkni vienošanos un saskaņotu darbību, veicot komercdarbību ar bitumenu Spānijas teritorijā, kas izpaudās kā vienošanās par tirgus sadali un cenu saskaņošanu.

Prasījumu pamatojumā prasītāji izvirza šādus pamatus:

- Komisija, pārkāpjot labas pārvaldības principu, kas ir paredzēts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantā, nav veikusi godīgu, rūpīgu un objektīvu izmeklēšanu, jo tā savu neatkarīgo izmeklēšanu par faktiem aizstāja ar plašām un nepatiesām apsūdzībām no attiecīgajiem prasītājiem;
- Komisija ir pārkāpusi EKL 81. pantu un Regulas 1/2003 ⁽¹⁾ 23. panta 2. punktu, pieļaujot acīmredzamu kļūdu vērtējumā, nepareizi piemērojot tiesības, konstatējot, ka *GALP Energia España* piedalījās klientu sadalē, uzraudzības un kompensācijas mehānismos vai vienojās par cenām, kā tas ir aprakstīts apstrīdētajā lēmumā;
- Komisija turklāt ir pārkāpusi EKL 81. pantu un Regulas (EK) Nr. 1/2003 23. panta 2. punktu, nosakot varbūtējā EKL 81. panta pārkāpuma ilgumu, apgalvojot, ka *GALP Energia España* iesaiste aizliegtajās darbībās ilga līdz 2002. gada oktobrim. Turklāt prasītāji apgalvo, ka Komisija pārkāpa augstākminētos noteikumus, nosakot tiem piemērojamā naudas soda apmēru;

— visbeidzot, tā kā Komisija nav veikusi rūpīgu un neatkarīgu izmeklēšanu, ir notikusi nepietiekama pierādījumu savākšana un ticis pārkāpts princips, ka ir pienākums norādīt pamatojumu, kā to paredz EKL 253. pants.

(¹) Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV 2003 L 1, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 12. decembrī — Itālija/Komisija

(Lieta T-463/07)

(2008/C 51/93)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Itālijas Republika (pārstāvis — *G. Aiello, Avvocato dello Stato*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt 2007. gada 4. oktobrī paziņoto Komisijas 2007. gada 3. oktobra Lēmumu 2007/647/EK tajā daļā, ar kuru no Kopienas finansējuma izslēdz un Itālijas Republikas budžetam pakļauj finansiāla rakstura sekas, kuras ir piemērojamas, apmaksājot izdevumus, kurus ir finansējusi Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļa.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību prasītāja apstrīd apstrīdētā lēmuma tiesiskumu tajā daļā, ar kuru no Kopienas finansējuma izslēdz un Itālijas Republikas budžetam pakļauj finansiāla rakstura sekas, kuras ir piemērojamas, samaksājot izdevumus, kurus ir finansējusi Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļa.

Attiecīgie no šī finansējuma izslēdzamie izdevumi, kas ir šīs prasības galvenais priekšmets, attiecas uz piemaksām par liellopu gaļu, eļļas spiestuvju kontroli, olīvu audzēšanas tīkla un ĢIS (ģeogrāfiskā informācijas sistēma) esamību, ieņēmumu kontroli, eļļas un žāvētas rupjās lopbarības galamērķa pārbaudi.

Savu prasījumu atbalstam prasītāja norāda, ka ir pārkāpts:

- Komisijas 2001. gada 11. decembra Regulas (EK) Nr. 2419/2001, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus integrētās administrācijas un kontroles sistēmas piemērošanai konkrētām Kopienas atbalsta shēmām, kas izveidotas ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 3508/92, 15. pants un 24. panta 1. punkts;
- Komisijas 1998. gada 30. oktobra Regulas (EK) Nr. 2366/98, ar kuru nosaka sīki izstrādātus noteikumus olīveļļas ražošanas atbalsta sistēmas piemērošanai 1998./1999., 1999./2000. un 2000./2001. tirdzniecības gadam, 9.a panta 1. punkts un 3., 10., 16., 26. pants un 28. panta 1. punkts;
- Padomes 1966. gada 22. septembra Regulas Nr. 136/66/EEK par eļļas un tauku tirgus kopīgo organizāciju 11.a pants;
- Padomes 1984. gada 17. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2261/84, ar ko paredz vispārīgus noteikumus attiecībā uz atbalsta piešķiršanu par olīveļļas ražošanu un atbalstu olīveļļas ražotāju organizācijām, 14. panta 3. punkts;
- Komisijas 1995. gada 6. aprīļa Regulas (EK) Nr. 785/95, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot Padomes Regulu (EK) Nr. 603/95 par žāvētas rupjās lopbarības tirgus kopīgo organizāciju, 2., 8., 13. un 14. pants.

Prasība, kas celta 2007. gada 19. decembrī — Korsch/ITSB (“PharmaResearch”)

(Lieta T-464/07)

(2008/C 51/94)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Korsch AG, Berlīne (Vācija) (pārstāvis — *J. Grzam, Rechtsanwalt*)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtais padomes 2007. gada 18. oktobra lēmumu apelācijas lietā R 924/2007-4 attiecībā uz vārdisku precu zīmi “PharmaResearch” Nr. 5 309 836;
- piespriet atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus prasības tiesvedībā un procesā Apelāciju padomē.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "PharmaResearch" attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9. klasē (reģistrācijas pieteikums Nr. 5 309 836);

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu noraidīt;

Apelāciju padomes lēmums: apelāciju noraidīt;

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 40/94 (¹) 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums, jo neesot nekādu reģistrācijas atteikuma pamatojumu.

(¹) Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 25. decembrī — Osram/Padome**(Lieta T-466/07)**

(2008/C 51/95)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Osram GmbH*, Mīnhene, Vācija (pārstāvis — *R. Bierwagen*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Padomes Regulu (EK) Nr. 1205/2007 un piespriest apturēt apstrīdētās regulas piemērošanu, līdz pēc pārskatīšanas stājas spēkā jauna regula;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs, kas ir Vācijas plaša klāsta dažādu mazo spuldziņu tipu, tajā skaitā integrētu, elektronisku, luminiscējošu spuldžu (CFL-i), ražotājs, lūdz atcelt Padomes 2007. gada 15. oktobra Regulu (EK) Nr. 1205/2007, ar ko pēc pārskatīšanas, kuru veica saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 384/96 11. panta 2. punktu, nosaka antidempinga maksājumus par Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes integrētu, elektronisku, kompakto, luminiscējošu spuldžu (CFL-i) importu un attiecina tos uz šā paša ražojuma importu no Vjetnamas Sociālistiskās Republikas, Pakistānas Islāma Republikas un Filipīnu Republikas (¹), jo šī regula tikai paredz antidempinga

maksājumu saglabāšanu vienu gadu piecu gadu vietā, kā to paredz Pamatregula (²).

Savas prasības atbalstam prasītājs apgalvo, pirmkārt, ka Padome ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka divas *Philips* grupas struktūrvienības ir "Kopienas ražotāji" Pamatregulas 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē.

Otrkārt, prasītājs apgalvo, ka Padome ir pieļāvusi acīmredzamu tiesību kļūdu, piemērojot Kopienas interešu kritēriju, lai gan pārskatīšanai sakarā ar termiņa izbeigšanos šāds kritērijs nav paredzēts.

Treškārt, prasītājs apgalvo, ka Padome ir pārkāpusi Pamatregulas 11. panta 2. punktu un ļaunprātīgi izmantojusi savas pilnvaras, samazinot antidempinga maksājumu veikšanas periodu uz vienu gadu.

Visbeidzot, prasītājs apgalvo, ka Padome balstīja Kopienas interešu kritēriju uz acīmredzami kļūdainiem faktu konstatējumiem, veica kļūdainu vērtējumu un nenorādīja pamatojumu.

(¹) OV 2007 L 272, 1. lpp.

(²) Padomes 1995. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 1996 L 56, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 21. decembrī — Du Pont de Nemours (France) u.c./Komisija**(Lieta T-467/07)**

(2008/C 51/96)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Du Pont de Nemours (France) SAS* (Puto, Francija), *Du Pont Portugal — Serviços, sociedade unipessoal, Ld.*^a (Lisabona, Portugāle), *Du Pont Ibérica SL* (Barselona, Spānija), *E.I. du Pont de Nemours & Co* (Vilmingtona, Amerikas Savienotās Valstis), *Du Pont de Nemours Italiana SRL* (Milāna, Itālija), *Du Pont De Nemours (Nederland) BV* (Dortrehta, Nīderlande), *Du Pont de Nemours (Deutschland) GmbH* (Hohes Badhomburga, Vācija), *DuPont Poland sp. z o. o.* (Varšava, Polija), *DuPont Romania SRL* (Bukareste, Rumānija), *DuPont International Operations SARL* (Gransakonē, Šveice), *Du Pont de Nemours International SA* (Le Grand Saconnex, Šveice), *DuPont Solutions (France) SAS* (Puto, Francija), *Du Pont Agro Hellas AE* (Halandri, Grieķija) (pārstāvji — *D. Waelbroeck* un *I. Antypas*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atcelt Komisijas 2007. gada 19. septembra Lēmumu attiecībā uz metomila neieklešanu Padomes Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā un atļaujas atsaukšanu augu aizsardzības līdzekļiem, kas satur šo vielu;
- piespriest Kopienai, kuru šajā lietā pārstāv Komisija, atlīdzināt visus prasītājiem apstrīdētā lēmuma rezultātā radušos zaudējumus un noteikt prasītājiem radušos zaudējumu kompensācijas apmēru, kas pēc pašreizējām aplēsēm ir apmēram 52, 5 mlj. EUR; vai jebkuru citu summu, kas atspoguļotu to zaudējumu apmēru, kas prasītājiem ir radušies vai varētu rasties un kurus prasītāji turpmāk procesa gaitā noskaidrotu, īpaši ņemot vērā turpmākos zaudējumus;
- pakārtoti — uzdot lietas dalībniekiem saprātīgā termiņā no sprieduma pasludināšanas dienas iesniegt Pirmās instances tiesai datus par kompensācijas apmēru, par ko vienojušies lietas dalībnieki, vai, ja vienošanās nav panākta, uzdot lietas dalībniekiem šajā pašā termiņā iesniegt Pirmās instances tiesai prasījumus ar detalizētiem datiem;
- uzdot par maksājamo summu no Pirmās instances tiesas sprieduma pasludināšanas dienas līdz faktiskajai tās samaksāšanai samaksāt nokavējuma procentus ar likmi atbilstoši Eiropas Centrālās bankas attiecīgajā laikā par galvenajiem refinansēšanas darījumiem noteiktajai likmei, tai pieskaitot divus procentu punktus, vai arī ar jebkādu citu atbilstošu likmi, ko noteiktu Pirmās instances tiesa;
- piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Padomes Direktīvā 91/414/EEK par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū⁽¹⁾ paredzēts, ka dalībvalstis drīkst atļaut augu aizsardzības līdzekli tikai tad, ja tā aktīvās vielas ir minētas I pielikumā un ir izpildīti visi šajā pielikumā paredzētie nosacījumi. Prasītāji lūdz atcelt Komisijas 2007. gada 19. septembra Lēmumu 2007/628/EK attiecībā uz metomila neieklešanu Padomes Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā un atļaujas atsaukšanu augu aizsardzības līdzekļiem, kas satur šo vielu⁽²⁾. Prasītāji turklāt lūdz atlīdzināt zaudējumus, kas, iespējams, radīti ar apstrīdēto lēmumu.

Lai pamatotu prasību atcelt apstrīdēto lēmumu, prasītāji norāda, ka apstrīdētais lēmums ir ticis pieņemts, pamatojoties uz nepilnīgu un acīmredzami nepareizu metomila riska novērtējumu, un ka Komisija neņēma vērā informāciju, kas tai bija pieejama no 2005. gada septembra.

Prasītāji pārmet Komisijai, ka tā ir nepareizi izmantojusi savas pilnvaras un nav izpildījusi Direktīvas 91/414/EEK nosacījumus, samērīguma, labas pārvaldības, tiesiskās drošības, tiesiskās palā-

vības un nediskriminācijas principu, kā arī prasītāju tiesības tikt uzklausi un nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu.

⁽¹⁾ Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīva 91/414/EEK par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū (OV 1991 L 230, 1. lpp.).

⁽²⁾ OV 2007 L 255, 40. lpp.

Prasība, kas celta 2007. gada 21. decembrī — Philips Lighting Poland un Philips Lighting/Padome

(Lieta T-469/07)

(2008/C 51/97)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Philips Lighting Poland S.A., Pila (Polija) un Philips Lighting BV, Eindhoven (Nīderlande) (pārstāvji — M. L. Catrain González, advokāts, un E. Wright, Barrister)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāju prasījumi:

- atcelt apstrīdēto regulu pilnībā vai daļā, kas attiecas uz prasītājiem;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāji, kas ir integrēto luminiscējošu spuldžu (CFL-i) ražotāji Kopienā, prasa atcelt Padomes 2007. gada 15. oktobra Regulu (EK) Nr. 1205/2007, ar ko pēc termiņa beigu pārskatīšanas, kuru veica saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 384/96 11. panta 2. punktu, nosaka antidempinga maksājumus par Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes integrētu, elektronisku, kompakto, luminiscējošu spuldžu (CFL-i) importu un attiecina tos uz šā pašā ražojuma importu no Vjetnamas Sociālistiskās Republikas, Pakistānas Islāma Republikas un Filipīnu Republikas⁽¹⁾.

Savas prasības pamatojumam prasītāji norāda, ka Padome pārkāpa Pamata Regulas⁽²⁾ 3. panta 1. punktu, 9. panta 4. punktu un 11. panta 2. punktu, nosakot antidempinga maksājumus situācijās, kad nav pierādīts ka pasākumu termiņa beigšanās visdrīzāk novestu pie turpināta vai jauna zaudējuma Koptienu rūpniecībai.

Turklāt prasītāji uzskata, ka Padome pieļāva tiesību kļūdu, pamatojoties uz Pamata Regulas 9. panta 1. punktu tādā situācijā, kas neietilpst šī panta piemērošanas jomā, jo izmeklēšanas pamatā esošā sūdzība netika atsaukta.

Visbeidzot, prasītāji atsauca uz EKL 253. panta pārkāpumu tajā, ka apstrīdētā regula ir nesamērīgi pamatota attiecībā uz atbalstu no Kopienas ražotājiem un secinājumu par Kopienas interesēm.

(¹) OV 2007 L 272, 1. lpp.

(²) Padomes 1995. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 1996 L 56, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 21. decembrī — Wella AG/ITSB ("TAME IT")

(Lieta T-471/07)

(2008/C 51/98)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Wella AG, Darmstadt (Vācija) (pārstāvji — B. Klingberg un K. Sandberg, avocats)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Apelāciju otrās padomes 2007. gada 24. oktobra lēmumu lietā R 713/2007-2;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus, kas radušies apelācijas procesā ITSB.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: starptautiska vārdiska preču zīme "TAME IT" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3. klasē (starptautiskā reģistrācija Nr. 879 186) — pieteikums par teritoriālās aizsardzības paplašināšanu Eiropas Kopienas teritorijā saskaņā ar Madrides protokolu

Pārbaudītāja lēmums: atteikt, pamatojoties uz absolūta atteikuma pamatojumu, attiecībā uz visām pieprasītajām precēm

Apelāciju padomes lēmums: apmierināt apelācijas sūdzību daļā un atļaut daļēji paplašināt starptautiskās reģistrācijas Nr. 879 186 teritoriālo aizsardzību Eiropas Kopienas teritorijā

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums

Prasītāja uzskata, ka Apelāciju padome balstīja savu lēmumu vienīgi uz attiecīgās preču zīmes teorētisko un filoloģisko izvērtējumu saistībā ar gramatikas normām, attiecīgās preču zīmes sastāvu un rakstību, kā arī struktūru un sintaksi, pilnībā neņemot vērā kopējo iespaidu, ko preču zīme rada uz vidusmēra patērētāju.

Prasība, kas celta 2007. gada 21. decembrī — Dow AgroSciences u.c./Komisija

(Lieta T-475/07)

(2008/C 51/99)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Dow AgroSciences Ltd, Hitchin (Apvienotā Karaliste), Makhteshim-Agan Holding BV, Roterdama (Nīderlande), Makhteshim-Agan International Coordination Center, Brisele (Beļģija), Dintec Agroquímica — Produtos Químicos Ld.ª, Funchal (Portugāle), Finchimica SpA, Manerbio (Itālija), Dow AgroSciences BV, Roterdama (Nīderlande), Dow AgroSciences Hungary kft, Budapešta (Ungārija), Dow AgroSciences Italia Srl, Milāna (Itālija), Dow AgroSciences Polska sp. z o.o., Varšava (Polija), Dow AgroSciences Iberica SA, Madride (Spānija), Dow AgroSciences s.r.o., Prāga (Čehija), Dow AgroSciences LLC, Indianapolis (Amerikas Savienotās Valstis), Dow AgroSciences GmbH, Stade (Vācija), Dow AgroSciences Export SAS, Mougins (Francija), Dow AgroSciences SAS, Mougins (Francija), Dow AgroSciences Danmark A/S, Lyngby-Taarbæk (Dānija), Makhteshim-Agan Poland sp. z o.o., Varšava (Polija), Makhteshim-Agan (UK) Ltd, Londona (Apvienotā Karaliste), Makhteshim-Agan France SARL, Sevres (Francija), Makhteshim-Agan Italia Srl, Bergamo (Itālija), Alfa Agricultural Supplies SA, Halandri (Grieķija) (pārstāvji — C. Mereu un K. Van Maldegem, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāju prasījumi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— likt Komisijai veikt nepieciešamos pasākumus, lai izpildītu apstrīdētā lēmuma atcelšanu atbilstoši EKL 233. pantam, tostarp, bet ne tikai, likt tai pieprasīt dalībvalstu kompetentajām iestādēm atjaunot attiecīgo valsts trifluralīna reģistrāciju, kas tika pārtraukta apstrīdētā lēmuma rezultātā, kā arī pagarināt visus termiņus, kas nepieciešami Pirmās instances tiesas sprieduma izpildei;

— atzīt par prettiesisku un nepiemērojamu attiecībā uz prasītājiem Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulas (EK) Nr. 850/2004 par noturīgiem organiskajiem piesārņotājiem, ar ko groza Direktīvu 79/117/EEK, 3. panta 3. punktu;

- piespriet Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp procentus atbilstoši 8 % likmei;
- veikt citus vai turpmākus pasākumus, kurus Pirmās instances tiesa uzskatītu par nepieciešamiem.

Pamati un galvenie argumenti

Padomes Direktīva 91/414 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū⁽¹⁾ nosaka, ka dalībvalstis nevar piešķirt augu aizsardzības līdzekļa atļauju, ja tā aktīvās vielas nav iekļautas I pielikumā un neatbilst visām tajā noteiktajām prasībām. Prasītāji lūdz atcelt Komisijas 2007. gada 20. septembra Lēmumu 2007/629/EK par trifluralīna neiekļaušanu Padomes Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā un tādu augu aizsardzības līdzekļu atļauju atsaukšanu, kuros ir minētā viela⁽²⁾.

Prasības pamatojumam prasītāji norāda, ka Komisija nav pamatojusi lēmumu ar Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes (EFSA) ziņojumu un tādējādi ir pārkāpusi savas pilnvaras.

Papildus prasītāji norāda, ka apstrīdētajā lēmumā ir pieļautas acīmredzamas kļūdas vērtējumā, jo Komisija:

- nav ņēmusi vērā visus pieejamos zinātniskos pierādījumus, kā to nosaka Direktīvas 91/414 5. panta 1. punkts;
- nav pagarinājusi attiecīgos termiņus, kaut gan pārskatīšanas perioda laikā mainījās trifluralīna novērtēšanas apstākļi un kritēriji;
- secinājumiem neizmantoja zinātnisku pamatojumu;
- saskaņā ar Regulu 850/2004⁽³⁾ tai nav kompetences novērtēt trifluralīnu un, jebkurā gadījumā, tā kļūdījās vērtējumā.

Turklāt prasītāji apgalvo, ka apstrīdētais lēmums neatbilst piemērojamām likumdošanas procedūrām un Komisija un EFSA ir pārkāpusi Regulas Nr. 451/2000⁽⁴⁾ 8. panta 7. un 8. punktu, neievērojot procesuālos termiņus, ko prasītāji uzskata par būtiska procesuāla noteikuma pārkāpumu.

Visbeidzot prasītāji norāda, ka apstrīdētais lēmums nav pienācīgi pamatots, tādējādi pārkāpjot EKL 253. pantu, ar ko tiek pārkāpts samērīguma princips, tiesiskās drošības princips, atpakaļejošas iedarbības aizlieguma princips, prasītāju tiesiskās palāvības aizsardzības princips, kā arī tiesības tikt uzklaustam.

⁽¹⁾ Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīva 91/414/EEK par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū (OV L 230, 1. lpp.).

⁽²⁾ OV 2007 L 255, 42. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regula (EK) Nr. 850/2004 par noturīgiem organiskajiem piesārņotājiem, ar ko groza Direktīvu 79/117/EEK (OV L 158, 7. lpp.).

⁽⁴⁾ Komisijas 2000. gada 28. februāra Regula (EK) Nr. 451/2000, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par to, kā īstenot Padomes Direktīvas 91/414/EEK 8. panta 2. punktā minētās darba programmas otro un trešo posmu (OV L 55, 25. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 13. decembrī — *Evropaiki Dynamiki/FRONTEX*

(Lieta T-476/07)

(2008/C 51/100)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Evropaiki Dynamiki* — *Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE*, Atēnas (Grieķija) (pārstāvis — N. Korogiannakis, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Aģentūra operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (*FRONTEX*)

Prasītāja prasījumi:

- atcelt *FRONTEX* lēmumu novērtēt prasītāja piedāvājumu kā neveiksmīgu un piešķirt līgumu veiksmīgajam dalībniekam;
- piespriet *FRONTEX* samaksāt minētās konkursa procedūras rezultātā prasītāja ciestos zaudējumus EUR 500 000 apmērā;
- piespriet Komisijai (*DIGIT*) samaksāt prasītāja tiesāšanās izdevumus un citas izmaksas, kas radušās saistībā ar pieteikumu, pat ja šis prasības pieteikums tiek noraidīts;
- piespriet *FRONTEX* atlīdzināt prasītāja tiesāšanās un citus izdevumus un izmaksas, kas radušās saistībā ar šo pieteikumu.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs iesniedza savu piedāvājumu, atsaucoties uz atbildētājas paziņojumu par atklātu konkursu saistībā ar informātikas pakalpojumu sniegšanu un aparatūras un datorprogrammu piegādi (OV 2007/S 114-139890). Prasītājs apstrīd atbildētājas 2007. gada 3. oktobra lēmumu, ar ko tika noraidīts prasītāja piedāvājums un tas tika informēts, ka līgums tiks piešķirts citam konkursa dalībniekam.

Savas prasības pamatojumam prasītājs norāda, ka atbildētāja nav norādījusi pamatojumus atbilstoši EKL 253. pantam un ir izmantojusi novērtēšanas kritērijus, kas nebija skaidri ietverti konkursa paziņojumā. Turklāt prasītājs apgalvo, ka atbildētāja pieļāva acīmredzamas kļūdas vērtējumā.

**Prasība, kas celta 2007. gada 20. decembrī — Nynās
Petroleum un Nynas Petróleo/Komisija**

(Lieta T-482/07)

(2008/C 51/101)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: AB Nynās Petroleum (Stokholma, Zviedrija) un Nynas Petróleo, SA (Madrīde, Spānija) (pārstāvji — D. Beard, Barrister un M. Dean, Solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītāju prasījumi

- atcelt lēmuma 1. pantu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz Nynās laika periodā no 1991. līdz 1996. gadam;
- atcelt lēmuma 1. pantu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz Nynās saistībā ar cenu saskaņošanu;
- atcelt lēmuma 2. pantu tiktāl, ciktāl tas paredz Nynās SA naudas sodu EUR 10 642 500 apmērā un AB Nynās EUR 10 395 000 apmērā vai, pakārtoti, attiecīgi samazināt šī naudas soda apmēru;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību prasītāji saskaņā ar EKL 230. pantu lūdz daļēji atcelt Komisijas 2007. gada 3. oktobra Lēmumu C(2007)4441 (gala redakcija) attiecībā uz EKL 81. panta piemērošanas procedūru (lieta COMP/38.710 — *Bitumen Spain*), ar kuru Komisija atzina, ka prasītāji, Nynās Petroleum un Nynas Petróleo (turpmāk tekstā kopā — "Nynās"), kopā ar citiem uzņēmumiem veidoja virkni vienošanos un saskaņotu darbību, veicot komercdarbību ar bitumenu Spānijas teritorijā, kas izpaudās kā vienošanās par tirgus sadali un cenu saskaņošanu; un/vai samazināt prasītājiem piespriesto naudas sodu saskaņā ar EKL 229. pantu.

Prasījumu pamatojumā prasītāji izvirza šādus pamatus:

- (i) tiek apgalvots, ka Komisija kļūdījās savā novērtējumā par Nynās dalības ilgumu tirgus sadales vienošanās, īpaši uzskatot, ka Nynās iesaiste pārkāpumā ilga no 1991. līdz 1996. gadam;
- (ii) turklāt tiek apgalvots, ka Komisijas atzinums par Nynās iesaisti cenu noteikšanas pārkāpumos bija kļūdainis;

- (iii) visbeidzot, prasītāji apgalvo, ka Komisija kļūdījās savā novērtējumā par Nynās iesaistes pārkāpumos un piemērojamās naudas soda apmēra noteikšanā pakāpi.

**Prasība, kas celta 2007. gada 22. decembrī —
Rumānija/Eiropas Kopienų Komisija**

(Lieta T-483/07)

(2008/C 51/102)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Rumānija (pārstāvji — Aurel Ciobanu-Dordea, pārstāvis, Emilia Gane un Dumitra Mereuță, padomdevējas)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2007. gada 26. oktobra Lēmumu K (2007) 5240 (galīgā redakcija) par siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu valsts sadales plānu 2007. gadam, ko Rumānija paziņoja saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/87/EK;
- piespriest Eiropas Kopienų Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apstrīdētajā lēmumā Komisija daļēji noraidīja siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu valsts sadales plānu 2007. gadam, ko Rumānija paziņoja saskaņā ar Direktīvu 2003/87/EK⁽¹⁾, par 9 080 765 tonnām samazinot CO₂ ekvivalenta gadā kopējo saskaņā ar Kopienų sistēmu sadalāmo kvotu daudzumu un nolemjot, ka netiks pārsniegts kopējais vidējais sadalāmo emisijas kvotu daudzums katrā gadā, kas ir 74 836 235 tonnas.

Savas prasības atbalstam prasītāja izvirza šādus pamatus:

- Komisija, iejaukdamās Rumānijas kompetencē esošajos jautājumos, ir pārkāpusi Direktīvas 2003/87/EK 9. panta 1. un 3. punktu un 11. panta 1. punktu, jo tā, pamatojoties uz pašas izstrādātu metodi, kā obligātu noteica kopējo emisijas kvotu daudzumu, kuru var sadalīt Rumānija;
- Komisija ir piemērojusi metodi, kas nebija pārskatāma, lai noteiktu kopējo emisijas kvotu daudzumu, tādējādi pārkāpjot gan Direktīvas 2003/87/EK 9. panta 3. punktu, gan 9. panta 1. punktu;

- piemērojot savu metodi, Komisija ir pārkāpusi nediskriminācijas principu;
- Komisija ir pārkāpusi Direktīvas 2003/87/EK 9. panta 3. punktu un EKL 253. pantu, jo tā nav pienācīgi pamatojusi Lēmumu K (2007) 5240 (galīgā redakcija).

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Direktīva 2003/87/EK, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (OV L 275, 32. lpp.).

- Komisija ir piemērojusi metodi, kas nebija pārskatāma, lai noteiktu kopējo emisijas kvotu daudzumu, tādējādi pārkāpjot gan Direktīvas 2003/87/EK 9. panta 3. punktu, gan 9. panta 1. punktu;
- piemērojot savu metodi, Komisija ir pārkāpusi nediskriminācijas principu;
- Komisija ir pārkāpusi Direktīvas 2003/87/EK 9. panta 3. punktu un EKL 253. pantu, jo tā nav pienācīgi pamatojusi Lēmumu K (2007) 5253 (galīgā redakcija).

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Direktīva 2003/87/EK, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (OV L 275, 32. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 22. decembrī — Rumānija/Eiropas Kopienų Komisija

(Lieta T-484/07)

(2008/C 51/103)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Rumānija (pārstāvji — Aurel Ciobanu-Dordea, pārstāvis, Emilia Gane un Dumitra Mereuță, padomdevējas)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2007. gada 26. oktobra Lēmumu K (2007) 5253 (galīgā redakcija) par siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu valsts sadales plānu 2008.–2012. gadam, ko Rumānija paziņoja saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/87/EK;
- piespriest Eiropas Kopienų Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apstrīdētajā lēmumā Komisija daļēji noraidīja siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu valsts sadales plānu 2008.–2012. gadam, ko Rumānija paziņoja saskaņā ar Direktīvu 2003/87/EK (¹), par 19 754 248 tonnām samazinot CO₂ ekvivalenta gadā kopējo saskaņā ar Kopienas sistēmu sadalāmo kvotu daudzumu un nolēmjot, ka netiks pārsniegts kopējais vidējais sadalāmo emisijas kvotu daudzums katrā gadā, kas ir 75 944 352 tonnas.

Savas prasības atbalstam prasītāja izvirza šādus pamatus:

- Komisija, ievaujdamās Rumānijas kompetencē esošajos jautājumos, ir pārkāpusi Direktīvas 2003/87/EK 9. panta 1. un 3. punktu un 11. panta 2. punktu, jo tā, pamatojoties uz pašas izstrādātu metodi, kā obligātu noteica kopējo emisijas kvotu daudzumu, kuru var sadalīt Rumānija;

Prasība, kas celta 2007. gada 21. decembrī — Olive Line International/ITSB — Knopf (“o-live”)

(Lieta T-485/07)

(2008/C 51/104)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Olive Line International, SL, Madride (Spānija) (pārstāvis — P. Koch Moreno, lawyer)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otrs procesa Apelāciju padomē dalībnieks: Reinhard Knopf, Malsch (Vācija)

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka ITSB Apelāciju otrās padomes 2007. gada 26. septembra lēmums, ar kuru noraidīta apelācijas sūdzība par Kopienas preču zīmes Nr. 3 219 193 reģistrāciju, neatbilst Regulai (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi;
- piespriest atbildētājam vai, attiecīgā gadījumā, otram lietas dalībniekam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: Reinhard Knopf

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme “o-live” attiecībā uz precēm, kuras ietilpst 29., 30., 31. un 33. klasē — reģistrācijas pieteikums Nr. 3 219 193

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: valsts preču zīme "Olive lines" attiecībā uz tirdzniecības starpnieka komercdarbībām

Iebildumu nodaļas lēmums: pilnībā noraidīt iebildumus

Apelāciju padomes lēmums: noraidīt apelācijas sūdzību

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 4. punkta pārkāpums, jo pastāv sajaukšanas iespēja starp agrāko neregistrēto preču zīmi, kurai ir ne tikai vietēja nozīme, un reģistrācijai pieteikto preču zīmi

miem, kas ietilpst 9., 12., 14., 16., 18., 20., 21., 27., 32. un 37. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: pilnībā noraidīt iebildumus

Apelāciju padomes lēmums: noraidīt apelācijas sūdzību

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo pastāv konfliktējošo preču zīmju sajaukšanas iespēja, ņemot vērā fonētisko un vizuālo līdzību starp "KA" un "CA", preču identiskumu un agrāko preču zīmju paaugstināto atšķirtspēju.

Prasība, kas celta 2007. gada 21. decembrī — Ford Motor/ITSB — Alkar Automotive ("CA")

(Lieta T-486/07)

(2008/C 51/105)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Ford Motor Co, Dearborn (Savienotās Valstis) (pārstāvis — R. Ingerl, lawyer)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībniece: Alkar Automotive SA, Derio (Spānija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2007. gada 25. oktobra lēmumu lietā R 85/2006-4;
- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Iebildumu nodaļas 2005. gada 22. novembra lēmumu (iebildumu raksts Nr. B 684052);
- piespriest ITS B atļidzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: Alkar Automotive SA

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme "CA", kas cita starpā attiecas uz precēm, kuras ietilpst 9., 11. un 12. klasē — reģistrācijas pieteikums Nr. 3 186 764

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Kopienas vārdiska un grafiska preču zīme "KA" attiecībā uz precēm un pakalpojumiem,

Prasība, kas celta 2007. gada 21. decembrī — Imperial Chemical Industries/ITSB ("FACTORY FINISH")

(Lieta T-487/07)

(2008/C 51/106)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Imperial Chemical Industries (ICI) plc, Londona (Apvienotā Karaliste) (pārstāvis — S. Malynicz, barrister)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Apelāciju ceturtās padomes 2007. gada 24. oktobra lēmumu lietā R 668/2007-4;
- piespriest Birojam segt savus tiesāšanās izdevumus un atļidzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "FACTORY FINISH" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 2. klasē — reģistrācijas pieteikums Nr. 4 538 518

Pārbaudītāja lēmums: noraidīt reģistrācijas pieteikumu

Apelāciju padomes lēmums: noraidīt apelācijas sūdzību

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums, jo "FACTORY FINISH" nav aprakstošs, bet gan ir neparasts vārdu savienojums jeb leksisks izgudrojums, un Padomes Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei ir atšķirtspēja

Prasība, kas celta 2007. gada 28. decembrī — GlaxoSmithkline/ITSB — Serono Genetics Institute (“FAMOXIN”)

(Lieta T-493/07)

(2008/C 51/107)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: GlaxoSmithkline SpA, Verona (Itālija) (pārstāvis — G. Richard, lawyer)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībniece: Serono Genetics Institute SA, Evry (Francija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Apelāciju pirmās padomes 2007. gada 14. septembra lēmumu lietā R 8/2007-1 un atzīt par pamatotu prasītājas iesniegto pieteikumu par atzīšanu par spēkā neesošu;
- prasītāja aicina Apelāciju padomi atcelt visus tiesāšanās izdevumus, ko prasītājai atlīdzināt piespriedis Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs, un piespried ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīme, kuru lūdz atzīt par spēkā neesošu: Kopienas vārdiska preču zīme “FAMOXIN” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 5. klasē — reģistrācijas pieteikums Nr. 2 491 298

Kopienas preču zīmes īpašniece: Serono Genetics Institute SA

Lietas dalībniece, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu: prasītāja

Personas, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu, preču zīmes tiesības: valsts vārdiska preču zīme “LANOXIN” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 5. klasē

Anulēšanas nodaļas lēmums: noraidīt pieteikumu par atzīšanu par spēkā neesošu

Apelāciju padomes lēmums: noraidīt apelāciju

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 52. panta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2007. gada 31. decembrī — IIC-Intersport International Corporation/ITSB — McKenzie Corporation (“McKENZIE”)

(Lieta T-502/07)

(2008/C 51/108)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: IIC-Intersport International Corporation GmbH, Ostermündigen (Šveice) (pārstāvis — P.J.M. Steinhauser, lawyer)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībniece: McKenzie Corporation Ltd, Newcastle Upon Tyne (Apvienotā Karaliste)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt pārsūdzēto Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja Apelāciju otrās padomes 2007. gada 15. oktobra lēmumu lietā R 1425/2006-2 un apstiprināt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja Iebildumu nodaļas 2006. gada 6. septembra lēmumu, ar kuru apmierināts Intersport iebildums attiecībā uz noteiktām no attiecīgajām precēm.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: McKenzie Corporation Ltd

Attiecīgā Kopienas preču zīme: Kopienas grafiska preču zīme “McKENZIE” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 18., 25., 36. un 37. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: IIC-Intersport International Corporation GmbH

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: agrāka Kopienas grafiska preču zīme “MCKINLEY” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 18., 20., 22., 25. un 28. klasē, un agrāka Kopienas vārdiska preču zīme “MCKINLEY” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 12., 18., 20., 22., 25. un 28. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: apmierināt iebildumu daļā

Apelāciju padomes lēmums: pilnībā noraidīt iebildumu un atļaut veikt reģistrāciju

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Pirmās instances tiesas 2007. gada 13. decembra rīkojums
— *Estancia Piedra/ITSB — Franciscan Vineyards*
(“ESTANCIA PIEDRA”)

(Lieta T-159/06) ⁽¹⁾

(2008/C 51/109)

Tiesvedības valoda — angļu

Piektās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 190, 12.8.2006.

Pirmās instances tiesas 2007. gada 13. decembra rīkojums
— *Select Appointments/ITSB — Manpower* (“TELESELECT”)

(Lieta T-202/06) ⁽¹⁾

(2008/C 51/111)

Tiesvedības valoda — angļu

Trešās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 294, 2.12.2006.

Pirmās instances tiesas 2007. gada 13. decembra rīkojums
— *Estancia Piedra/ITSB — Franciscan Vineyards*
(“ESTANCIA PIEDRA”)

(Lieta T-160/06) ⁽¹⁾

(2008/C 51/110)

Tiesvedības valoda — angļu

Piektās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 190, 12.8.2006.

Pirmās instances tiesas 2007. gada 13. decembra rīkojums
— *Borco-Marken-Import Matthiesen/ITSB — Tequilas del Señor* (“TEQUILA GOLD Sombrero Negro”)

(Lieta T-182/07) ⁽¹⁾

(2008/C 51/112)

Tiesvedības valoda — angļu

Ceturtās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 170, 21.7.2007.

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENESTA TIESA

Civildienesta tiesas pirmās palātas priekšsēdētāja 2007. gada
14. decembra rīkojums — *Steinmetz/Komisija*

(Lieta F-131/06) ⁽¹⁾

*(Civildienests — Ierēdņi — Izlīgums — Līguma izpilde —
Atteikums atmaksāt izdevumus, kas radušies uzdevuma izpildē
— Acīmredzama nepieņemamība — Intereses prasības
iesniegšanā trūkums — Tiesāšanās izdevumu sadalīšana —
Pārmērīgi vai diskriminējoši izdevumi)*

(2008/C 51/113)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Robert Steinmetz, Luksemburga (Luksemburga) (pārstāvis
— J. Choucroun, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — J. Currall un
K. Herrmann)

Priekšmets

Komisijas 2005. gada 21. februāra lēmuma atteikties pilnībā
izpildīt izlīgumu, kas panākts starp lietas dalībniekiem lietā T-
155/05, kura iesniegta Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā,
atcelšana.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā acīmredzami nepieņemamu;
- 2) Steinmetz sedz savus tiesāšanās izdevumus pats, izņemot summu
EUR 500 apmērā;
- 3) Eiropas Kopienu Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus un atlī-
dzina Steinmetz tiesāšanās izdevumus EUR 500 apmērā.

⁽¹⁾ OV C 326, 30.12.2006., 86. lpp.

Civildienesta tiesas pirmās palātas priekšsēdētāja 2007. gada
19. decembra rīkojums — *Marcuccio/Komisija*

(Lieta F-20/07) ⁽¹⁾

*(Civildienests — Ierēdņi — Sociālā apdrošināšana — Vese-
lības apdrošināšana — Medicīnisko izdevumu segšana —
Tiešs lūguma noraidījums)*

(2008/C 51/114)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Luigi Marcuccio, Tricase (Itālija) (pārstāvis — G. Cipressa,
advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — J. Currall un
C. Berardis-Kayser, pārstāvji, kam palīdz A. Dal Ferro, advokāts)

Priekšmets

Pirmkārt, atcelt vairākus Komisijas lēmumus, ar ko noraidīts
prasītāja lūgums 100 % apmērā atmaksāt viņa medicīniskos
izdevumus, un, otrkārt, prasība atlīdzināt zaudējumus

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Savienības Civildienesta tiesa noraida savu kompetenci lietā
F-20/07 Marcuccio/Komisija, lai šo lietu varētu izskatīt Eiropas
Kopienu Pirmās instances tiesā.
- 2) Lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšana tiek atlikta.

⁽¹⁾ OV C 223, 22.9.2007., 19. lpp.

**Civildienesta tiesas pirmās palātas priekšsēdētāja 2007. gada
14. decembra rīkojums — Marcuccio/Komisija**

(Lieta F-21/07) ⁽¹⁾

**(Civildienests — Ierēdņi — Prasība par zaudējumu atlīdzību
— Iespējami prettiesiska medicīnisko datu apstrāde — Nepieņemamība — Saprātīga termiņa neievērošana, lai celtu
prasību par zaudējumu atlīdzību)**

(2008/C 51/115)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Luigi Marcuccio, Tricase (Itālija) (pārstāvis — G. Cipressa, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — J. Currall un C. Berardis-Kayser, pārstāvji, kam palīdz A. Dal Ferro, advokāts)

Priekšmets

Prasība atlīdzināt zaudējumus, kas prasītājam radušies vairāku prettiesisku darbību dēļ, kuras Komisijas darbinieki ir pieļāvuši, apstrādājot prasītāja medicīniskos datus

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā acīmredzami nepieņemamu.
- 2) Katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

⁽¹⁾ OV C 223, 22.9.2007., 20. lpp.